

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

โดย
นายปิโยรส ปุຍชุมพล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่
ภาคใต้ตอนล่าง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE SWIMMING COMPETITION MANAGEMENT MODEL DEVELOPMENT TO
PROMOTE CULTURAL TOURISM IN THE LOWER SOUTHERN AREA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT

Department of Education Foundations

Academic Year 2024

Copyright of Silpakorn University

640630045 : การจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

คำสำคัญ : กีฬาวายน้ำ, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, ภาคใต้ตอนล่าง

นาย ปิโยรส ปุยชุมพล: รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โรมวงศ์ประเสริฐ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และเพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล ดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 27 คน ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 13 คน และขั้นตอนที่ 4 ประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน

ผลการศึกษา ภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง มีศักยภาพในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและสวัสดิการ รวมถึงด้านการประชาสัมพันธ์ โดยศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง มีศักยภาพสูง เนื่องจากมีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจในหลายพื้นที่ มีประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ซึ่งสืบต่อกันมาอย่างช้านาน มีวัดวาอารามที่มีสถาปัตยกรรมสวยงามแปลกตา ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสร 2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพ

บุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณ 4) ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 6) ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างใช้เทคนิคการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 15 วิธีดำเนินการ องค์ประกอบที่ 2. ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 7 วิธีดำเนินการ องค์ประกอบที่ 3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์ 7 วิธีดำเนินการ องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 1 กลยุทธ์ 6 วิธีดำเนินการ องค์ประกอบที่ 5 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 15 วิธีดำเนินการ และ องค์ประกอบที่ 6 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ 14 วิธีดำเนินการ และผลการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง พบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นดังกล่าวมีความเหมาะสม นำไปใช้ได้จริง มีความครบถ้วน และจะสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถเกิดขึ้นได้จริง และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ซึ่งช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ส่งเสริมความภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ และช่วยยกระดับเศรษฐกิจให้กับชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

640630045 : Major RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT

Keyword : Swimming sports, Cultural tourism, Lower Southern Thailand

MR. Piyorot PUICHUMPOL : The Swimming Competition Management Model Development to Promote Cultural Tourism in the Lower Southern Area Thesis advisor : Assistant Professor Dr. Rome Wongprasert, Ph.D.

This study aims to examine the overall structure of club-level swimming competitions in the region, to develop a swimming competition management model that can enhance cultural tourism, and to evaluate the proposed model. The study focuses specifically on the provinces in the lower southern region, including Songkhla, Phatthalung, Trang, and Satun.

The study results indicate that the overall potential for organizing club-level swimming competitions in the lower southern region is high in various aspects, including event management, facilities and equipment, human resources, budget, and public relations. Furthermore, the region has significant potential for cultural tourism, as it boasts diverse tourism resources, especially cultural tourism activities. The area is known for its unique traditions, lifestyle, and beautiful architectural temples, which have been passed down for generations. The developed competition model to promote cultural tourism includes six key components: 1) Developing cultural tourism activities linked to club-level swimming competitions; 2) Enhancing the capacity of swimming sports personnel and tourism professionals; 3) Budget support; 4) Building collaboration among relevant organizations and networks; 5) Infrastructure and facility development; and 6) Effective communication and public relations. The expert seminars revealed specific strategies and actions for each component. For example, the development of cultural tourism activities involves 2 strategies and 15 action steps, while enhancing the capacity of personnel includes 2 strategies and 7 actions. Budget support includes 1 strategy and 7 actions, and collaboration among agencies includes 1 strategy and 6 actions. Infrastructure development encompasses 2 strategies and 15 actions, while communication and public relations include 2 strategies and 14 actions. The evaluation of the competition model demonstrated that it is feasible, comprehensive, and can be

effectively implemented with cooperation from relevant stakeholders. This model is expected to benefit the local cultural tourism communities, promoting both cultural pride and sustainable economic growth in the lower southern region through the development of tourism.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้มีอุปการะคุณหลายท่าน ดังนี้

ขอขอบคุณ คณาจารย์ทุกท่านของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ถ่ายทอดวิชาการ ความรู้ ประสบการณ์ อันทรงคุณค่าแก่ผู้วิจัย และขอพระคุณบุคลลากรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตลอดหลักสูตร

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ได้แก่ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ตัวแทนจากองค์กรภาคเอกชน องค์กร สมาคม สโมสร ที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง และนักวิชาการด้านกีฬาและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ที่เอื้อเฟื้อ ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และร่วมวิพากษ์ ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ต่อการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นแรงผลักดัน สนับสนุน ส่งเสริม เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้เอื้อนาม ซึ่งมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุความสำเร็จได้ตามที่ตั้งใจ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างให้มีความยั่งยืนตลอดไป

ปิโยรส ปุຍุขุมพล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
คำถามของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2565 - 2570).....	8
แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 - 2570.....	15
แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2563 -2567.....	18
แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2566-2570.....	20
กีฬาว่ายน้ำและแนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ.....	23
แนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬา.....	31
แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	32

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	39
แนวคิดการพัฒนารูปแบบ	42
บริบทภาคใต้ตอนล่าง	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
กรอบแนวคิดการวิจัย	62
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	63
พื้นที่การวิจัย	63
ผู้ให้ข้อมูลหลัก	63
ขั้นตอนในการวิจัย	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 4 ผลการวิจัย	71
ผลการศึกษาชั้นตอนที่ 1 ศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	71
ผลการศึกษาชั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	76
ชั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	89
ผลการศึกษาชั้นตอนที่ 4 การประเมินร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	112
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	116
สรุปผลการวิจัย	116
อภิปรายผล	122

ข้อเสนอแนะ.....	132
ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัย.....	139
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	154
ภาคผนวก ค กรอบแนวคิดการวิจัย.....	168
ภาคผนวก ง ประมวลภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	171
รายการอ้างอิง.....	174
ประวัติผู้เขียน.....	181

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	80
ตารางที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	89
ตารางที่ 3 การปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	100

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	62
ภาพที่ 2 องค์ประกอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	115

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสุขภาพ พลานามัยและด้านจิตใจที่ดีซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม จนการนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนของประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกและสร้างการมีส่วนร่วมในสังคมเครือข่ายชุมชน โดยอาศัยกระบวนการของกีฬาในการสร้างผู้คนให้มีจิตสำนึกต่อการดำรงชีวิตที่มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเอง เคารพในสิทธิของผู้อื่น เป็นรากฐานที่ดีของสังคม รวมทั้งองค์กระระหว่างประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้การออกกำลังกาย นันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศ (บงกช จันทรสุวงศ์ และคณะ, 2564)

กีฬาชนิดและประเภทต่าง ๆ นั้นมีคุณลักษณะเฉพาะ คือ มีความสามารถดึงดูดผู้ชม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความสุขเมื่อได้เล่นได้ดู และสามารถดึงดูดสื่อต่าง ๆ รวมทั้งผู้สนับสนุน สปอนเซอร์ เกิดเป็นรายได้ อีกทั้งยังเป็นธุรกิจกีฬาที่สามารถดึงดูดผู้สนใจหรือผู้รับชมจากทั่วโลก เช่นการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ การแข่งขันฟุตบอลโลก การแข่งขันบาสเกตบอล เทนนิสและกีฬาอื่นๆ ที่ทำให้มีการติดตามชมจนเกิดสมาชิกตามมา ในปัจจุบันกีฬาถือว่าเป็นสิ่งดึงดูดส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของหลายคนในทั่วทุกมุมโลก เพราะกีฬาไม่มีการแบ่งเชื้อชาติ ชนชั้น ยศบรรดาศักดิ์ ศาสนา สีผิว หรือเพศ หรือวัย ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงกล่าวไว้ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ 28 มีนาคม 2530 ความว่า ในหลักการการกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประสงค์พื้นฐานที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ที่ดีขึ้นมา เวลานี้การกีฬานับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วยคือในทางสังคมทำให้ประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์มีสุขภาพของร่างกายและของจิตใจทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอย่างอยู่เย็นเป็นสุขทั้งเป็นสิ่ง ที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองและโดยเฉพาะในการกีฬาระหว่างประเทศก็ได้เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์ซึ่งอยู่ในประเทศอื่นฉะนั้นกีฬาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมืองถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้องหมายความว่าอย่างมีประสิทธิภาพมีความสามารถก็จะนำชื่อเสียงแก่

ตนเองแก่ประเทศชาติถ้าปฏิบัติด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกันและจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ (พีรศักดิ์ วัลย์รัตน์, 2554)

ด้านสถานการณ์การจัดการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย พบว่ามีความหลากหลายของประเภทกีฬา อาทิ การแข่งขันฟุตบอล กอล์ฟ มวย เทนนิส แบดมินตัน สนุกเกอร์ เทควันโด ปั่นจักรยาน วอลเลย์บอล บาสเกตบอล วายน้ำ ฟันดาบ เพาะกาย แอโรบิก ซี่มา ปิงปอง เป็นต้นล้วนเป็นการจัดการแข่งขันทั้งในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการกีฬาในระยะที่ผ่านมาจากผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) ในภาพรวมยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยเฉพาะยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศยังไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ตามเป้าหมายเนื่องจากประเทศไทยยังขาดบุคลากรการกีฬา โดยเฉพาะผู้ฝึกสอนที่มีศักยภาพในระดับนานาชาติ ขาดศูนย์ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬามืออาชีพที่ได้มาตรฐานในระดับจังหวัดและขาดระบบที่ชัดเจนและยั่งยืนในการพัฒนานักกีฬาขั้นพื้นฐานไปสู่ความเป็นเลิศ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562)

ในปัจจุบันกีฬาวายน้ำ (Swimming sports) ของประเทศไทยได้รับความสนใจจากประชาชนมากขึ้น ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุกีฬาวายน้ำไว้ในหลักสูตรเกือบทุกระดับ มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันตลอดทั้งปีมีการบรรจุลงในการแข่งขันระดับประเทศ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย ซึ่งประโยชน์ของการวายน้ำสามารถช่วยพัฒนาสุขภาพร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อ ข้อต่อ ปอด หัวใจ และระบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ทำให้ผู้เล่นเกิดความสนุกสนาน เกิดคุณค่าและมีการแข่งขันกันเพื่อเปรียบเทียบทักษะระหว่างนักกีฬาวายน้ำด้วยกันให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน อันจะก่อให้เกิดแรงจูงใจ ที่จะนำไปสู่การเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ที่สูงขึ้น (สมาคมกีฬาวายน้ำแห่งประเทศไทย, 2560)

อย่างไรก็ตาม กีฬาวายน้ำยังสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถดึงดูดใจให้คนเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวหนึ่งที่สามารถเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจของพื้นที่ และเปิดมุมมองใหม่ให้ผู้คนได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวโดยรอบสถานที่จัดการแข่งขันมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งการกระจายรายได้ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่ ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จึงเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งจัดอยู่ในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาและได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ตื่นเต้น ผู้เข้าร่วมได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (Gibson, 1998; Goeldner and Ritchie, 2014; Hinch and Higham, 2011) โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพ การเล่นกีฬาและออกกำลังกายกันมากขึ้น

เพื่อให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น การท่องเที่ยวเชิงกีฬาจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยให้สอดคล้องกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในปัจจุบันและยังเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวของประเทศไทยสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) สามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การติดตามชมการแข่งขันกีฬา และการเดินทางมาเพื่อเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ควบคู่กับการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมในสถานที่นั้น ๆ (Bull and Weed, 1999; Hall, 1992; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

การท่องเที่ยวเชิงกีฬาช่วยยกระดับเศรษฐกิจให้กับพื้นที่จัดการแข่งขันได้ดี ช่วงการจัดการแข่งขันกีฬา ถือเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง ซึ่งเห็นได้จากผู้ประกอบการที่พิกัดได้ปรับราคาห้องพักสูงขึ้น มีการซื้อตั๋วเข้าชมการแข่งขัน นั่นหมายความว่า ในช่วงเวลาจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬานักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสบรรยากาศของเมืองที่คึกคักและมีสีสัน แตกต่างจากช่วงเวลาปกติ ตลอดจนมีการส่งเสริมการขาย เพื่อดึงดูดใจ ในขณะที่เจ้าบ้านก็ได้เตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางหลังไหลเข้ามาเป็นพิเศษ เพราะถือว่านำเม็ดเงินเข้ามาใช้จ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป จึงนับได้ว่าเป็นโอกาสที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองได้เป็นอย่างดีและด้วยสาเหตุนี้ จึงทำให้หลายประเทศเสนอตัวเพื่อเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเพราะนอกจากการเดินทางหลังไหลของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้อย่างลงตัว เนื่องจากเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นอกจากจะตอบสนองความต้องการทางด้านกีฬาแล้ว ยังส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้ สัมผัส และชื่นชมกับความเป็นเอกลักษณ์และความแตกต่างของวัฒนธรรมของพื้นที่ต่างถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ภาษา ประเพณี อาหารการกิน เป็นต้น อีกทั้งยังสามารถสร้างรายได้จากการจ้างงานและการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังเป็นการท่องเที่ยวที่ช่วยสร้างมีประสบการณ์ร่วมและช่วยให้นักท่องเที่ยวมีความตระหนักคุณค่าวัฒนธรรมของชุมชนในจุดหมายปลายทางนั้น ทั้งนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนต่างเคารพ เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของกันและกันเพื่อให้เกิดมิตรภาพและสันติภาพระหว่างชุมชนอย่างยั่งยืน (นุชนารถ รัตนสูงรังษัย, 2554; บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

พื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่คาบสมุทรและชายฝั่งทะเล ทำให้มีชนชาติต่าง ๆ เดินทางเข้ามาติดต่อกันค้าขาย และเข้ามาตั้งถิ่นฐานตั้งแต่นั้นมา จึงมีความหลากหลายของเชื้อชาติ เช่น คนจีน คนอินเดีย และคนที่มีเชื้อสายมาเลเซียที่นับถือศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ บริเวณชายฝั่ง และเกาะบางเกาะก็มีชาวพื้นเมืองที่เรียกว่าชาวเล ส่งผลให้เกิดการหล่อหลอมลักษณะเด่นให้มีการปรับตัว ปรับวิถีชีวิตจนเป็นลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของคนภาคใต้ตอนล่าง สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการ

ท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ที่มีพันธกิจในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ปรับสมดุลและกระจายความเจริญอย่างครอบคลุม พัฒนาและยกระดับประสบการณ์ การท่องเที่ยวตลอดเส้นทางอย่างครบวงจร โดยมีรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ นักท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบนพื้นฐานความ สมบูรณ์ของทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรม โดย ในยุทธศาสตร์ที่ 3 เรื่องการยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) กล่าวถึงกลยุทธ์ในการสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าประทับใจที่มีคุณค่าเพื่อตอบสนองความ ต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Value - Based Tourism) และส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยว ศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย (High-Potential and Creative Tourism) และ ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพนอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 เรื่องการส่งเสริม การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ยังกล่าวถึง กลยุทธ์การส่งเสริมการ อนุรักษ์และต่อยอดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับ ยุคสมัย (Thai Cultures and Identities) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับ ที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ได้เล็งเห็นถึงการ ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ที่เน้นการ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผ่านรูปแบบการท่องเที่ยวที่ช่วยอนุรักษ์และต่อยอด ทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566)

จากความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบริบทของพื้นที่ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ระดับสโมสร ที่จะสามารถนำไปใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนานักกีฬาของประเทศไทยและเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขันว่ายน้ำชิงชนะเลิศระดับภาคใต้ของประเทศไทย ตลอดจนใช้การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ให้เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่ภาคใต้ ตอนล่าง ยกกระดับเศรษฐกิจจากการกีฬาและการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง
3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

คำถามของการวิจัย

1. ภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่างเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างควรเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง สามารถนำไปปรับใช้ได้หรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เป็นการศึกษาเฉพาะการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเท่านั้น
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง มุ่งศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการจัดการแข่งขัน
3. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้ให้ข้อมูลหลักใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยในการศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (จากผู้ที่มีประสบการณ์และบทบาทในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง และมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง รวมจำนวน 27 คน นอกจากนี้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร และมีความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

ภาคใต้ตอนล่าง มากกว่า 10 ปี รวมจำนวน 13 คน และในการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างใช้การสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) โดยผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร และมีความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง รวมจำนวน 15 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างเป็นการศึกษาในระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาพรวมของการจัดการแข่งขัน หมายถึง ศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านการประชาสัมพันธ์
2. รูปแบบการจัดการ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการสร้าง ปรับปรุง ตัดแปลง และ/หรือแก้ไขให้สิ่งต่างๆดีขึ้นและสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์
3. การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ หมายถึง กระบวนการดำเนินการเพื่อให้กิจกรรมรูปแบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
4. การแข่งขันระดับสโมสรภาคใต้ หมายถึง ชมรมหรือทีมกีฬาว่ายน้ำเป็นสมาชิกสโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้และขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับชิงชนะเลิศส่วนภูมิภาคหรือแข่งขันในจังหวัดภาคใต้
5. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง รูปแบบของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยี่ยมชม เรียนรู้ และสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีท้องถิ่น หรือมรดกทางวัฒนธรรมของพื้นที่นั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ ความเข้าใจ และการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ในพื้นที่จัดการแข่งขัน กีฬาวายน้ำของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ได้รับผลประโยชน์จากการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำ สร้างงานสร้าง อาชีพที่เกี่ยวข้องและเกิดการกระจายรายได้ให้พื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

2. นักกีฬา ผู้ชมกีฬา และผู้ติดตามได้รับประโยชน์จากการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำของพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่างมีความประทับใจและได้รับความสุขจากการเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรม

3. หน่วยงานภาครัฐ เอกชนที่มีบทบาทนำรูปแบบการจัดการไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการ การแข่งขันกีฬาวายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง และใช้เป็นไป กำหนดเป็นนโยบายการดำเนินงานพัฒนากีฬาวายน้ำและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่

4. ภาคการศึกษา นำรูปแบบการจัดการไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬาวายน้ำ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ไปวางแผนการพัฒนากีฬาวายน้ำใน พื้นที่ให้มีศักยภาพในการจัดการสอดคล้องกับแนวทางรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม

5. การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการจัดการไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬา วายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ที่สามารถเป็นตัวอย่างด้าน การจัดการสำหรับพื้นที่อื่นๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

6. การนำรูปแบบการจัดการไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการการแข่งขันกีฬาวายน้ำเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ไปปรับใช้ จะส่งผลดีหลายด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น สร้างรายได้ให้กับชุมชนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การ จำหน่ายสินค้าหัตถกรรม ที่พักพื้นบ้าน อาหารพื้นเมือง และการแสดงวัฒนธรรม สร้างงานและอาชีพ เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ศิลปินพื้นบ้าน ด้านสังคมและชุมชน ช่วยส่งเสริม ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการพัฒนาและ อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับคนในพื้นที่ สร้างความ เข้าใจอันดีต่อกัน ด้านการศึกษาและการเรียนรู้ นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรมนิยม และวิถีชีวิตของท้องถิ่น ช่วยปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ด้าน การอนุรักษ์วัฒนธรรม จะช่วยอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่ม คุณค่าและการยอมรับในมรดกวัฒนธรรม ทำให้คนรุ่นใหม่เห็นความสำคัญ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่างเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง และเพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2565 - 2570)
2. แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 - 2570
3. แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2563 -2567
4. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570)
5. กีฬาว่ายน้ำและแนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ
6. แนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬา
7. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
8. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
9. แนวคิดการพัฒนารูปแบบ
10. บริบทภาคใต้ตอนล่าง
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2565 - 2570)

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในการได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งครอบคลุมการกีฬาทุกภาคส่วนและกลุ่มเป้าหมายของการกีฬาทุกระดับ ทั้งกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและพื้นฐานการเล่นกีฬาของเด็กและเยาวชน กีฬาเพื่อมวลชนเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและพื้นฐานการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งบุคคลปกติ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ รวมไปถึงกีฬาเพื่ออาชีพ เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกระดับและบุคลากรทางด้านกีฬาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม

และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกีฬา ดังนั้นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ภายใต้แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬาแผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นผลมาจากสถานการณ์โควิด-19 พ.ศ. 2564 - 2565 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านวัฒนธรรมกีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562 - 2565) และ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) รวมถึงแผนระดับปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาอีกด้วย อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) นี้ เป็นแผนระดับชาติที่จัดทำขึ้นโดยมีกฎหมายพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 รองรับจึงมีสภาพบังคับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ระบุให้เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่ดำเนินงานตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยที่หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาเพื่อรองรับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ โดยแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) นี้ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 – 2570) กำหนดให้ “การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน”

2. พันธกิจ

พันธกิจตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) ประกอบไปด้วย 2 พันธกิจหลัก ดังนี้

พันธกิจที่ 1 กำหนดว่า “การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม

โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬาและมีวินัย เคารพกฎกติกามากขึ้นด้วยกีฬา นำไปสู่การพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ความสามัคคีของคนในชาติ และมีความพร้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ”

พันธกิจที่ 2 กำหนดว่า “การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ โดยอุตสาหกรรมกีฬามีการเจริญเติบโต มีการพัฒนาสินค้า บริการ นวัตกรรมที่เกี่ยวกับการกีฬา กิจกรรม กีฬาเชิงท่องเที่ยว และรายการแข่งขันกีฬาที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง”

3. นโยบายพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

นโยบายพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) ทั้งนโยบายเร่งด่วน และนโยบายในการขับเคลื่อนแผนระยะยาว ดังต่อไปนี้

1. นโยบายเร่งด่วน

นโยบายที่ 1 มุ่งเน้นการส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาที่มีการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อม และต้องสอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Economy Model)

นโยบายที่ 2 คือ มุ่งเน้นการสนับสนุนการสร้างการรับรู้และความตระหนักแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา มีน้ำใจนักกีฬาและมีวินัย เคารพกฎกติกา อันนำไปสู่การพัฒนาจิตใจ บริหารจัดการกีฬาที่มีความโปร่งใส มีมาตรฐานสากล และมีประสิทธิภาพ

นโยบายที่ 3 คือ มุ่งเน้นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา การจัดการกิจกรรมกีฬา และการแข่งขันกีฬาภายใต้ความปกติใหม่ (New Normal) ตามความถนัดหรือความสนใจอย่างต่อเนื่องทุกกลุ่มจนเป็นวิถีปกติ เพื่อความเท่าเทียมกัน ลดความเหลื่อมล้ำ และเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

นโยบายที่ 4 คือ มุ่งเน้นการกำหนดให้ประเด็นการส่งเสริมการออกกำลังกายและการพัฒนาการกีฬาเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น โดยให้เป็นหนึ่งในวาระสำคัญของการบริหารส่วนท้องถิ่น และเป็นดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของแผนพัฒนาจังหวัด โดยที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

นโยบายที่ 5 คือ มุ่งเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากีฬาอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการร่วมกับระบบการศึกษา ทั้งระดับกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพอย่างต่อเนื่อง

2. นโยบายในการขับเคลื่อนแผนระยะยาว

นโยบายที่ 1 คือ มุ่งเน้นการส่งเสริมการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความถนัดหรือความสนใจของเด็ก เยาวชน และประชาชน ในชนิดกีฬาที่หลากหลาย เพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าร่วมตามความต้องการ

นโยบายที่ 2 คือ มุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมไปถึงนักกีฬาคนพิการ เพื่อพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ

นโยบายที่ 3 คือ มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานที่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมการผลิตบุคลากรและพัฒนานวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาการกีฬา

นโยบายที่ 4 คือ มุ่งเน้นการผลักดันและสนับสนุนในการเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว (Sport Tourism) และมหกรรมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ (Sports Mega-Events) ภายในประเทศ เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จัก เพื่อกระตุ้นส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจ

นโยบายที่ 5 คือ มุ่งเน้นการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจภายในอุตสาหกรรมกีฬา โดยสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การสนับสนุน การประกอบธุรกิจกีฬา รวมถึงสร้างบรรยากาศการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาภายในประเทศ กำหนดมาตรการด้านการเงิน และมาตรการทางด้านภาษี เพื่อผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬา

นโยบายที่ 6 คือ มุ่งเน้นการพัฒนาแพลตฟอร์มและระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการกีฬา เพื่อให้บริการข้อมูล สร้างแรงจูงใจในการออกกำลังกายและกระตุ้นให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนา และการบริหารจัดการการกีฬาภายในประเทศ

นโยบายที่ 7 คือ มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับกับความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของเด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้พิการ กลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส ให้เพียงพอ ปลอดภัย ทัวถึง และเหมาะสม

นโยบายที่ 8 คือ มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬา สนามกีฬา ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และอุปกรณ์การกีฬา ให้มีมาตรฐานระดับสากล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

นโยบายที่ 9 คือ มุ่งเน้นการยกระดับการบริหารจัดการกีฬาในทุกระดับบนพื้นฐานของธรรมาภิบาล โดยกำหนดให้การบริหารจัดการกีฬาตามหลักธรรมาภินั้นเป็นเป้าหมายหลักและเป็นตัวชี้วัดในแผนพัฒนาในทุกองค์กร และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กรที่มีความเป็นอิสระและมีระบบในการพิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับการกีฬาอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

4. เป้าประสงค์

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) ได้กำหนดเป้าประสงค์ไว้ดังนี้

1. ประชาชนทุกกลุ่ม ได้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ
2. นักกีฬาผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ
3. บุคลากรด้านการกีฬาทั่วประเทศ ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น
4. อุตสาหกรรมกีฬาเติบโตอย่างต่อเนื่องและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

5. ตัวชี้วัดหลัก

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) นั้น ได้กำหนดตัวชี้วัดหลักไว้ดังนี้

1. ตัวชี้วัดประชาชนในทุกภาคส่วนมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2570
2. ตัวชี้วัดการแข่งขันกีฬาในมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติของนักกีฬาไทย อยู่ในอันดับ 6 ของเอเชีย ในรายการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาเอเชียน พาราเกมส์ ภายในปี 2570
3. ตัวชี้วัดบุคลากรด้านการกีฬาได้รับการรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี
4. ตัวชี้วัดมูลค่าอุตสาหกรรมกีฬามีอัตราการเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
5. ตัวชี้วัดฐานข้อมูล องค์กรความรู้ และแพลตฟอร์มการประมวลผลด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ตัวชี้วัดแผนการขับเคลื่อนติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน และมีการรายงานรายไตรมาสและรายปี
7. ตัวชี้วัดการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนา ทั้งในระยะครึ่งแผนฯ และระยะสิ้นสุดแผนฯ
8. ตัวชี้วัดแผนจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ด้านโรคติดต่ออุบัติใหม่

6. ประเด็นการพัฒนา

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาไว้ดังนี้

1. ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนรับรู้และตระหนักต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง มีความรู้เรื่องกฎกติกา มีทัศนคติที่ดี มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา และสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความสนใจเพื่อให้มีแรงจูงใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อสุขภาพ สามารถเล่นกีฬาเพื่อต่อยอดไปสู่ความเป็นเลิศได้ ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งหมด 7 ตัวชี้วัด

2. ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีปกติ สร้างการรับรู้ ตระหนัก และส่งเสริมให้ประชาชนอันได้แก่ ประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส ได้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เป็นวิถีชีวิตปกติ เพื่อการมีสุขภาพที่ดี สุขภาพแข็งแรง ลดอัตราการป่วยของประชาชนในกลุ่มโรคไม่ติดต่อ ลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาล ปลูกฝังค่านิยมกีฬาในประชาชนทุกกลุ่ม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่ออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด

3. ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ สนับสนุนความต้องการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา (รวมทั้งนักกีฬาคณพิการ) เพื่อความเป็นเลิศ พัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางกีฬาอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ศูนย์ฝึกกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา การสนับสนุนการยกระดับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ ไปสู่มาตรฐานระดับสากล ซึ่งมีตัวชี้วัดทั้งหมด 9 ตัวชี้วัด

4. ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มในห่วงโซ่อุปทานของการกีฬาจากต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานสำหรับการยกระดับสมรรถนะของบุคลากรด้านการกีฬาทุกกลุ่ม (ครอบคลุมครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และบุคลากรการกีฬาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ) เพื่อให้บุคลากรการกีฬาได้รับการรับรองมาตรฐานสากลหรือเทียบเท่าระดับสากล มีตัวชี้วัดทั้งหมด 11 ตัวชี้วัด

5. ประเด็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจนออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา (ครอบคลุมภาคผลิต ภาคการค้า และภาคบริการด้านการกีฬา) สนับสนุนการจัดกิจกรรมและมหกรรมการกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน เพื่อเสริมสร้างการกีฬาเชิงท่องเที่ยวเพื่อก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมการกีฬาที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีตัวชี้วัดทั้งหมด 10 ตัวชี้วัด

7. แนวทางในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 - 2570) เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

แนวทางในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565 - 2570) ไปสู่การปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ดังนี้

1. ในระดับนโยบาย คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบาย คอยกำกับดูแลการดำเนินงานการพัฒนาการกีฬา และเสนอมาตรการแก้ไขปัญหามุ่งเน้นการปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตลอดจนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ในการวิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อผลักดันการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ พิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการจัดสรร แสวงหาทรัพยากรเพื่อส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ และรายงานผลการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเสนอต่อ คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ

2. ระดับการขับเคลื่อนแผน คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำและติดตามการดำเนินงานตามแผนฯ และขับเคลื่อนให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาตามแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหน้าที่ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนฯ กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดในแผนฯ ในการจัดทำแผนปฏิบัติการ และพัฒนากลไกและระบบการประสานงาน เพื่อสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการกีฬา ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 โดยให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่

ดำเนินการตามภารกิจ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาและปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7

3. ระดับปฏิบัติการ กำหนดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนฯ ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแผนปฏิบัติการฯ ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 รวมถึงหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายที่คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติมอบหมาย โดยประสานและบูรณาการการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนา

จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 (ปี พ.ศ. 2565 – 2570) สามารถสรุปได้ว่าเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการกีฬาเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยที่สนับสนุนให้การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม ส่งเสริมให้คนไทยมีอายุเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้น ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวิถีปกติของชีวิต มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีวินัยและมีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกามากขึ้น และนำไปสู่การพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคมเพื่อความสามัคคีของคนในชาติ และสนับสนุนให้การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ โดยอุตสาหกรรมการกีฬามีการเจริญเติบโต มีการพัฒนาสินค้า บริการ นวัตกรรมที่เกี่ยวกับการกีฬา กิจกรรม กีฬาเชิงท่องเที่ยว และรายการแข่งขันกีฬาที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 - 2570

จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 ได้มีการกำหนดทิศทางไว้ตามรายละเอียด ดังนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2563)

1. วิสัยทัศน์ (Vision) จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “พัฒนาการกีฬาเพื่อเป็นกลุ่มผู้นำทางการกีฬาระดับเอเชีย และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ”

2. พันธกิจ (Mission) จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 ได้กำหนดพันธกิจไว้ว่า

1) ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬามวย เพื่อสรรหา และพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางกีฬาให้ประสบความสำเร็จทั้งระดับชาติ และระดับนานาชาติ

2) พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ให้มีมาตรฐานที่รองรับการพัฒนา นักกีฬา บุคลากรกีฬา รวมไปถึงบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย

3) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างโอกาส และ ประสบการณ์ให้กับนักกีฬา และบุคลากรกีฬา พร้อมทั้งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

4) ส่งเสริม สนับสนุน และสร้างกระแสความตื่นตัวของประชาชนคนไทยให้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และเข้าร่วมในกิจกรรมการกีฬา

5) พัฒนางองค์กรด้วยระบบการบริหารจัดการไปสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส ตามหลักการในการกำกับดูแลกิจการที่ดี

3. วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objective)

จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2563) มีการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

1) การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มุ่งเน้นการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นตัวเลือกเข้าไปสู่การเตรียมตัวนักกีฬาระดับนานาชาติที่มีศักยภาพ สร้าง พัฒนา และบริหารจัดการการเก็บตัวฝึกซ้อมในรูปแบบ NTC สร้างและนำองค์ความรู้ด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬาด้วยสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และการปรับปรุงระบบสวัสดิการเพื่อนักกีฬาและบุคลากรที่เหมาะสม

2) การบริหารจัดการกีฬาอาชีพและกีฬามวย มุ่งเน้นการพัฒนานักกีฬา บุคลากรการกีฬา อาชีพและกีฬามวยให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการจัดการธุรกิจกีฬาอาชีพ ด้วยการสนับสนุน ผู้จัดการแข่งขัน และการพัฒนาองค์ความรู้ หลักเกณฑ์ด้านการพัฒนาและการประเมินกีฬาอาชีพ เพื่อให้สามารถยึดกีฬาเป็นอาชีพได้อย่างยั่งยืน

3) การขยายความร่วมมือเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการ แข่งขันกีฬาในทุกระดับ ตั้งแต่กีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ โดยมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ

4) การพัฒนาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและบริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งกิจกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชน เพื่อสร้างกระแสความตื่นตัวของ การกีฬาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อ สร้างมูลค่าและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการด้วยคุณภาพและมาตรฐานของบริการทางการกีฬา ครอบคลุมทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5) การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กร โดยยกระดับการบริหารจัดการองค์กรของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีมาตรฐานเป็นไปตามแนวทางการประเมินรัฐวิสาหกิจรูปแบบใหม่ ด้วยเกณฑ์ SE-AM เพื่อพัฒนาสู่การเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงที่สามารถพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

4. ยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกและสนามกีฬา (National Training Center) ทั้งในส่วนกลางและขยายไปสู่ภูมิภาค

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อรองรับการพัฒนากีฬา

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาให้นักกีฬาเป็นเลิศ ประสบความสำเร็จ ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพและกีฬามวยอย่างเป็นระบบ

5) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจและสิทธิประโยชน์ของ กทท.

7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บริการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้มีมาตรฐานและมีประโยชน์สูงสุด

8) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามระบบการประเมินผลรัฐวิสาหกิจใหม่ (SE-AM) เพื่อยกระดับการบริหารจัดการองค์กรของการกีฬาแห่งประเทศไทยสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง

9) ยุทธศาสตร์การการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

จากแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 สามารถสรุปได้ว่าเป็นแผนที่มุ่ง ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬามวย เพื่อสรรหา และพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางกีฬาให้ประสบความสำเร็จทั้งระดับชาติ และระดับนานาชาติ มุ่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างโอกาสและประสบการณ์ให้กับนักกีฬา และบุคลากรกีฬา พร้อมทั้งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการสร้างกระแสความตื่นตัวของประชาชนคนไทยให้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา และมุ่งพัฒนาองค์กรด้วยระบบการบริหารจัดการไปสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูงและมีความโปร่งใส

แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2563 -2567

สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย มีชื่อย่อว่า “ส.ว.ท” (Thailand Swimming Association) เป็นสมาคมที่กำกับดูแลกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย อยู่ภายใต้การรับรองของการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการเล่นกีฬาว่ายน้ำ กีฬากระโดดน้ำ และกีฬากระโดดน้ำที่นิยมจัดการแข่งขัน ทั้งนี้ในระดับนานาชาติก็มีการจัดการแข่งขันในระดับซีเกมส์ เอเชียเกมส์ โอลิมปิก ชิงแชมป์โลกระดับเยาวชน รายการซีเอจกรุป เอเชียเอจกรุป และกีฬาว่ายน้ำนักกีฬาเอเชียน เป็นต้น ทั้งนี้ สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) โดยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์ โดยแผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2563 – 2567 มีรายละเอียดสำคัญ ดังต่อไปนี้ (สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย, 2563)

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2563 – 2567 กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย รวมใจเป็นหนึ่ง เสริมสร้างสุขภาพ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศต่อยอดสู่อาชีพ เพื่อสร้างความสุขให้กับคนไทย”

2. พันธกิจ (Mission) จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2563 – 2567 ได้กำหนดพันธกิจไว้ดังนี้

1) ยกระดับการบริหารจัดการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยให้เป็นหนึ่งในกีฬายอดนิยมของประชาชนคนไทย

2) สนับสนุนการแสวงหา พัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยแบบระยะยาว (LTAD)

3) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษาและนันทนาการทั่วประเทศ

4) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของนักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความทันสมัย

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) ประเด็นยุทธศาสตร์จำแนกตามพันธกิจ มีรายละเอียด ดังนี้

1) ประเด็นยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 1 ยกระดับการบริหารจัดการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยให้เป็นหนึ่งในกีฬายอดนิยมของคนไทย ประกอบด้วย 1) พัฒนาสมาคมกีฬาว่ายน้ำ

แห่งประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานที่ กกท. กำหนด 2) พัฒนานักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยให้ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ 3) ขยายและสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

2) ประเด็นยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 2 สนับสนุนการแสวงหา พัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยแบบระยะยาว (LTAD) ประกอบด้วย 1) บูรณาการการแสวงหา พัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยแบบระยะยาวตามแนวทาง LTAD 2) การสร้างอาชีพที่มั่นคงให้กับนักกีฬา และบุคลากรของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย

3) ประเด็นยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนาและนันทนาการทั่วประเทศ ประกอบด้วย 1) การบรรจุกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และระดับนานาชาติ 2) การจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยทั้งเพื่อการพัฒนาและนันทนาการ

4) ประเด็นยุทธศาสตร์ตามพันธกิจที่ 4 เพิ่มศักยภาพการแข่งขันนักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย ประกอบด้วย 1) การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล 2) การกำกับดูแลการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของบุคลากรในทุกกระดับ

4. เป้าประสงค์ (Objectives) เป้าประสงค์ที่จำแนกตามพันธกิจ มีรายละเอียดดังนี้

พันธกิจที่ 1) ยกระดับการบริหารจัดการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยให้เป็นหนึ่งในกีฬายอดนิยมของคนไทย เป้าประสงค์ ได้แก่ 1) สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2) ประเทศไทยมีชื่อเสียง ประชาชนมีความสุข และกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น 3) สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยมีเครือข่ายเข้มแข็งทุกระดับทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ

พันธกิจที่ 2) สนับสนุนการแสวงหา พัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของ สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยแบบระยะยาว (LTAD) เป้าประสงค์ ได้แก่ 1) นักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน 2) นักกีฬา บุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีอาชีพที่มั่นคง

พันธกิจที่ 3) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนาและนันทนาการทั่วประเทศ เป้าประสงค์ ได้แก่ 1) นักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยได้รับการพัฒนา เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และระดับนานาชาติ 2) คนไทยมีความสุข สุขภาพดี และว่ายน้ำเป็นทุกคน

พันธกิจที่ 4 เพิ่มศักยภาพการแข่งขันนักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย เป้าประสงค์ ได้แก่ 1) นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำ ทุกระดับทั่วประเทศมีสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น 2) นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬา และปลอดภัยในการเล่นกีฬา และปลอดภัยในการเล่นกีฬา

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2563-2567 มุ่งเน้นที่จะยกระดับการบริหารจัดการสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยให้เป็นหนึ่งในกีฬายอดนิยมของประชาชนคนไทย สนับสนุนการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยแบบระยะยาว ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนาและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทย และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของนักกีฬาของสมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทยด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2566-2570

การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ; 2566) เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งได้มีการประเมินผลแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) ศึกษาสภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศ มีการทบทวนแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต้นแบบ ทบทวนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และรับฟังและระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ รวมถึงภาคประชาชน คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ท.ท.ช.) ซึ่งมีอำนาจและหน้าที่หลักในการส่งเสริมการบริหารและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพลิกฟื้นการท่องเที่ยวไทยที่คำนึงถึงประโยชน์ของ 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) ประชาชน โดยการท่องเที่ยวไทยจะมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม (Social Impact) ซึ่งประชาชนไทยและนักท่องเที่ยวจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน คือ เรื่องความสะอาด ความปลอดภัยและการได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงและยกระดับสาธารณสุขให้มีความปลอดภัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย รวมทั้งการใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจากศูนย์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (One – Stop Tourism Database) เพื่อนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป 2) รายได้ โดยการท่องเที่ยวไทยจะมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact) การดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงจากหลากหลายประเทศอย่างสมดุล โดยพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวไทยให้มีความทันสมัย ส่งเสริม

รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีศักยภาพ และสร้างประสบการณ์ที่น่าประทับใจในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ลดการรั่วไหลของรายได้จากการท่องเที่ยว และกระจายความเจริญจากการท่องเที่ยวไปยังทุกพื้นที่ ให้มีความสำคัญแก่การฟื้นฟูและส่งเสริมภาคการผลิตในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถการแข่งขันในระดับโลก และ 3) ความยั่งยืน โดยการท่องเที่ยวไทยจะมีส่วนช่วยในการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวและต่อยอดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมไทยและเอกลักษณ์ไทยให้เข้ากับยุคสมัยได้อย่างยั่งยืน โดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)

การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)

2. เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)

- 1) การท่องเที่ยวไทยเข้มแข็งและสมดุล
- 2) ยกระดับความเชื่อมโยงและโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
- 3) สร้างความเชื่อมั่นและมอบประสบการณ์ท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- 4) บริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3. เป้าหมายรองของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)

- 1) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงสำหรับทุกคน
- 2) เทคโนโลยีดิจิทัลและโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลพร้อมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 3) มีความพร้อมในการรับมือและจัดการกับความเสี่ยงทุกรูปแบบอยู่เสมอ

4. พันธกิจ

1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปรับสมดุลและกระจายความเจริญอย่างครอบคลุม ลดการรั่วไหลตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อให้มีความพร้อมในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านมาตรฐานสถานประกอบการแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร และมีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรให้มีคุณภาพระดับสากล

3) พัฒนาและยกระดับประสบการณ์การท่องเที่ยวตลอดเส้นทางอย่างครบวงจร โดยมีรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่หลากหลายและการสื่อสารการตลาดที่ตรงใจ ด้วยการมุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลาง

4) ส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนพื้นฐานความสมบูรณ์ของทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ตัวชี้วัดหลัก ระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)

1) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

2) จำนวนธุรกิจบริการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวได้รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Standard) และมาตรฐานอาเซียน (Asean Standard) เพิ่มขึ้นปีละไม่ต่ำกว่า 3,000 ราย

3) จำนวนวันพักและค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ต่ำกว่า 10 วัน ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยไม่ต่ำกว่า 3 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 ต่อปี มีสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางครั้งแรก (First Visit) และกลุ่มเดินทางซ้ำคิดเป็น 40 ต่อ 60 มีอันดับผลการดำเนินงานภาพรวมตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) อยู่ใน 35 อันดับแรก และ อันดับขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดย TCI อยู่ในอันดับ 1 ใน 80

5. ยุทธศาสตร์การของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และพันธกิจ ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนออกเป็น 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (Resilient Tourism) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิตและผลิตภัณฑ์นวัตกรรมเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกัน เพื่อพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ (Resilient Supply – Side) 2) กระจายรายได้และความเจริญจากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ และลดการรั่วไหลในภาคการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม (Equitable Tourism) 3) ส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นความสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูง (Quality Tourism) ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การพัฒนาความปลอดภัย สุขอนามัย และมาตรฐานการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว (Global Standardization) 2) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศ (Digital & Data Infrastructure) 3) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง และการสาธารณสุข เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง (Connectivity & Universal Design) 4) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน (Thai-Class Potential)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าประทับใจที่มีคุณค่าเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Value - Based Tourism) 2) การส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย (High-Potential and Creative Tourism) 3) ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ (Quality - Based Marketing)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การเสริมสร้างความสมบูรณ์แก่สิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Enriched Environment) 2) การส่งเสริมการอนุรักษ์และต่อยอดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย (Thai Cultures and Identities) 3) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Tourists Management) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566)

กีฬาว่ายน้ำและแนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

1. ประวัติของกีฬาว่ายน้ำ

กีฬาว่ายน้ำ (Swimming) เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง (สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย, 2560) ซึ่งมนุษย์สามารถว่ายน้ำได้ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่มีที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ตามชายทะเล แม่น้ำลำคลอง และที่ราบลุ่มต่าง ๆ เช่น พวกเอสซีเรีย อียิปต์ กรีก และโรมัน ซึ่งมีการฝึกหัดว่ายน้ำมาตั้งแต่ก่อนคริสตกาล นอกจากนี้ พวกชนชาติสลาฟและพวกสแกนดิเนเวียก็รู้จักการว่ายน้ำอีกแบบหนึ่ง โดยใช้เท้าเคลื่อนไหวในน้ำคล้ายกับว่ายน้ำ หรือที่เราเรียกกันว่าฟล็อกคิก แต่วิธีการเคลื่อนไหวของท่าแบบนี้จะทำให้ว่ายน้ำได้ไม่เร็วเท่าใดนัก การว่ายน้ำได้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน แต่การว่ายน้ำในสมัยนั้น เพียงเพื่อให้สามารถว่ายน้ำข้ามไปยังฝั่งตรงข้ามได้

หรือเมื่อเกิดอุทกภัยน้ำท่วมป่าและที่อยู่อาศัย ก็สามารถพาตัวไปในที่น้ำท่วมไม่ถึงได้อย่างปลอดภัย ทั้งนี้ ประวัติว่ายนํ้าเริ่มมีมาตั้งแต่ 9,000 ปีก่อนคริสตกาล เพราะการว่ายนํ้านั้นถือว่าเป็นหนึ่งในทักษะติดตัวของมนุษย์มาตั้งแต่โบราณและเป็นกีฬาแรก ๆ ที่ถูกนำมาแข่งขันเช่นเดียวกับกีฬาวิ่ง ซึ่งคนในยุคโบราณจะใช้การว่ายนํ้าเพื่อการจับปลาและการดำรงชีวิต พร้อมการป้องกันอันตรายจากการตกน้ำ เมื่อมาสู่ยุคใหม่จึงได้เกิดเป็นการแข่งว่ายนํ้าขึ้น

การแข่งขันว่ายนํ้าครั้งแรกเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2416 ที่ประเทศอังกฤษ โดยใช้เพียงกติกาแบบง่าย ๆ คือ การว่ายนํ้าให้ถึงเส้นชัยก็จะถือว่าเป็นผู้ชนะทันที ส่วนกฎกติกาต่าง ๆ ยังไม่มีเท่ากับในปัจจุบัน ทั้งนี้ กีฬาว่ายนํ้าได้ถูกบรรจุให้กลายเป็นกีฬาสำคัญของการแข่งขันโอลิมปิกในช่วง ปี พ.ศ. 2436 และเข้าสู่ประเทศไทยในปี 2502 พร้อมการจดทะเบียนเพื่อขึ้นเป็นสมาคมว่ายนํ้าสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ต่อจากนั้นจึงได้มีการฝึกฝนนักกีฬาเพื่อเข้าแข่งว่ายนํ้า แข่งขันโพลีนํ้า แข่งขันกระโดดนํ้า แข่งขันระบำได้นํ้า และเพิ่มการว่ายนํ้าในเวลาต่อมา อีกทั้งยังมีท่าทางการว่ายนํ้าต่าง ๆ เพิ่มเติมขึ้นมาเรื่อย ๆ ซึ่งประเทศไทยสามารถคว้าเหรียญทองโอลิมปิกได้ถึง 34 เหรียญด้วยกัน

ทั้งนี้ กีฬาว่ายนํ้าเป็นการฝึกฝนทักษะที่สามารถฝึกได้ง่าย ๆ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอุปกรณ์ใด ๆ แต่ต้องใช้ความระมัดระวังในการฝึกมากพอสมควร หากมีทักษะการว่ายนํ้าอยู่แล้วสามารถที่จะฝึกได้ทั้งในสระนํ้าปกติ บ่อนํ้า คลอง หรือทะเลก็ได้ทั้งหมด แต่สำหรับผู้ริเริ่มฝึกควรเลือกฝึกในสระว่ายนํ้าแบบต้นเพื่อป้องกันปัญหาการจมนํ้าที่อาจทำให้ถึงขั้นเสียชีวิตได้ ดังนั้นผู้ที่ว่ายนํ้าไม่เป็นหรือกำลังฝึกจึงควรมีผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่ว่ายนํ้าเป็นอยู่ใกล้ตัวเสมอ และไม่ควรรลงนํ้าลึก

2. ท่าทางหลักของการว่ายนํ้า

1) ท่าฟรีสไตล์ เป็นท่าที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เพราะทำให้การเคลื่อนที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและง่ายดาย เพียงแค่ยืดแขนไปด้านหน้าสุด 1 แขน โดยแนบแขนให้เกือบชิดกับข้างหู ส่วนอีกมืออีกข้างจะกดลงและอยู่ด้านหลัง พร้อมกับยกศอกขึ้นเล็กน้อย พร้อมทั้งใช้ขาทั้งสองข้างตีน้ำช่วยซึ่งท่าฟรีสไตล์นั้นจะช่วยทำให้เคลื่อนที่ได้เร็วโดยไม่ต้องใช้แรงมาก

2) ท่าผีเสื้อท่านี้ เป็นการว่ายนํ้าแบบคว่ำหน้า ในลักษณะของการกางแขนออกทั้ง 2 ข้าง แล้วใช้เท้ากับลำตัวช่วยส่งให้ช่วงบนโผล่ขึ้นพ้นนํ้าและกวาดแขนทั้งสองข้างออกไปด้านหน้า ซึ่งท่านี้จะมีลักษณะคล้ายกับปีกผีเสื้อกำลังโบยบิน แต่ท่านี้จะใช้กำลังแขนค่อนข้างมาก เพราะจะต้องใช้ช่วงไหล่และแขนในการพาให้ตัวพุ่งไปด้านหน้าและเป็นจุดที่กระแทกนํ้าบ่อยครั้งที่สุดอีกด้วย

3) ท่ากบ เป็นท่าว่ายนํ้าแบบคว่ำหน้า ท่านี้จะมีลักษณะคล้ายกับท่าผีเสื้อ เป็นท่าที่แนบแขนไว้กับลำตัวและใช้เท้ากับช่วงตัวช่วยดันให้ช่วงบนของลำตัวโผล่พ้นนํ้า โดยจะต้องหนีบศอกทั้งสองข้างให้ชิดลำตัวมากที่สุดแล้วส่งกำลังไปที่ศอก แขน และลำตัวอย่างเต็มที่ เพื่อให้พุ่งตรงสู่เป้าหมายได้ทันเวลา

4) ท่ากรรเชียง เป็นลักษณะของการว่ายน้ำแบบนอนหงาย จากนั้นจะใช้ท่าที่คล้ายกับฟรีสไตล์ คือ การตีแขนสลับกัน โดยให้แขนซิดที่ใบหูข้างหนึ่งและแขนอีกข้างหนึ่งยึดตรงอยู่ชิดช่วงขา กดแขนลงน้ำสลับกันไปมาทั้งสองข้าง โดยงอข้อศอกเล็กน้อยและใช้เท้าตีน้ำ เพื่อช่วยดันให้การกรรเชียงพุ่งตรงไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว (สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย, 2558)

การว่ายน้ำทั้ง 4 ท่านี้ ผู้ว่ายน้ำจะต้องผ่านการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี และถ้าเป็นการแข่งขันร่างกายจะต้องเคยชินกับอุณหภูมิ น้ำ แรงดันของน้ำ และร่างกายจะต้องมีความแข็งแรงเป็นอย่างมาก จึงทำให้นักกีฬาว่ายน้ำส่วนใหญ่มีช่วงไหล่ที่กว้างและมีร่างกายที่แข็งแรงทุกส่วน อีกทั้งยังมีปอดที่แข็งแรงอีกด้วย

3. การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

คณะกรรมการจัดการแข่งขันที่ได้รับการแต่งตั้ง ต้องได้รับการรับรองจากองค์กร หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยมีอำนาจนอกเหนือข้อบัญญัติที่ไม่ได้ระบุไว้ในกติกาของผู้ตัดสินชี้ขาด กรรมการตัดสิน หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ และมีอำนาจสั่งให้เลื่อนรายการแข่งขันได้ ภายในขอบเขตที่บัญญัติไว้ในกติกา โดยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และการแข่งขันชิงแชมป์โลกคณะกรรมการสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ จะเป็น

ผู้พิจารณาแต่งตั้งกรรมการเพื่อควบคุมการแข่งขัน อย่างน้อยที่สุดต้องมีองค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้ตัดสินชี้ขาด 2 คน 2) กรรมการผู้ควบคุมอุปกรณ์อัตโนมัติ 1 คน 3) กรรมการตัดสินท่าว่ายน้ำ 4 คน 4) กรรมการผู้ปล่อยตัว 2 คน 5) หัวหน้ากรรมการกลับตัว 2 คน (หัวสระ/ท้ายสระ) 6) กรรมการกลับตัวลู่อะ 2 คน (หัวสระ /ท้ายสระ) 7) หัวหน้าผู้บันทึก 1 คน 8) กรรมการรับรายงานตัว 2 คน 9) ผู้ประกาศ 1 คน

ในการแข่งขันระดับนานาชาติรายการอื่น ๆ คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะแต่งตั้งกรรมการตำแหน่งต่าง ๆ ในจำนวนที่เท่ากันหรือน้อยกว่า โดยได้รับความความเห็นชอบจากองค์กร

กรณีที่มีการแข่งขันไม่สามารถใช้อุปกรณ์แบบอัตโนมัติได้ จะต้องแต่งตั้ง กรรมการ หัวหน้ากรรมการจับเวลาจำนวน 1 คน กรรมการจับเวลาลู่อะ 1 คน และกรรมการจับเวลาสำรองเพิ่มอีก 1 คน

กรณีที่ใช้อุปกรณ์อัตโนมัติ และ/หรือนาฬิกาดิจิตอลไม่สามารถใช้งานได้อาจจะใช้หัวหน้ากรรมการเส้นชัยและกรรมการเส้นชัย

สระว่ายน้ำและอุปกรณ์ทางเทคนิค ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และการแข่งขันว่ายน้ำชิงแชมป์โลกต้องได้รับการตรวจสอบ และรับรองตามขั้นตอนที่ถูกต้องก่อนจัดการแข่งขันจากผู้แทนสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติร่วมกับคณะกรรมการฝ่ายเทคนิคกีฬาว่ายน้ำ

กรณีที่ใช้กล้องวิดีโอใต้น้ำโดยระบบควบคุมระยะไกลต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อวิสัยทัศน์หรือเส้นทางของนักกีฬาว่ายน้ำ และต้องไม่เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของสระว่ายน้ำ หรือบดบังเครื่องหมายตามที่สหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติกำหนด (สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย, 2560)

1. ผู้ตัดสินชี้ขาด

1) ผู้ตัดสินชี้ขาดเป็นผู้ควบคุม และมีอำนาจเหนือกรรมการทุกคน โดยเป็นผู้พิจารณามอบหมายหน้าที่ และให้คำแนะนำแก่กรรมการที่เกี่ยวกับงานที่มีลักษณะพิเศษ หรือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการแข่งขัน เพื่อให้การตัดสินเป็นไปตามกฎกติกาของสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ และจะต้องตัดสินปัญหาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องตามสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏในการแข่งขัน โดยการตัดสินขั้นสุดท้ายภายใต้กฎกติกาที่กำหนดไว้ถือเป็นที่สุด

2) ผู้ตัดสินชี้ขาดต้องควบคุมและดูแลทุกช่วงระยะเวลาของการแข่งขัน เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นไปตามกติกากการแข่งขัน และสามารถวินิจฉัยในกรณีที่มีการประท้วงที่อาจเกิดขึ้นจากการแข่งขัน

3) กรณีที่ใช้กรรมการเส้นชัย โดยไม่มีนาฬิกาจับเวลา 3 เรือน ผู้ตัดสินชี้ขาดจะต้องเป็นผู้ตัดสินลำดับที่

4) ผู้ตัดสินชี้ขาดต้องมั่นใจว่ากรรมการทุกคนอยู่ในตำแหน่งที่สามารถตัดสินการแข่งขันได้ ผู้ตัดสินชี้ขาดจะเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งกรรมการสำรองเข้าแทนที่ เมื่อกรรมการไม่เพียงพอ ไม่มีความพร้อม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติมได้หากจำเป็น

5) ขณะเริ่มต้นการแข่งขันแต่ละรายการ ผู้ตัดสินชี้ขาดจะเป็นผู้ให้สัญญาณแก่นักกีฬาว่ายน้ำโดยการเป่านกหวีดเสียงสั้น เพื่อแจ้งให้นักกีฬาว่ายน้ำถอดเสื้อที่สวมใส่ ยกเว้นชุดว่ายน้ำ จากนั้นจะเป่า นกหวีดเป็นเสียงยาวเพื่อให้นักกีฬาว่ายน้ำเข้าประจำตำแหน่งบนแท่น และการเป่านกหวีดเสียงยาวอีกครั้ง จะ ใช้สำหรับการแข่งขันท่ากรรเชียงและว่ายน้ำผลัดผสม เมื่อนักกีฬาว่ายน้ำและกรรมการพร้อมแล้ว ผู้ตัดสินชี้ขาดจะส่งสัญญาณให้กรรมการผู้ปล่อยตัวทราบ โดยการเหยียดแขนออกไปยังผู้ปล่อยตัว โดยที่การเหยียดแขนจะคงอยู่ในลักษณะนั้นจนกระทั่งมีการปล่อยตัว

6) การตัดสินที่นักกีฬาที่ออกก่อนสัญญาณในการปล่อยตัว ต้องได้รับการยืนยันทั้งกรรมการผู้ปล่อยตัวและผู้ตัดสินชี้ขาด

7) ผู้ตัดสินชี้ขาดจะตัดสินที่นักกีฬาว่ายน้ำ เมื่อพบว่ามีการกระทำผิดกติกากการแข่งขัน หรือได้รับรายงานจากกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยการตัดสินในทุกกรณีขึ้นอยู่กับตัดสินใจของผู้ตัดสินชี้ขาด

2. กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ

1) กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ ต้องเป็นผู้กำกับ ตรวจสอบเครื่องจับเวลาอัตโนมัติ และอุปกรณ์วัดชีพจร

2) กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบผลการแข่งขัน ที่พิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์

3) กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ มีหน้าที่รับผิดชอบการตรวจสอบเวลา รอยต่อระหว่างการกระโดดออกตัวของนักกีฬาว่ายน้ำผลัด และรายงานผลการออกตัว ก่อน ต่อผู้ตัดสินชี้ขาด

4) กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ ต้องตรวจสอบภาพวิดีโอที่บันทึก เพื่อยืนยันการออกตัว

5) กรรมการผู้ควบคุมห้องอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ มีหน้าที่ควบคุมการสละสิทธิ์ หลังการแข่งขันรอบคัดเลือก หรือรอบชิงชนะเลิศ ทำการสรุปผลการแข่งขันอย่างเป็นทางการ รายงานผลการทำสถิติใหม่ทั้งหมด และสรุปผลคะแนนตามความเหมาะสม

3. กรรมการผู้ปล่อยตัว

1) กรรมการผู้ปล่อยตัวมีอำนาจสิทธิ์ขาดหลังจากผู้ตัดสินชี้ขาดส่งสัญญาณมายัง กรรมการผู้ปล่อยตัว จนกระทั่งการแข่งขันได้เริ่มขึ้น

2) กรรมการผู้ปล่อยตัวต้องรายงานให้ผู้ตัดสินชี้ขาดทราบ เมื่อมีนักกีฬาว่ายน้ำน้ำ เจตนาถ่วงเวลาในการปล่อยตัว ไม่เชื่อฟัง หรือกระทำผิดมารยาทในการเข้าประจำตำแหน่ง โดยผู้ ตัดสินชี้ขาดเท่านั้นที่จะสามารถตัดสิทธิ์นักกีฬาว่ายน้ำที่มีเจตนาถ่วงเวลา หรือ กระทำผิดมารยาท

3) เพื่อให้การปล่อยตัวมีความถูกต้องยุติธรรม กรรมการผู้ปล่อยตัวจะมีอำนาจ เต็มในการตัดสินใจ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ตัดสินชี้ขาด

4) การปล่อยตัวแต่ละรายการ กรรมการผู้ปล่อยตัวจะยืนอยู่ที่ทางด้านข้างของ สระ ซึ่งห่างจากหัวสระประมาณ 5 เมตร โดยด้านที่ใช้ปล่อยตัวอยู่ในตำแหน่งที่กรรมการจับเวลา สามารถมองเห็น และหรือได้ยินเสียงสัญญาณปล่อยตัว โดยที่นักกีฬาว่ายน้ำสามารถได้ยินเสียง สัญญาณการปล่อยตัว

4. กรรมการรับรายงานตัว

1) กรรมการรับรายงานตัวต้องรวมนักกีฬาว่ายน้ำมาก่อน การแข่งขันแต่ละรายการ

2) กรรมการรับรายงานตัวต้องรายงานต่อผู้ตัดสินชี้ขาดเมื่อเห็นว่าเป็นการละเมิด การโฆษณาเกินกว่ากำหนด และกรณีที่นักกีฬาว่ายน้ำไม่มารายงานตัวเมื่อมีประกาศเรียก

5. หัวหน้ากรรมการกลับตัว

หัวหน้ากรรมการกลับตัวต้องแน่ใจว่ากรรมการกลับตัวทุกคน ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้ มอบหมายระหว่างการแข่งขัน

6. กรรมการกลับตัว

1) กรรมการกลับตัวได้รับมอบหมายให้ประจำคู่ ณ หัวสระและท้ายสระ มีฝั่งละ หนึ่งคน เพื่อให้ให้นักกีฬาว่ายน้ำปฏิบัติตามกฎกติกาหลังจากการออกตัว กลับตัว และเข้าเส้นชัย

2) ขอบเขตอำนาจของกรรมการกลับตัว ในขณะที่ปล่อยตัว จะเริ่มขึ้นเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณปล่อยตัวจนกระทั่งการว่าจ้างหระแหงแรก ยกเว้นท่ากบที่จำเป็นต้องสังเกตจ้งหระแหงที่สอง

3) ขอบเขตอำนาจของกรรมการกลับตัวในขณะที่กลับตัว ในการกลับตัวแต่ละครั้ง ต้องเริ่มจากในจ้งหระแหงสุดท้ายก่อนสัมพันธ์สพนังสระ และจบลงด้วยการว่าจ้างหระแหงแรกหลังกลับตัว ยกเว้นท่ากบที่จำเป็นต้องสังเกตขแงในจ้งหระแหงที่สอง

4) ขอบเขตอำนาจของกรรมการกลับตัว ในขณะที่เข้าเส้นชัย เริ่มจากจ้งหระแหงสุดท้ายก่อนสัมพันธ์สพนังสระ

5) เมื่อมีการใช้อุปกรณ์ช่วยในการออกตัวสำหรับการแข่งขันท่ากรรเชียง กรรมการกลับตัว ณ จุดปล่อยตัวต้องเป็นผู้ติดตั้งและถอดออก

6) ในรายการแข่งขันประเภทบุคคล ระยะทาง 800 เมตร และ 1,500 เมตร กรรมการกลับตัวที่ประจำอยู่ที่หัวสระ และท้ายสระ ต้องบันทึกจำนวนเที่ยวที่ว่ายแล้วของนักกีฬาว่ายน้ำในลู่ของตน และต้องแจ้งจำนวนเที่ยวที่เหลือให้นักกีฬาว่ายน้ำทราบ โดยใช้ป้ายแสดงจำนวนเที่ยว กรรมการกลับตัวที่ประจำอยู่ ด้านท้ายสระจะเป็นผู้แจ้งจำนวนรอบที่เหลือเป็นเลขคี่โดยใช้ป้ายบอกรอบ หรืออาจใช้อุปกรณ์กึ่งอัตโนมัติ และป้ายบอกจำนวนเที่ยวได้น้ำก็ได้

7) กรรมการดูการกลับตัวที่ประจำ ณ หัวสระ ต้องเป็นผู้ให้สัญญาณเตือน เมื่อนักกีฬาว่ายน้ำในลู่ของตน ว่ายมาจนถึงระยะทางก่อนถึงขอบสระ 5 เมตร ใน 2 เทียวสุดท้าย ก่อนที่จะสิ้นสุดการว่ายประเภทบุคคล ระยะทาง 800 เมตร และ 1,500 เมตร ต้องให้สัญญาณเตือนหลังจากนักกีฬาว่ายน้ำกลับตัว จนกระทั่ง ถึงแนวธงบอกระยะทาง 5 เมตร สัญญาณที่เตือนจะใช้นกหวีด หรือเสียงระฆังก็ได้

8) กรรมการกลับตัวแต่ละคนที่ประจำด้านหัวสระ จะต้องดูแลในรายการว่าผลัดว่าในช่วงรอยต่อนั้น นักกีฬาว่ายน้ำ ออกตัวจากแท่นก่อนที่นักกีฬาว่ายน้ำคนก่อนได้แตะขอบสระแล้วหรือไม่ ถ้ามีการใช้อุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติ สามารถนำมาเป็นเครื่องช่วยตัดสินในการออกตัวว่าผลัด

9) กรรมการกลับตัว ต้องรายงานการทำผิดกติกาต่อผู้ตัดสินชี้ขาดด้วยการบันทึกรายละเอียดลงในแบบบันทึก ได้แก่ รายการแข่งขัน หมายเลขลู่ว่าย และสาเหตุของการทำผิดกติกา

7. กรรมการตัดสินท่าว่าย

1) กรรมการตัดสินท่าว่าย ต้องอยู่บริเวณด้านข้างของสระว่ายน้ำในแต่ละด้าน

2) กรรมการตัดสินท่าว่ายต้องเข้าใจกติกาการแข่งขันของท่าว่ายทุกท่าในรายการแข่งขัน และต้องสังเกตการณ์กลับตัวรวมทั้งการเข้าเส้นชัย เพื่อช่วยกรรมการกลับตัว

3) กรรมการตัดสินท่าว่ายน้ำ ต้องรายงานการกระทำผิดกติกาต่อผู้ตัดสินชี้ขาด โดยการบันทึก รายละเอียดลงในแบบบันทึกรายงาน รายการแข่งขัน หมายเลขคู่ว่าย และรายละเอียดการกระทำผิดกติกา

8. หัวหน้ากรรมการจับเวลา

1) ต้องเป็นผู้กำหนดตำแหน่ง ของกรรมการจับเวลา และผู้ที่ต้องรับผิดชอบ โดยในกรณีที่ไม่มีเครื่องจับเวลาอัตโนมัติ จะต้องมีการจับเวลาสามคนในแต่ละคู่ว่าย และมีกรรมการจับเวลาสำรองอีกสองคน โดยให้คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนในกรณีที่นาฬิกาของกรรมการจับเวลาคนใดไม่ทำงานระหว่างการแข่งขัน หรืออาจด้วยเหตุอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถจับเวลาได้ โดยเมื่อมีการใช้นาฬิกาจับเวลาให้สรุปผลโดยใช้เวลาและลำดับที่มาพิจารณา โดยยึดเอาเวลาที่ได้เป็นหลัก

2) เมื่อมีการจับเวลาหนึ่งคนในแต่ละคู่ว่าย กรรมการจับเวลาสำรองจะได้รับมอบหมายให้จับเวลาในกรณีที่นาฬิกาจับเวลาในคู่ว่ายเกิดขัดข้อง โดยหัวหน้ากรรมการจับเวลาจะต้องบันทึกเวลาของผู้ชนะในแต่ละชุดทุกครั้ง

3) หัวหน้ากรรมการจับเวลาจะเป็นผู้รวบรวมแบบบันทึกเวลาจากกรรมการจับเวลา แบบบันทึกเวลาที่แสดงผลเวลา หากมีความจำเป็นสามารถขอตรวจสอบกับนาฬิกาเรือนนั้นได้

4) หัวหน้ากรรมการจับเวลาจะต้องบันทึกหรือตรวจสอบเวลาที่เส้นทางในแบบบันทึกแต่ละคู่ว่ายทุกครั้ง

9. กรรมการจับเวลา

1) กรรมการจับเวลาแต่ละคน จะต้องจับเวลาของผู้เข้าแข่งขันในคู่ว่ายที่ตนรับผิดชอบ และนาฬิกาจับเวลาแต่ละเรือนจะต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

2) กรรมการจับเวลาแต่ละคนจะจับเวลาเมื่อได้ยินสัญญาณการปล่อยตัว และจะกดยุติเวลาเมื่อนักกีฬาว่ายน้ำในคู่ว่ายของตนว่ายครบระยะทาง กรรมการจับเวลาอาจได้รับคำแนะนำจากหัวหน้ากรรมการจับเวลา เพื่อให้บันทึกเวลาแต่ละรอบ เมื่อการแข่งขันรายการนั้นมีระยะทางเกิน 100 เมตร

3) เมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น กรรมการจับเวลาในแต่ละคู่ว่ายต้องบันทึกเวลาของตนลงในแบบบันทึก เพื่อมอบให้หัวหน้ากรรมการจับเวลา และหากมีการขอตรวจสอบเวลาต้องสามารถให้ตรวจสอบได้ทันทีโดยนาฬิกาจับเวลาจะลบเมื่อมีสัญญาณหวีดเสียงสั้นจากผู้ตัดสินชี้ขาดเพื่อเริ่มแข่งขันในรายการถัดไป

4) กรณีที่ไม่มีการใช้วิดีโอทัศนียภาพ มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องให้กรรมการจับเวลาเต็มจำนวน แม้จะมีการใช้อุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติก็ตาม

10. หัวหน้ากรรมการเส้นชัย

- 1) หัวหน้ากรรมการเส้นชัยเป็นผู้มอบหมายให้กรรมการเส้นชัยแต่ละคนอยู่ในตำแหน่ง และจัดลำดับที่
- 2) หลังเสร็จสิ้นการแข่งขัน หัวหน้ากรรมการเส้นชัยจะเป็นผู้รวบรวมแบบบันทึกจากกรรมการเส้นชัยที่ลงชื่อรับรองผล และจัดลำดับที่การเข้าเส้นชัย และนำผลส่งต่อผู้ตัดสินชี้ขาดโดยตรง
- 3) เมื่อมีการใช้อุปกรณ์อัตโนมัติในการตัดสินการเข้าเส้นชัย หัวหน้ากรรมการเส้นชัยจะต้องรายงานลำดับที่จากแบบบันทึกด้วยเครื่องมืออัตโนมัติหลังเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละรายการ

11. กรรมการเส้นชัย

- 1) กรรมการเส้นชัยต้องนั่งประจำที่บนอัฒจันทร์ซึ่งตั้งอยู่ในแนวเดียวกับเส้นชัย และอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นเส้นชัยได้อย่างชัดเจน และในกรณีที่มีการใช้อุปกรณ์แบบอัตโนมัติ เพื่อแบ่งความรับผิดชอบในลู่วายที่ได้รับมอบหมายด้วยการกดปุ่มสัญญาณในการแตะเส้นชัยของผู้วายในลู่วายของตนเท่านั้น
- 2) หลังจากการแข่งขันในแต่ละรายการ กรรมการเส้นชัยต้องตัดสินใจ และรายงานลำดับที่ของนักกีฬาว่ายนํ้าตามที่ได้รับมอบหมาย โดยกรรมการเส้นชัยจะทำหน้าที่ในการกดปุ่มเท่านั้น ซึ่งไม่มีการทำหน้าที่เหมือนกรรมการจับเวลา

12. ฝ่ายรวบรวมผล (นอกเหนือจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และชิงแชมป์โลก)

- 1) หัวหน้าผู้บันทึกมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบผลการแข่งขันที่พิมพ์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือผลการแข่งขัน และลำดับที่ของแต่ละรายการที่ได้รับจากผู้ตัดสินชี้ขาด โดยหัวหน้าผู้บันทึกต้องลงลายมือชื่อในผลการแข่งขันหลังจากผู้ตัดสินชี้ขาดได้ลงลายมือชื่อในฐานะพยาน
- 2) ผู้บันทึกต้องควบคุมการสละสิทธิ์หลังการแข่งขันในรอบคัดเลือกหรือรอบชิงชนะเลิศแล้วสรุปผลการแข่งขันอย่างเป็นทางการ และรายงานผลการทำสถิติใหม่ทั้งหมด และสรุปผลคะแนนตามความเหมาะสม

13. การตัดสินใจของกรรมการและเจ้าหน้าที่

กรรมการผู้ตัดสินต้องตัดสินใจอย่างอิสระในการตัดสินปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ขึ้นกับผู้ใด นอกจากปัญหานั้น ๆ กติกาได้แจ้งไว้อย่างชัดเจน (สมาคมกีฬาว่ายนํ้าแห่งประเทศไทย, 2560)

แนวคิดการจัดการแข่งขันกีฬา

การกีฬาจัดได้ว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมวลมนุษยชาติที่มีประโยชน์และทรงคุณค่าต่อการดำรงชีวิตอย่างมหาศาล เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ช่วยพัฒนาความเป็นมนุษย์ได้อย่างครบถ้วน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ, 2547) หรืออาจกล่าวได้ว่า กีฬาเป็นวัฒนธรรมที่มนุษย์ประสงค์ที่จะเข้าร่วม โดยสัญชาตญาณของความเป็นมนุษย์ที่ไม่จำกัดอายุ เพศ และปัจจัยอื่น ๆ (Stephen, 2001) นอกจากนี้ การแข่งขันกีฬายังเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนามาตรฐานการกีฬาของชาติ พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และเสริมสร้างให้มนุษย์มีสุขภาพที่สมบูรณ์และมีจิตใจของความนักกีฬาหรือนักกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

1. หลักการจัดการแข่งขันกีฬา

การดำเนินการแข่งขันกีฬาจำแนกออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ 1) การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาทั่วไป หรือการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา คือ การจัดการแข่งขันกีฬาหลาย ๆ ประเภทในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ เป็นต้น 2) การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาเฉพาะอย่าง คือ การแข่งขันกีฬาประเภทหนึ่งที่มีการแข่งขันในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเฉพาะอย่างเท่านั้น เช่น การแข่งขันกีฬามวยสากล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีวิธีการจัดการแข่งขันแตกต่างกันออกไปบ้าง แต่ในการเตรียมการเพื่อจัดการแข่งขันจะประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน (ปรีชา ตันจรียานนท์, 2529) ดังนี้

1) ขั้นตอนการวางแผนการจัดการแข่งขัน เป็นขั้นตอนการเตรียมการหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้บริหารมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานหรือกระทำการบางอย่างในอนาคต การวางแผนจึงเป็นเรื่องการตัดสินใจในขณะปัจจุบันแต่มีผลต่ออนาคตในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ว่าต่อไปนี้จะต้องทำอะไร โดยต้องระบุงานที่จะต้องทำ ระบุวัตถุประสงค์ของงานที่จะทำ ระยะเวลาว่าจะทำเมื่อไหร่ ทำอย่างไร ระบุวิธีการปฏิบัติ ขั้นตอนของการทำงาน ระบุผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมงาน ระบุว่าจะทำที่ไหน ใช้งบประมาณเท่าใด ซึ่งถ้าได้เตรียมการตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วก็จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และบรรลุตามเป้าหมายได้ ช่วยให้ประหยัดเวลา งบประมาณและแรงงานหรือทรัพยากรในการบริหารจัดการ

2) ขั้นตอนดำเนินการจัดการแข่งขัน เมื่อถึงกำหนดระยะเวลาการแข่งขันให้ดำเนินการแข่งขันไปตามโปรแกรมที่ได้จัดทำไว้ตามกำหนดการ อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันกีฬา แม้ว่าผู้จัดการหรือเจ้าภาพจัดการแข่งขันจะมีการวางแผนไว้เป็นอย่างดีเพียงใดก็ตาม บางครั้งอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมาย ควรประสานกับคณะกรรมการฝ่ายการตัดสินใจและคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การจัดการ

แข่งขันเป็นไปตามโปรแกรมด้วยความสัมพันธ์ สอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ขั้นตอนการควบคุมการแข่งขัน คือการตรวจสอบ ดูแลงานของคณะกรรมการจัดการแข่งขันแต่ละฝ่ายให้การดำเนินงานทุกอย่างดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับแผนการจัดการแข่งขันที่เตรียมไว้ และดูแลแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดการแข่งขันกีฬาที่มีผลคลาดเคลื่อนไปจากวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ขั้นตอนนี้จะต้องทำการจัดบันทึกรวบรวมสถิติและผลการแข่งขันไว้เพื่อรายงานผลการแข่งขัน เพื่อให้ นักกีฬา ผู้ชม ผู้สื่อข่าวและบุคคลทั่วไปได้รับทราบและเพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปใช้ในขั้นตอนของการสรุปประเมินผลการจัดการแข่งขัน

4) ขั้นตอนการสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการแข่งขัน กีฬา ซึ่งผู้ดำเนินการแข่งขันหรือผู้ที่เป็นเจ้าภาพต้องดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการจัดการแข่งขันและคณะกรรมการจัดการแข่งขันทุกฝ่ายเพื่อสรุปผลการดำเนินงานเพื่อรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมทั้งส่งผลสรุปการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ ไปยังหน่วยงานที่ส่งทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport tourism) หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นกิจกรรมแสดงออกถึงความสามารถ มีมุ่งหมายให้ผู้เล่นมีความสุขแข็งแรงทั้งทางร่างกาย เสริมสร้างกำลังใจ และเน้นการมีส่วนร่วม ประกอบกับเป็นกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียด รวมถึงเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับชีวิต นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังเป็นการเดินทางที่มีโช่เหตุผลเพื่อการพาณิชย์ แต่มุ่งเข้าร่วมเพื่อกิจกรรมทางการกีฬาทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของคนผ่านรูปแบบต่าง ๆ ในช่วงวันหยุดพักผ่อนโดยผ่านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้งนอกพื้นที่ของชุมชนที่ตนพักอาศัย เพื่อเข้าร่วม เพื่อชมหรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านกีฬาซึ่งจัดเป็นสิ่งดึงดูดใจหลัก (Gibson, 1998; Hall, 1992; Neirotti, 2003; Ruskin, 1987; Standevan, 1999; รชพร จันทรสว่าง, 2560) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเข้าชมหรือเป็นผู้แข่งขันที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดพักผ่อน หรือการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีกีฬาเป็นแรงจูงใจหลักที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา (Weed and Bull, 1997) ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) สามารถแบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ คือ นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปพร้อมกับ

วัตถุประสงค์เพื่อการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา เช่น กีฬากอล์ฟ ดำน้ำ จักรยาน พายเรือ หรือ กีฬาอื่นๆ 2) การเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน คือ นักท่องเที่ยวที่เป็นนักกีฬาจะเดินทางไปร่วมการแข่งขันในการจัดรายการ ณ สถานที่ต่าง ๆ เช่น การร่วมแข่งขันวิ่งมาราธอน การร่วมแข่งขันเรือใบ การร่วมแข่งขันเทนนิส เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะได้ประโยชน์ในเรื่องสุขภาพแล้ว ยังได้ท่องเที่ยวเพื่อความผ่อนคลายอีกด้วย ซึ่งการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันนี้ นอกเหนือจากนักกีฬาแล้ว ยังมีทีมงาน ผู้ติดตาม กองเชียร์ และผู้เข้าชมการแข่งขัน เป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย (สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553) โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ นอกพื้นที่ของชุมชนที่พักอาศัย เพื่อเข้าร่วมหรือเพื่อชม หรือเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกีฬา

2. ตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสนใจของนักท่องเที่ยวส่งผลให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากกระแสการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) แนวโน้มการเข้าร่วมมหกรรมกีฬาต่าง ๆ มีอัตราสูงขึ้นในทุกระดับของสังคม และมีการขยายตัวที่กว้างขวางขึ้นในทุกกลุ่มอายุ ประกอบกับการเดินทางท่องเที่ยววันหยุดของกลุ่มเยาวชนมีเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการเดินทางในช่วงวันหยุดสั้น ๆ (Short breaks) มีสูงมากขึ้น ทั้งนักท่องเที่ยวแบบ active (นักท่องเที่ยวที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา) และนักท่องเที่ยวแบบ passive (นักท่องเที่ยวที่เป็นเพียงผู้ชมกีฬา) (ไศรยา หอมชื่น และฐานิช ลิ้มตระกูล, 2555)

Maier and Weber (1993) กล่าวถึงอุปสงค์ของตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Demand groups) หรือตลาดเฉพาะกลุ่มของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ 4 กลุ่ม ตามความเข้มข้นของกิจกรรมกีฬาที่เข้าร่วมในสถานที่ท่องเที่ยว ดังนี้

1) กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top performance athletes) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจึงต้องการเข้าถึงสนามแข่งขันได้สะดวก มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงที่พักเฉพาะ และความต้องการด้านอาหารของนักกีฬา รวมถึงการจัดเตรียมแพทย์และเครื่องมือที่จำเป็น ตลอดจนบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างผลงานของนักกีฬา

2) กลุ่มนักกีฬามวลชน (Mass sport) นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือ กลุ่มที่ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ และมีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทางเข้าถึงเขตพื้นที่ เพื่อพักผ่อนในวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดนี้

3) กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional sports men and women) นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องฝึกซ้อมมาก เช่น สกิ และโบว์ลิ่ง เพื่อเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมด้านกีฬามีได้มีความสำคัญมากไปกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรมและความสนใจอื่น ๆ

4) นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive sports tourism) นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้มิได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะแต่อย่างใด เป้าประสงค์ของกลุ่มนี้คือ มหกรรมกีฬาครั้งยิ่งใหญ่ และสถานที่จัดการแข่งขันที่ทรงเกียรติ รวมถึงโค้ชและผู้ติดตามนักกีฬาคนสำคัญ ตลอดจนผู้รายงานข่าว นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬา จำนวนมหาศาล

3. การพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา แบ่งตามลักษณะของพื้นที่ได้เป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (โศรยา หอมชื่น, 2551)

1) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ตั้งอยู่นอกสนามแข่งขัน (Sport Tourism in Peripheral Locations) หรือในพื้นที่ที่มีสนามกีฬา ซึ่งมักอยู่บนพื้นที่ของทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ทะเลสาบ และแม่น้ำ ที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำหรับกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ปีนเขา สกิ ล่องแก่ง เล่นเรือใบ ดำน้ำ และตกปลา (Orams, 1999) การท่องเที่ยวเชิงกีฬารูปแบบนี้จึงมักตั้งอยู่ในพื้นที่นอกเมือง ซึ่งจึงถูกกำหนดโดยลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศในพื้นที่นั้น มิใช่การเข้าถึงกลุ่มตลาดเป้าหมายทางการกีฬา เช่น สกีรีสอร์ท ที่ต้องขึ้นอยู่กับระดับความสูงของภูเขา สภาพหิมะ และลานพื้นที่ที่มีหิมะปกคลุมมากพอที่จะสามารถเล่นสกีได้ ดังนั้น รูปแบบการเดินทางและประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในพื้นที่แข่งขันแบบเปิดจึงมีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่แข่งขันในสนามกีฬา อย่างไรก็ตามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะมีความได้เปรียบเชิงการแข่งขันก็ต่อเมื่อที่ตั้งของพื้นที่เล่นกีฬามีความหลากหลายตามสภาพธรรมชาติ และมีการเข้าถึงของกลุ่มตลาดเกิดขึ้นพร้อมกัน (Bourdeau et al., 2002) ดังนั้นการ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่นอกเมืองหรือพื้นที่ธรรมชาติไปสู่การเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับมวลชน จะต้องมีการลงทุนในด้านการขนส่ง สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ที่อำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ตัวอย่างการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่เปิดนอกเมืองที่มีชื่อเสียงของโลก เช่น การแข่งขันจักรยานทางไกล Tour de France ประเทศฝรั่งเศสที่จัดขึ้นในช่วงเดือนกรกฎาคมเป็นประจำทุกปี และในส่วนของในประเทศไทยก็มีการจัดการแข่งขันพัทยามาราธอน ซึ่งจัดประจำปีทุกปีในช่วงเดือนธันวาคม เป็นต้น

2) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ณ ศูนย์การแข่งขันกีฬา เป็นการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นในสนามแข่งขันของเมืองต่าง ๆ เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจของเมืองที่จัดการแข่งขัน ส่วนใหญ่สนามกีฬายกอยู่ในเมืองที่มีประชากรค่อนข้างมาก และมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่จะเข้าชมการแข่งขัน ทั้งที่เป็นคนในพื้นที่และคนที่เดินทางมาจากต่างพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น การแข่งขันฟุตบอลแบบเหย้า-เยือน ที่กองเชียร์ของทีมฟุตบอลจะเดินทางไปเชียร์ในสนาม ทั้งรอบที่แข่งในเมืองของตนเอง และรอบที่ต้องไปแข่งต่างเมือง (โคธยา หอมชื่น, 2551)

อย่างไรก็ดี การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ก็เป็นเช่นเดียวกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวมักจะมีการเชื่อมโยงระหว่างความต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่กับศูนย์กลางต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยว ที่โดดเด่น ซึ่ง Lieper (1990) กล่าวว่า การพัฒนาสนามกีฬาในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว ทำให้เห็นศักยภาพในการสนับสนุนประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวควบคู่กันไปกับการจัดมหกรรมกีฬาในเชิงการท่องเที่ยว ได้แก่ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านกีฬา สิ่งบันเทิง การพัฒนากิจกรรมเสริมอื่น ๆ ที่อาจไม่ใช่กิจกรรมด้านกีฬา และการบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น การคมนาคม โรงแรมที่พัก ธนาคาร และศูนย์ให้บริการข้อมูล เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาเหล่านี้ อาจเป็นการพัฒนาแบบถาวรหรือไม่ก็ได้ ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ชั่วคราวในบริเวณของนักท่องเที่ยว ก็เป็นกลยุทธ์ที่ต้องการชมมหกรรมกีฬาเพื่อกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่กว้างขวางมากขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

4. ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ได้กล่าวถึง ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้ 1) ศักยภาพด้านสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย คือ บริเวณสนามกีฬาหรือศูนย์กีฬามีบรรยากาศที่ปลอดภัย กว้างขวาง มีการจัดวางผังออกเป็นสัดส่วนและมีข้อมูลรายละเอียดของผังชัดเจน โดยรวมถึงสนามกีฬาต้องมี ห้องน้ำให้บริการที่สะอาด และมีจุดนั่งพักเหนื่อยสำหรับผู้ที่มาออกกำลังกาย 2) ศักยภาพของอุปกรณ์กีฬา คือ อุปกรณ์สำหรับออกกำลังกาย มีความหลากหลายเข้าถึงกลุ่มประชาชนที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายได้ทุกกลุ่ม อย่างเพียงพอ และอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการใช้งาน 3) ศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา คือ บุคลากรมีความรู้และมีทักษะด้านการกีฬาเป็นอย่างดี และให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้ที่ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีบุคลากรเพียงพอต่อความต้องการ 4) ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมีความดึงดูดใจ คือ แหล่งท่องเที่ยวมีพื้นที่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก มีการบริการที่มีคุณภาพ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง ที่สร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว 5) ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว คือ มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำสาธารณะ ที่จอดรถที่เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว มีป้ายบอกทาง ป้ายเตือนที่เข้าใจง่ายและชัดเจน มีร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และร้านขายของที่ระลึกไว้ให้บริการนักท่องเที่ยว 6) ความ

สะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คือ การเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความสะดวกสบาย รวดเร็ว ปลอดภัย มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน ยานพาหนะทุกประเภทสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก เส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับ นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของพื้นที่ว่ามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและสถานที่ หมายถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งรูปแบบของทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สนามกีฬา สวนสาธารณะ เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หากทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรมการพัฒนาจะเป็นไปได้ยากลำบาก ฉะนั้นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพจำเป็นต้องพัฒนาไปควบคู่กับการอนุรักษ์ และบำรุงรักษา 2) สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การจัดการด้าน สถานที่ท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย เช่น การจัดทำป้ายสื่อความหมายป้ายบอกทางที่มากกว่า 2 ภาษา การสร้างกิจกรรมเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานและสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้เพียงพอตามความเหมาะสม 3) ความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวรวมถึงความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ โครงสร้างของสนามกีฬา หรือพื้นที่การแข่งขันมีความปลอดภัย การจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีการแจ้งวิธีการใช้งานของอุปกรณ์ความปลอดภัยต่าง ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาแต่ละประเภทเป็นผู้ควบคุมและรักษาความปลอดภัย 4) บุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง เจ้าหน้าที่ทางการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญในกีฬาแต่ละชนิด ดังนั้นบุคลากรจะต้องมีความเชี่ยวชาญในการนำเที่ยว เพื่อลดอุบัติเหตุการจากการทำกิจกรรม นอกจากนี้จะต้องจัดบุคคลให้ทำงานในความถนัดของแต่ละบุคคล 5) การตลาดและประชาสัมพันธ์ หมายถึง การทำการตลาดและประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อกระตุ้นการเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ดังนั้นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี เพื่อช่วยให้การส่งข้อมูลข่าวสารมีความถูกต้องครบถ้วน รวมถึงการเลือกใช้สื่อการโฆษณาที่หลากหลายและเหมาะสม 6) การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวและผลประโยชน์ที่ชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวควรได้รับ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้การมีส่วนร่วมทำให้ชุมชนเล็งเห็นถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและเกิดความรักและต้องการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวนั้น

สรุปได้ว่า ศักยภาพของปัจจัยจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย 1) ความสะดวกในการเข้าถึงหรือการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และรวดเร็ว 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี 3) สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น ระบบสาธารณูปโภค 4) ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว 5) กิจกรรมนันทนาการ 6) บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และ 7) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไปยังนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

5. ประเภทการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

Kurtzman and Zauhar (1997) ได้จำแนกประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) กิจกรรมเชิงกีฬา (Sport Event) เป็นกิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับกีฬาที่มีการวางแผนจัดขึ้นในช่วงเวลาใดหนึ่ง กิจกรรมเชิงกีฬาจัดขึ้นตั้งแต่ระดับชุมชน จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ ทวีป นานาชาติ และระดับโลก ในด้านเวลาและสถานที่จัดกิจกรรมเชิงกีฬาสามารถเลือกจัดยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่งอย่างเป็นทางการถาวรหรือเป็นการชั่วคราวก็ได้ จะเป็นลักษณะของกิจกรรมในรูปแบบของมือสมัครเล่นหรือจัดเฉพาะระดับมืออาชีพได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ กิจกรรมเชิงกีฬาสามารถสร้างความดึงดูดใจจากสื่อมวลชน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ กิจกรรมเชิงกีฬายังสามารถผสมผสานกับเอกลักษณ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับกิจกรรมได้ เช่น การจัดการแข่งขันเรือมังกร ของเกาะฮ่องกง ทุก ๆ วันที่ 5 เดือน 5 ของทุกปี นอกจากนี้ กิจกรรมเชิงกีฬายังหมายถึง มหกรรมกีฬาขนาดใหญ่ อาทิ กีฬาโอลิมปิก หรือกิจกรรมที่สามารถเข้าร่วมได้เฉพาะในกรณีได้รับเชิญ เช่น กีฬาลีก (League game) มาราธอน โบว์ลิ่ง เป็นต้น

2) กีฬาในรีสอร์ท (Sport Resorts) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ผสมผสานกับการพักผ่อนหย่อนใจ ที่มีสิ่งจูงใจเป็นการเล่นกีฬาในรีสอร์ทพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น กอล์ฟ สกีสกี พิตเทนส ตกปลา ซิม้า เทนนิส ที่จัดขึ้นในรีสอร์ท โดยรูปแบบของการจัดกิจกรรมมักประกอบด้วย การสอน การฝึกอบรม การฝึกปฏิบัติ และการเข้าค่ายเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขัน เป็นต้น

3) สถานที่และสิ่งดึงดูดใจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา (Sport Attractions) หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่อยู่ในพื้นที่ชุมชน ภูมิภาค ประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดใจในบริบทของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางกาย (Physical Activities) ที่สนับสนุนให้เกิดการเล่นกีฬาในลักษณะต่าง ๆ ที่หลากหลายรูปแบบ เช่น 1) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาในพื้นที่ เช่น ศูนย์กีฬาครบวงจร สนามแข่งขัน สนามฟุตบอล สนามกีฬากลางแจ้ง สนามกีฬาในร่ม ที่สามารถบริหารจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับกีฬาหรือสถานที่ที่เคยจัดกีฬาสำคัญ ๆ ในอดีต เป็นต้น 3) สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ เช่น สวนสาธารณะ แม่น้ำ ภูเขา ลักษณะทางภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่เอื้อต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สกี ปีนหน้าผา ล่องแก่ง แข่งเรือ ล่องแพ เจ็ทสกี เป็นต้น

4) โปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อกีฬา (Sport Tour) คือ รูปแบบการจัดรายการนำเที่ยวเพื่อไปชมกิจกรรม เยือนสถานที่ ร่วมประชุมสัมมนา ฝึกอบรม ตลอดจนโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผจญภัยไปในโอกาสต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการบินจักรยานเพื่อการท่องเที่ยว กิจกรรมปีนเขา ว่ายน้ำเพื่อสุขภาพ และวิ่งมาราธอน หรือกิจกรรมพายเรือแคนูเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น ทั้งนี้ โปรแกรมการท่องเที่ยวที่อาจครอบคลุมไปถึงการเดินทางเข้าร่วมแข่งขันหรือชมรายการกีฬาต่าง ๆ

5) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาทางน้ำ (Sport Cruises) การท่องเที่ยวของกลุ่มนี้ใช้เรือเป็น องค์ประกอบหลักในการท่องเที่ยว เช่น การแข่งเรือใบ เรือแคนู เรือคายัค รวมถึงการดำน้ำประเภทต่าง ๆ

Kurtzman and Zauhar (1997) ได้เสนอรูปแบบการท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสังคม (Social Tourism) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Culture Tourism) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวแหล่งมรดก (Heritage Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (Educational Tourism) การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Wilderness Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน (Leisure Tourism) รวมถึงการชมงานประเพณีต่าง ๆ โดยสามารถนำมาเชื่อมโยง บูรณาการกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างหลากหลาย ตามอัตลักษณ์และต้นทุนทางสังคมของแต่ละพื้นที่

Kurtzman and Zauhar (1997) ยังกล่าวว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความหลากหลายทั้งที่เป็นนักกีฬาและเป็นผู้ชม ดังนั้นแรงจูงใจจึงมีความแตกต่างกันไป เช่น นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาศักยภาพของตัวเอง เพื่อชัยชนะ หรือเพื่อการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม รูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงกีฬาอาจเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งเป็นกิจกรรมกีฬาที่นัดหมายกันไปเป็นกลุ่ม ไม่มีการรับรองควบคุมจากสถาบันภายนอก เช่น การเล่นสเก็ตบอร์ดในสวนสาธารณะ การเล่นฮอกกี้นกถนน การวิ่ง การปั่นจักรยาน เป็นต้น และการมีส่วนร่วมที่เป็นทางการ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ควบคุมโดยผู้มีอำนาจ หน้าที่ เช่น การแข่งขันระดับอาชีพ ซึ่งจะมียอดเงินรางวัลอย่างใกล้ชิด โดยแบ่ง ผู้มีส่วนร่วมเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสมัครเล่น (Amateur Sporting Events) ที่นักกีฬาไม่ได้ค่าตอบแทนจากการแข่งขัน และกลุ่มระดับอาชีพ (Professional) ที่นักกีฬาได้ค่าตอบแทนจากการแข่งขันเป็นเงินรางวัลหรือค่าจ้าง

แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1. ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปรัชญาพร พัฒนผล (2554) ได้ให้ความหมายว่าของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่า หมายถึง การท่องเที่ยวใด ๆ ที่มีความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวตั้งใจให้เป็นจุดหมายปลายทาง เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเรียนรู้วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวสนใจที่จะไปท่องเที่ยวและศึกษาแหล่งประวัติศาสตร์ศิลปะวัฒนธรรม รวมถึงพิพิธภัณฑ์ทุกประเภท สอดคล้องกับ วริศรา บุญสมเกียรติ (2555) ที่ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า หมายถึง การท่องเที่ยวเพื่อชมหรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น สถาปัตยกรรม จิตรกรรมประติมากรรม ภาษาและวรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์และดนตรี รวมถึงงานเทศกาล ประเพณีต่าง ๆ

Richards (2001) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ภูเขาสำคัญและเป็นคุณลักษณะของสิ่งที่ได้รับการเรียกว่า การท่องเที่ยวใหม่ ซึ่งมีความยืดหยุ่น ละเอียดอ่อน การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยว นั่นคือสิ่งที่จะแทนที่การท่องเที่ยวแบบเดิมที่เป็นการท่องเที่ยวแบบมวลชน ซึ่ง Gómez-Martín (2012) กล่าวว่า การสนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวคนหนึ่งนั้นเกิดจากความต้องการที่จะศึกษา เรียนรู้ วัฒนธรรม การดำรงชีวิต รวมถึงชนชาติที่แตกต่างไปจากที่ตนอาศัยอยู่ที่อยู่เดิม เพราะส่วนใหญ่คนเรายังมีสัญชาตญาณของความอยากรู้อยากเห็นในตัวเองอยู่เสมอ

2. หลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ธฤชวรรณ มาตกุล (2556) กล่าวว่า การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้จัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาเยี่ยมชมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสืบทอดและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นไว้ โดยมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น ซึ่งมีหลักเกณฑ์สำคัญ ดังนี้

- 1) มีประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น และสมควรที่จะดำรงรักษาไว้สืบต่อไป
- 2) เจ้าของพื้นที่มีการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านการวางแผน ด้านการจัดการและด้านการอนุรักษ์
- 3) มีวิทยากรและมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น
- 4) มุ่งหมายให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความประทับใจ และประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากของตน

จุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ (2554) ได้กล่าวถึงหลักการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญ รวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกรักในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยววนั้น

2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการสร้างหรือส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และได้รับผลตอบแทนจากการท่องเที่ยวในลักษณะต่าง ๆ เช่น การมีมัคคุเทศน์ของท้องถิ่นให้บริการนักท่องเที่ยว การให้บริการที่พักที่เป็นแบบโฮมสเตย์ การให้บริการร้านอาหารแบบพื้นเมือง เป็นต้น

3) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม และกระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป

4) เป็นการท่องเที่ยวที่เคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน หรือของชุมชนอื่น ๆ และให้เกียรติทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

3. ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

อาภาวดี ทับสิริรักษ์ (2555) กล่าวว่า ทุกสังคมต้องมีวัฒนธรรม และวัฒนธรรมของแต่ละสังคมย่อมมีลักษณะที่เฉพาะ แสดงออกให้เห็นปรากฏชัดเจน จนทำให้เห็นขอบเขตของวัฒนธรรมซึ่งเป็นเครื่องแบ่งอาณาเขตประเทศชาติได้ โดยลักษณะของวัฒนธรรมจะประกอบไปด้วย

1) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ช่วยในการดำเนินชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นล้วนเป็นวัฒนธรรม

2) วัฒนธรรมเป็นผลรวมของ หลายสิ่งหลายอย่าง เช่น ความรู้ความเชื่อ วิธีในการดำรงชีวิตสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ

3) วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ มิใช่เกิดขึ้นเองโดยปราศจากการเรียนรู้มาก่อน ลักษณะนี้เองจึงทำให้มนุษย์แตกต่างไปจากสัตว์ เพราะพฤติกรรมส่วนใหญ่ของสัตว์เกิดจากการเร้าของสัญชาตญาณ แต่มนุษย์มีสมองอันทรงคุณภาพจึงสามารถรู้จักคิด ถ่ายทอด และเรียนรู้ กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่มีการติดต่อกับบุคคลอื่นในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม ดังนั้นการเรียนรู้จึงเป็นลักษณะสำคัญยิ่งของวัฒนธรรม

4) วัฒนธรรมมีลักษณะเป็นมรดกของสังคม เกิดจากการถ่ายทอด การเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการดังกล่าว คือ การสื่อสารโดยสัญลักษณ์ ได้แก่ การที่มนุษย์มีภาษาใช้ที่แน่นอน จึงมีส่วนช่วยให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นก่อน ๆ ดำเนินสืบต่อกันอย่างมิขาดสาย

5) วัฒนธรรมมีลักษณะเป็น Super Organic คือ สิ่งที่เป็นปรากฏการณ์อย่างเดียวกันในทางกายภาพหรือทางชีวภาพนั้นอาจเป็นปรากฏการณ์ที่แตกต่างกันไปในแง่ของวัฒนธรรม กล่าวคือของสิ่งหนึ่งนั้นอาจนำมาใช้ในความหมายที่ต่างกันออกไปในแต่ละสังคม

6) วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิต หรือเป็นแบบแผนการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสมาชิกในสังคม เรียนรู้การถ่ายทอดด้วยการสั่งสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

7) วัฒนธรรมเป็นผลจากการช่วยกันสร้างสรรค์ของมนุษย์ และปรับปรุงดัดแปลงสิ่งที่ไม่ดี หรือล้าสมัยก็จะเลิกใช้ไป สิ่งใดที่ดีก็ยังคงเอาไว้ใช้ต่อไป

8) วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงและมีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง

9) วัฒนธรรมเป็นของส่วนรวม สิ่งที่จะถือว่าเป็นวัฒนธรรมได้จะต้องเป็นสิ่งที่สังคม ยอมรับและถือปฏิบัติมิใช่เฉพาะคนใดคนหนึ่งยอมรับถือปฏิบัติเท่านั้น

4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

อาภาวดี ทับสิทธิ์ (2555) ได้อธิบายว่า วัฒนธรรมประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1) องค์วัตถุ (Instrumental and Symbolic Objects) คือ วัฒนธรรมวัตถุที่สามารถสัมผัสหรือจับต้องได้ และมีรูปร่าง เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ สนามกีฬา วัด และในส่วนที่จับต้องไม่ได้ เช่น ภาษาสัญลักษณ์ในการติดต่อสื่อความหมาย เป็นต้น

2) องค์การ (Association or Organization) หมายถึง การร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีความสัมพันธ์ร่วมกันไม่ว่าจะในด้านการงานหรือด้านอื่น ๆ โดยความสัมพันธ์เหล่านั้นจะต้องการกฎระเบียบ หรือข้อบังคับ เพื่อให้กลุ่มเหล่านั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้

3) องค์พิธีการ (Usage) คือ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น พิธีกรรมต่าง ๆ เช่น การหมั้น แต่งงาน บวชนาค ตาย ปลูกบ้าน ขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

4) องค์คติ (Concepts) หมายถึง ความเชื่อต่าง ๆ ของบุคคล โดยความเชื่อของแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม เนื่องจากบุคคลหนึ่งบุคคลจะเกิดความเชื่อได้นั้น จะต้องเกิดจากการอบรมสั่งสอนตั้งแต่เล็กจนโต โดยแต่ละจังหวัด แต่ละภาค ก็จะมี ความเชื่อที่แตกต่างกันออกไป

5. ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

อาภาวดี ทับสิทธิ์ (2555) ได้เสนอประเภทของวัฒนธรรม โดยแบ่งประเภทของวัฒนธรรม ไว้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) วัฒนธรรมวัตถุ (Material Culture) คือ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน ยานพาหนะ เป็นต้น 2) วัฒนธรรมไม่ใช่วัตถุ (Non Material Culture) หมายถึง ความเชื่อของท้องถิ่นต่าง ๆ ประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยมของแต่ละท้องถิ่น ล้วนเป็นวัฒนธรรมที่มีใช้วัตถุ อย่างไรก็ตามจุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ (2554) ได้แบ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) คือ การเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ทางประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ทางประวัติศาสตร์ โดยได้รับความรู้ และความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นนั้น ๆ ควบคู่ไปด้วย

2) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) คือ การท่องเที่ยว เพื่อไปเรียนรู้ประเพณี และวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง ในสถานที่นั้น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิด หรือทัศนคติร่วมกัน

3) การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) คือ การท่องเที่ยวในหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลความเจริญ เพื่อเรียนรู้ว่ากลุ่มคนเหล่านั้นมีความเป็นอยู่อย่างไร ใช้อะไรบ้างในการดำรงชีวิตและแลกเปลี่ยนความคิด ทัศนคติในการใช้ชีวิตร่วมกัน

4) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) คือ การท่องเที่ยวไปยังสถานที่ออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา หรือเพื่อไปชมการแข่งขันการกีฬา โดยกิจกรรมเหล่านั้นเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ และเกิดความสนุกสนานกับกิจกรรมกีฬา

5) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Health Tourism) คือ การท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมสุขภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพ เช่น การทางเดินไปยังสถานที่ที่มีบรรยากาศดี ๆ นอกเมือง หรือการเดินทางเพื่อไปรักษา ฟันพู่ หรือบำบัดตัวเองในสถานที่ต่าง ๆ

แนวคิดการพัฒนารูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบ (Model) หรือชื่อเรียกที่มีความหมายเดียวกัน เช่น แบบจำลอง ตัวแบบ หุ่นจำลอง โดยความหมายของคำว่า “รูปแบบ” หรือ Model หมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบ อย่างใดอย่างหนึ่ง อาทิ แบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชนบท เป็นต้น อย่างไรก็ตาม Bardo and Hartman (1982) ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ว่า คือสิ่งที่เราพัฒนาขึ้นเพื่อบรรยายคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ รูปแบบจึงไม่ใช่การบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดทุกแง่ ทุกมุม และการที่จะระบุว่ามีรูปแบบหนึ่ง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์เพียงใดจึงเหมาะสม และรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ก็ได้มีข้อกำหนดตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์แต่ละอย่างและวัตถุประสงค์ของผู้สร้างรูปแบบที่ต้องการจะอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ นอกจากนี้ Keeves (1988) ได้อธิบายความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิง ความสัมพันธ์ หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งนี้ รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ควรมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ ได้แก่ 1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวม ๆ 2) รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ โดยการสังเกต 3) รูปแบบจะต้องระบุ

หรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย 4) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร ในลักษณะใหม่ซึ่งเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา นอกจากนี้ ทาดาโอะ มียากาวะ (คงศักดิ์ สันติพิภพวงค์, ผู้แปล, 1986) ยังได้กล่าวถึง รูปแบบว่า คือการแสดงภาพความเป็นจริงที่เรากำลังสนใจ ค้นคว้าออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง บางครั้งเป็นรูปวาด รูปถ่าย รูปแกะสลัก บางครั้งก็เป็นกราฟ หรือสมการทางคณิตศาสตร์ ซึ่งจะเห็นว่าสามารถแสดงโมเดลได้หลายลักษณะแตกต่างกันออกไป แต่จุดประสงค์ก็คือ เพื่อการอธิบาย การพยากรณ์ หรือการควบคุมเกี่ยวกับโครงสร้างและการเคลื่อนไหวของสภาพความเป็นจริงที่ค้นคว้าอยู่ สอดคล้องกับ สุทธนะ ดิงศภทิพย์ (2559) ที่กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองอย่างง่ายหรือ ย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้น เพื่อแสดงถึงโครงสร้าง หรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นหรือบางกรณีอาจใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ หรือใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป

กล่าวโดยสรุป รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวแทนของโครงสร้างทางความคิด หรือองค์ประกอบ และ ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่จะศึกษา หรือแบบจำลองอย่างง่ายหรือ ย่อส่วนของ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เสนอรูปแบบดังกล่าวได้ศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงโครงสร้าง หรือ อธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือในบางกรณีอาจใช้ประโยชน์ในการทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนอาจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. ประเภทของรูปแบบ

Steiner (1988) ได้จำแนกประเภทของรูปแบบ ออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1) รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) แบ่งออกเป็น 1) รูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model Of) เป็นแบบจำลองที่ออกแบบมาจากของจริง เช่น แบบจำลองเครื่องบินเอฟ 16 ขนาดเล็ก ที่จำลองมาจากเครื่องบินเอฟ 16 ของจริง 2) รูปแบบเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model For) เป็นแบบจำลองที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้เป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การสร้างแบบจำลองเครื่องบินเอฟ 16 ขึ้นมาก่อนเพื่อนำไปเป็น ต้นแบบในการผลิตเครื่องบินเอฟ 16 ลำจริง

2) รูปแบบเชิงแนวคิด (Conceptual Model) แบ่งออกเป็น 1) รูปแบบเชิงแนวคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Selection) เช่น เพื่อนำไปใช้อธิบายทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น 2) รูปแบบเชิงความคิดเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model – For) คือแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อธิบายทฤษฎี เช่น โมเดลที่สร้างขึ้นมาจากทฤษฎีการคัดเลือกตามธรรมชาติ (Theory of Natural Selection) เพื่อนำไปใช้อธิบายทฤษฎีการคงอยู่ของนักเรียนในโรงเรียน เป็นต้น

3. การนำรูปแบบไปใช้ประโยชน์

พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560) ได้กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น จะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ ทั้งนี้ ในการพัฒนารูปแบบนี้ มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบ โดยนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัย มีการทดสอบและปรับปรุงแบบก่อนนำรูปแบบไปใช้ในงานจริง ประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

4. คุณลักษณะของรูปแบบ

ทาดาโอะ มียากาวะ (อ้างถึงใน คงศักดิ์ สันติพิทักษ์วงศ์, 2526) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของรูปแบบว่า รูปแบบที่ดีจะเปรียบเสมือนสิ่งที่ทำให้ผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องใด ๆ ได้มีความเข้าใจในเบื้องต้นก่อนการศึกษาในแนวลึกต่อไป ดังนั้น การสร้างรูปแบบที่ดี จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้ 1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปร มากกว่าการเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบรวม ๆ 2) รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้ว หากปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นจะต้องถูกยกเลิกไป 3) รูปแบบควรอธิบายได้ถึงโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจน 4) รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวคิดใหม่ หรือความสัมพันธ์ใหม่ของเรื่องที่จะศึกษา

5. องค์ประกอบของรูปแบบ

สมาน อัสวภูมิ (2537) กล่าวว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง มีจำนวนของรูปแบบมีเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของปัจจัยหรือตัวแปรและปรากฏการณ์ที่จะศึกษาหรือความต้องการจะออกแบบแนวคิดทฤษฎีหรือหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม Brown and Moberg (1980) ได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของแบบจำลอง พบว่า แบบจำลองส่วนใหญ่ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) และ 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

6. การพัฒนารูปแบบ

อุทัย บุญประเสริฐ (2546) กล่าวว่า การพัฒนาแบบจำลองโดยทั่วไป ขั้นตอนที่สำคัญ คือ การสร้างแบบจำลองและการหาความตรงของแบบจำลอง และขั้นตอนการดำเนินงานในรายละเอียดที่สำคัญแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การศึกษาสภาพ ระบบ และสภาพแวดล้อมของระบบปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจระบบปัจจุบันให้ชัดเจน)
2. การค้นหาและระบุปัญหาและความต้องการจำเป็น (Needs) ของระบบปัจจุบัน ว่าควรปรับปรุงและแก้ไข หรือพัฒนาอะไร
3. จัดสร้าง จัดทำแบบจำลอง ออกแบบจำลอง หรือเสนอแบบจำลองที่เป็นทางเลือก (Alternative model) สำหรับการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา
4. ทดสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการปฏิบัติ และการยอมรับของคณะผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
5. ปรับต้นแบบเป็นแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติที่สุด

นอกจากนี้ Rossman and Schlatter (2000) ได้อธิบายหลักการของวงจรการพัฒนาโปรแกรม (The Program Development cycle) ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงถึงโปรแกรมที่ถูกพัฒนาขึ้นมาอย่างมี ระเบียบวิธี มีขั้นตอนเป็นระบบ และมีกระบวนการโต้ตอบและต่อเนื่องในทุกขั้นตอน โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นวัฒนธรรมองค์กร (Stage A: Agency Culture) เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจกับบริบทและวัฒนธรรมขององค์กรเกี่ยวกับพันธกิจ สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอกขององค์กร และทิศทางกลยุทธ์ของการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ 2) ขั้นการพัฒนาเป้าหมายของแผน (Stage B: Target Program Development) เป็นขั้นตอนการกำหนดเป้าหมายของแผนงานให้สอดคล้องกับความปรารถนาและความต้องการของลูกค้า ทรัพยากรและให้บรรลุตามพันธกิจขององค์กร 3) ขั้นกลยุทธ์ในการดำเนินงาน (Stage C: Operation Strategies) เป็นขั้นตอนการนำแผนที่ได้รับการพัฒนาแล้วไปใช้กับลูกค้า และผู้จัดทำแผนทำการตรวจสอบและจัดการดำเนินการตามแผน 4) ขั้นวิเคราะห์และติดตาม (Stage D: Follow-up Analysis) เป็นขั้นตอนการประเมินผลของแผนงาน แผนงานอาจมีแนวโน้มที่จะกระทำต่อไปได้ คือ นำไปใช้ต่อได้ หรือ ปรับปรุงแก้ไข หรือหยุด

7. การทดสอบรูปแบบ

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือการทดสอบรูปแบบของนักวิชาการ สามารถสรุปได้ว่าการทดสอบหรือการตรวจสอบรูปแบบมีเป้าหมายสำคัญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยการตรวจสอบรูปแบบสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะ (Keeves, 1988; รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์, 2548; อุทุมพร จามรมาน, 2541) ได้แก่

1) การตรวจสอบรูปแบบเชิงคุณลักษณะ นิยมใช้ในการทดสอบแบบจำลองทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปของสิ่งที่ทำการประเมินอย่างเหมาะสม มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตรวจสอบ

2) การตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ มักใช้ในการทดสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยการตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ ปริมาณมากหรือน้อยของความสัมพันธ์ ความเป็นเหตุผลกัน หรือใช้การตรวจสอบเชิงสถิติ

นอกจากนี้ Eisner (1976) ยังได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิว่า ในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ ทั้งนี้ แนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตามวิจาร์ณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำงานประเมิน และเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art criticism) ที่มีความละเอียดอ่อน ลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้น ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริง ๆ จึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ยังเป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีดุลยพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นจะเกิดขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้ เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัย และความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะพิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประเมินผล และการวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยอาจสรุปได้ว่า การตรวจสอบรูปแบบมี 2 ลักษณะหลัก ๆ การตรวจสอบรูปแบบเชิง คุณลักษณะที่ใช้ตรวจสอบรูปแบบทางสังคมศาสตร์หรือพฤติกรรมศาสตร์ โดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ และการตรวจสอบรูปแบบเชิงปริมาณ โดยใช้ตรวจสอบรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์โดยการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์หรือใช้ข้อมูลเชิงสถิติ

บริบทภาคใต้ตอนล่าง

ภาคใต้ตอนล่าง มีลักษณะภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานทั้งสองด้าน คือ ฝั่งตะวันออกด้านอ่าวไทย ได้แก่ จังหวัดสงขลา พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และฝั่งตะวันตกด้านอันดามัน ได้แก่ จังหวัดตรัง สตูล เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน มีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้นแถบมรสุม คือ มีฝนตกชุกสลับกับฤดูแล้งสั้น ๆ จากสภาพที่มีความจำเพาะทางภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ ทำให้ภาคใต้ตอนล่าง เป็นสังคมที่มีความแตกต่างหลากหลายทั้งทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างจากภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย ทั้งทางด้านวัฒนธรรมการแต่งกาย การใช้ภาษายาวีเป็นภาษาพื้นเมือง และประเพณีถือศีลอด ในเดือนรอมฎอนของชาวไทยมุสลิม ประเพณีถือศีลกินเจของคนไทยเชื้อสายจีน และประเพณีชักพระของชาวไทยพุทธ เป็นต้น (สำนักงานเขตสุขภาพที่ 12, 2560) ทั้งนี้ งานวิจัยนี้ได้มุ่งศึกษาใน 4 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดตรัง จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล โดยแต่ละจังหวัด มีบริบท และสิ่งที่น่าสนใจ ดังนี้

1) จังหวัดตรัง

คำขวัญประจำจังหวัด คือ "เมืองพระยารัษฎา ชาวประชาใจกว้าง หมูย่างรสเลิศ ถิ่นกำเนิดยางพารา เด่นสง่าดอกศรีตรัง ปะการังใต้ทะเล เสน่ห์หาดทรายขาว น้ำตกสวยตระการตา" โดยในอดีต ตรัง หรือเมืองทับเที่ยง เคยเป็นเมืองท่าที่เคยค้าขายกับต่างประเทศ ตรังเป็นเมืองแรกที่มีการนำต้นยางพารามาปลูก โดยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี ได้นำพันธุ์จากประเทศมาเลเซียมาปลูกเป็นแห่งแรกของภาคใต้

ประชาชนส่วนมากในจังหวัดตรังมีเชื้อสายไทย-จีน จริยธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีจึงมีลักษณะ ผสมผสานระหว่างไทย-จีน จังหวัดตรังมีศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทั้งในด้านศิลปะการแสดงและหัตถกรรม ศิลปะการแสดง เช่น มโนราห์ หนังตะลุง ลิเกป่า ศิลปะหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์เสื่อเตย มีดพร้า (นาบ้อ) ผ้าทอพื้นเมือง (นาหมื่นศรี) และเสวียนหม้อจากก้านจาก เป็นต้น ประเพณีของชาวตรังมีความแตกต่างจากที่อื่นอย่างชัดเจน งานเทศกาลประเพณีที่สำคัญ ที่ทำให้เกิดเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากมาย ทั้งในภาคการ ผลิต การค้า และการบริการ และยังเป็นช่วงเวลาที่เป็นโอกาสทางการค้าหรือการประชาสัมพันธ์ธุรกิจไป ในวงกว้าง ได้แก่

งานวิวาท์ได้สมุทร จัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ในเดือนกุมภาพันธ์ทุกปี หนุ่มสาว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศทั่วโลก มาเข้าร่วมพิธีวิวาท์ได้ทะเลตรัง งานเทศกาลขนมเค้ก จัดขึ้นในเดือนสิงหาคม เค้กเมืองตรังเป็นที่ขึ้นชื่อไปทั่วประเทศว่าเป็นเค้กที่อร่อยมีหลายแบบหลายรส การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทำให้ไม่เพียงเป็นของฝากชื่อดังจากเมืองตรัง แต่ยังสามารถขยาย ตลาดไปในพื้นที่อื่นๆ ได้อีกด้วย งานวัฒนธรรม ประเพณี ของดีเมืองตรัง จัดขึ้นเดือนกันยายนทุกปี รวบรวมวัฒนธรรม ประเพณีของดีที่มี ในจังหวัดตรัง ทุกอำเภอมาแสดง ประกวดแข่งขันและออกร้านจำหน่ายในบริเวณงาน เป็นงานประจำปีที่ยิ่งใหญ่ของจังหวัดตรัง งานเทศกาลหมุย่าง จัดขึ้นในเดือนกันยายนทุกปี หมุย่างสูตรเมืองตรังหนึ่งจะกรอบ เนื้อหอมนุ่ม รสอร่อย จากกรรมวิธีหมักใส่เครื่องปรุงแล้วอย่างทั้งตัวด้วยเตาอย่างที่ทำเป็นพิเศษ งานเทศกาลกินเจ จัดขึ้นเดือนตุลาคมทุกปี เป็นอีกหนึ่งงานที่สำคัญของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัด ประกอบด้วยพิธีกรรมยิ่งใหญ่ตลอด 9 วัน 9 คืน

จังหวัดตรังมีพื้นที่เลียบชายฝั่งเลียบมหาสมุทรอินเดียทางทิศตะวันตก ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปจะเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ สลับกับภูเขาใหญ่เล็กกระจายอยู่ทั่วไป ทางทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากเหนือจรดใต้ มีพื้นที่เป็นเกาะจำนวน 46 เกาะ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย ได้แก่ ตึกโบราณย่านเมืองตรัง ถนนคนเดิน สถานีรถไฟตรัง ตลาดสดทับเที่ยง อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ สวนสาธารณะกะพังสุรินทร์ ศาลเจ้าท่ามก่งเยี่ย ศาลเจ้าพ่อเสือ ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย วัดภูเขาทอง วัดตันตยาภิรม โบสถ์คริสต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์มิตรบ้านป่า แม่กวนอิมหนองยวน เทศกาลประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ ประเพณีถือศีลกินเจ เทศกาลขนมเค้ก เทศกาลหมุย่าง ประเพณีลากพระ ซึ่งตรังมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างไทย-จีน ชุมชนในจังหวัดตรัง ได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงจากบรรพบุรุษจนมีจิตวิญญาณในสายเลือด จึงมีคำกล่าวถึงเมืองตรังว่า “มาแต่ตรัง ไม่หนักก็โนรา” มีอาหารที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น หมุย่าง ขนมเค้ก ต้มซ่า ฯลฯ มีประเพณีถือศีลกินผักที่จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี จังหวัดตรังเป็นงานประเพณีเก่าแก่นี้มากกว่า ๑๕๐ ปี (ธนวิทย์ เพียรดี และคณะ, 2561; อุทิศ สังขรัตน์ และธเนศ ทวีบุรุษ, 2558)

2) จังหวัดพัทลุง

คำขวัญประจำจังหวัดพัทลุง คือ “ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลคู่ธานี พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า”

จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ของประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศ มีลักษณะพื้นที่ภูเขาเป็นเทือกเขาที่มียอดสูงสลับต่ำ มีความสูงเฉลี่ย 800 เมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ประชาชนของจังหวัดนิยมตั้งถิ่นฐานกันบริเวณนี้ จังหวัดพัทลุง เป็นเมืองเก่าแก่โบราณเมืองหนึ่งในภาคใต้ของประเทศไทย และมีประวัติ สันนิษฐานว่าพัทลุงเป็นเมืองที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยศรีวิชัย ตัวเมืองเดิมตั้งอยู่ที่เขาหัวแดง ฝั่งตรงข้ามกับเมืองสงขลาในปัจจุบัน แต่เนื่องจากมีภัยต่าง ๆ มารบกวน

ทำให้ต้องย้ายเมืองไปตั้งอยู่ ตามตำบลต่าง ๆ หลายครั้ง ในรัชกาลพระรามาธิบดีที่ 1 (อู่ทอง) แห่งกรุงศรีอยุธยา เมืองพัทลุง เป็นส่วนหนึ่งใน 15 หัวเมืองปักษ์ใต้ที่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งมีฐานะเป็นเมืองพระยามหานคร ขึ้นตรงกับกรุงศรีอยุธยา ต่อมาใน พ.ศ. 1927 เมื่อสมเด็จพระรามาธิบดียกทัพไปตีเชียงใหม่ได้ชัยชนะ จึงอพยพชาวภาคเหนือส่วนหนึ่งลงมาไว้ที่เมืองพัทลุง ต่อมาในสมัยอยุธยาตอนปลายเมืองพัทลุงได้ย้ายไปตั้งที่ท่าเสม็ด ปัจจุบันอยู่ในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และย้ายอีกครั้งมาตั้งที่ตำบลควนมะพร้าว ในเขตอำเภอเมืองปัจจุบัน ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้โปรดฯ ให้ยกเมืองพัทลุงขึ้นตรงต่อกลาโหมโดยมีฐานะเป็นเมืองชั้นโทและได้ย้ายเมือง ไปอยู่ที่ปากน้ำลำป่า เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงปฏิรูปการปกครองเป็นแบบมณฑลเทศาภิบาล เมืองพัทลุงได้ถูกจัดให้ขึ้นกับมณฑลนครศรีธรรมราชจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2467 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้โปรดฯ ให้ย้ายเมืองมาตั้งที่ตำบลคูหาสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ตั้งปัจจุบันนี้ เมื่อได้ยกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลในปี พ.ศ. 2476 พัทลุงจึงได้ มีฐานะเป็นจังหวัดตั้งแต่นั้น

จังหวัดพัทลุง เคยมีชื่อเสียงในการละเล่นพื้นเมือง ได้แก่ หนังตะลุง มโนราห์ ลิเกป่า โดยในปัจจุบันยังคงมีการจัดงานอนุรักษ์มรดกไทยที่มีกิจกรรมการแข่งขันโนราห์ หนังตะลุง ซึ่งได้รับความสนใจจากศิลปินพื้นบ้าน และเป็นการสืบทอดศิลปะโนรานาฏศิลป์เมืองใต้ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นเมืองภาคใต้ที่มีมาแต่โบราณให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ นอกจากนี้ ยังคงมีการจัดงานประเพณีลากพระ ซึ่งเป็นประเพณีที่นิยมในภาคใต้ในช่วงเดือนสิบเอ็ด โดยประเพณีลากพระนั้นมีอยู่ 2 ลักษณะ ตามความเหมาะสมของภูมิประเทศ คือ ลากพระทางบกและลากพระทางน้ำ สำหรับจังหวัดพัทลุงเป็นการลากพระทางบก ซึ่งจะมีการตีโพน (กลอง) เพื่อควบคุมจังหวะในการลากพระ ขบวนพระลากของแต่ละวัดก็จะมีผู้ตีโพนอยู่บนขบวน และเมื่อผ่านวัดต่าง ๆ ก็จะมีการตีโพนทำทายกัน ทำให้มีการแข่งขันตีโพนเกิดขึ้น และทางจังหวัดพัทลุงก็ได้จัดให้มีการแข่งขันตีโพนขึ้นเป็นประจำทุกปี ในเทศกาลลากพระเดือน 11

จังหวัดพัทลุง เป็นจังหวัดหนึ่งในเมืองรอง และจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มเมืองต้องห้ามพลาดพลัส ที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ และมีความหลากหลายในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พัทลุงตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันออกของแหลมมลายู หรือแหลมทอง (Golden Chersonese) ที่สำคัญจังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวมากมาย ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมและยังคงรักษาเอกลักษณ์ศิลปการแสดงประจำท้องถิ่นสืบทอดมาถึงปัจจุบัน (สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง, 2561) มีความโดดเด่นในด้าน หัตถกรรม ศิลปะพื้นบ้านและอาหาร อีกทั้งยังเป็นจังหวัดที่มีประวัติความเป็นมาช้านาน เป็นแหล่งกำเนิดศิลปการเชิดหนังตะลุงซึ่งเป็นศิลปะพื้นบ้านที่มีอายุยาวนานใน

ภาคใต้ รวมทั้งเป็นแหล่งต้นกำเนิดมโนราห์ซึ่งเป็นการแสดงที่เป็นที่รู้จักแก่บุคคลทั่วไป (สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง, 2561) มีวัด วังเก่าวัง วังใหม่ ซึ่งเป็นที่อยู่เดิมของเจ้าเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นที่ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าเยี่ยมชม นอกจากนี้จังหวัดพัทลุงยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญและโดดเด่นได้แก่อุทยานนกน้ำทะเลน้อย เป็นอุทยานนกน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นที่อาศัยของนกน้ำหลากหลายพันธุ์ประมาณ 187 ชนิด และมีพืชไม้ นานาพันธุ์มากมาย อีกทั้งจังหวัดพัทลุงยังมีพื้นที่ที่ติดกับฝั่งทะเลสาบสงขลาซึ่งเป็นทะเลฝั่งอ่าวไทย ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติเป็นอย่างมาก ได้แก่ อุทยานนกน้ำทะเลน้อย เป็นอุทยานนกน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย (อุทิศ สังขรัตน์ และธเนศ ทวีบุรุษ, 2558)

3) จังหวัดสตูล

คำขวัญประจำจังหวัด คือ “ตะรุเตา ไก่ดำ จำปาตะ คนใจพระ งามเลิศ เขตสตูล”

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของภาคใต้ทางชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งคำว่า “สตูล” มาจากคำภาษามลายู คือคำว่า “สโตย” ที่แปลว่ากระท้อน ซึ่งเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่ขึ้นอยู่ชุกชุมในท้องถิ่น

จังหวัดสตูล อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยเส้นทางรถยนต์ 973 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนที่เป็นเกาะประมาณ 105 เกาะ มีชายฝั่งทะเลยาว 144.80 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่จังหวัดสตูล ทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขา พื้นที่ของจังหวัดค่อย ๆ ลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกและทิศ มีที่ราบแคบ ๆ ขนานไปกับชายฝั่งทะเล คน ประชากรส่วนใหญ่นับถืออิสลามร้อยละ 72.48 ศาสนาพุทธ ร้อยละ 27.46 และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.06 จังหวัดสตูล เป็นสังคมเมืองแบบผสมผสานทางวิถีชีวิตระหว่างผู้คนในศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และชาวพื้นเมืองดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามคิดเป็นร้อยละ 76 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 23 และ ไม่เกินร้อยละ 1 เป็นศาสนาอื่น ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองที่อาศัยอยู่ตามเกาะ มักเรียกว่าชาวเล หรือ ชวน้ำ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 1,300 คน อาศัยอยู่ที่เกาะหลีเป๊ะ ของหมู่เกาะอาดัง และอีกกลุ่มหนึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่เกาะบุโหลน นอกจากนั้น แถบแนวหาดด้านตะวันออก และทิศเหนือของจังหวัดสตูล ยังมีชนกลุ่มน้อย พวกเงาะป่า หรือนิกริโต ที่อาศัยอยู่ประมาณกว่า 80 คน ใช้ชีวิตเร่ร่อนไปมาระหว่างท้องที่อำเภอควนโดน ควนกาหลง ละงู ทุ่งหว้า และกิ่งอำเภอมะนัง บางครั้งก็อพยพข้ามเขตไปยังจังหวัดพัทลุง สงขลา หรือตรัง จึงทำให้พวกเงาะป่าจัดเป็นบุคคลไร้สำมะโนครัว

จังหวัดสตูลเป็นเมืองพหุวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการประมง พืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี 2563 เท่ากับ 32,902 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี เท่ากับ 111,682 บาทต่อปี และเป็นลำดับที่ 4 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และลำดับที่ 39 ของประเทศ จังหวัดสตูลมีต้นทุนทรัพยากรธรรมชาติ

ที่อุดมสมบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทางบก ทางทะเล ทั้งเชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ และเชิง ธรณี มีความพร้อมในด้านการท่องเที่ยวสากล ทั้งยังเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกแห่งแรกของประเทศไทย เป็นแหล่งอาหารทะเลที่มีความสะอาด ปลอดภัย นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด สตุล ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทะเลบัน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุ เตา เกาะอาดัง เกาะราวี เกาะหินงาม เกาะลิปะะ ทะเลบัง น้ำตกปาหนัน เขาโต๊ะยงก พิพิธภัณฑ สถานแห่งชาติอุทยานสนักูเต็น อุทยานแห่งชาติทะเลบัน เกาะกลาง เกาะไข่ แหลมตันหนงไป

หาดทรายยาว หาดปากบารา น้ำตกวังสายทอง น้ำตกธาราสุวรรณค์ น้ำตกปาหนัน น้ำตก ธารปลิว น้ำตกเจ็ดคด ถ้ำภูผาเพชร ถ้ำลอดปูยู เขาโต๊ะยงก แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ ของจังหวัดสตุล ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหัวทางชุมชนท่องเที่ยวบ้านเกตรี ชุมชนท่องเที่ยวบ้าน พญาบังสา (ควนโพธิ์) ชุมชนท่องเที่ยวบ้านเกาะหลีเปะ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบากันใหญ่ ชุมชน ท่องเที่ยวบ้านตันหยงกาไบบ์ (ปูยู) ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหัวแหลม ชุมชนท่องเที่ยวตำมะลัง ชุมชน ท่องเที่ยวบ้านโคกพยอม ชุมชนท่องเที่ยวบ้านหาญ (ถ้ำทะเล) ชุมชนท่องเที่ยวอ่าวปากบารา (อุทิศ สังขรัตน์ และธเนศ ทวีบุรุษ, 2558)

4) จังหวัดสงขลา

คำขวัญประจำจังหวัดสงขลา คือ "นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป๋า ศูนย์การค้าแดนใต้"

สงขลา เดิมมีชื่อว่า "เมืองสทิง" ตั้งอยู่ที่อำเภอ "สทิงพระ" ในปัจจุบัน ส่วนพ่อค้าชาว อินเดีย เปอร์เซียและอาหรับที่เดินทางเข้ามาค้าขายกับเมืองสทิงพระเรียกเมืองนี้ว่า "เมืองสิงหลา" เพราะตอนที่ทะเลน้ำขึ้นเรือเข้าปากทะเลสาบสงขลานั้น มีเกาะสองเกาะซึ่งมองจากด้านนอกคล้ายสิงห์ หมอบอยู่ 2 ตัว จึงเรียกชื่อเมืองตามสัญลักษณ์ที่เห็นแต่แรก เกาะสองเกาะนี้คือ เกาะหนู เกาะแมว ในปัจจุบันนี้

จังหวัดสงขลามีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้ ทางเหนือเป็นคาบสมุทรยื่นลงมา ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่าง ลักษณะภูมิประเทศ ทิศเหนือเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออก เป็นที่ราบริมทะเล ทิศใต้และตะวันตกเป็นภูเขาและที่ราบสูง โดยจังหวัดสงขลาเป็นเมืองมรดกทาง วัฒนธรรมที่มีความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์มากกว่า 100 ปี ซึ่งในการเดินทางท่องเที่ยวมีความ สะดวกทั้งทางถนน รถไฟ และการบิน ปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวย่านเมืองเก่า ของจังหวัดสงขลา ได้ ขึ้นทะเบียนเป็นเมืองเก่าที่มีความสำคัญต่อความเป็นมาของชาติ 1 ใน 10 เมืองของประเทศไทย ซึ่ง ในปี พ.ศ. 2553 ได้รับการจัดให้อยู่ในหมวดเมืองเก่าประเภทที่ 1 เนื่องจากมีการบร่ร่องรอยกำแพง เมืองโบราณและมีหลักฐานของการตั้งถิ่นฐานตั้งแต่ช่วงสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ย่านเมืองเก่าเป็น เมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (พุทธ จีน และมุสลิม) อาศัยอยู่ ร่วมกันอย่างกลมเกลียว ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้ความเพลิดเพลิน สร้างความรู้ความเข้าใจในทาง

ประวัติศาสตร์และโบราณคดี ที่มีความหลากหลายของสถาปัตยกรรมของอาคาร จิตรกรรมฝาผนัง ศาลหลักเมือง วัฒนธรรม อาหารพื้นบ้าน โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ หับ โห่ หิ้น หรือโรงสีแดง บ้านนครใน ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสงขลา และศาลเจ้าพ่อกวนอู อาคารโบราณ ได้แก่ สถาปัตยกรรมจีน สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส สถาปัตยกรรมผสม และสถาปัตยกรรมร่วมสมัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รูปภาพบนกำแพงและสตรีทอาร์ต อาหารไทย จีน และมุสลิม ที่หลากหลาย และของฝากพื้นเมือง เป็นต้น (Tuntisearanee et al., 2017) นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตกโตนงาช้าง น้ำตกบริพัตร อุทยานนกน้ำ ทะเลสาบ เก้าเส้า ทะเลสาบคูซูด สวนตุล เกาะยอ หาดใหญ่ แหลมสมิหลา เขาน้อยและเขาดังกวน วัดพะโคะ แหลมสน เกาะหนู เกาะแมว หาด สะกอม อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง อุทยานนกน้ำคูซูด และชายทะเลเก้าแสน

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในประเด็นด้านกีฬา การท่องเที่ยว และบริบทของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง พบว่าแนวโน้มนโยบายและแผนพัฒนาระดับชาติ อาทิ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670 (2566) และแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2564 – 2570) (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2563) ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับการบริหารจัดการด้านกีฬาและส่งเสริมการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบูรณาการกีฬากับภาคการท่องเที่ยว อันสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ซึ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะเฉพาะพื้นที่และเชื่อมโยงกับมิติทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่น ขณะเดียวกัน แนวทางการพัฒนากีฬาวัยน้ำและการจัดการแข่งขันกีฬาวัยน้ำภายใต้แผนยุทธศาสตร์ของสมาคมกีฬาวัยน้ำแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2563 – 2567) มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา การสร้างมาตรฐานในการจัดการแข่งขัน และการขยายโอกาสในการเข้าถึงกีฬาวัยน้ำของประชาชน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการแข่งขันกีฬาวัยน้ำที่สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านแนวคิดทฤษฎี พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ช่วยสร้างกรอบในการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมความยั่งยืนของทั้งกีฬาและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการบูรณาการองค์ประกอบด้านกีฬา วัฒนธรรม และเศรษฐกิจเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ ในส่วนของแนวคิดการพัฒนารูปแบบ ยังเป็นแนวทางสำคัญในการประยุกต์ใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาให้สามารถนำไปสู่การจัดทำรูปแบบที่เหมาะสมกับพื้นที่เฉพาะ และเมื่อพิจารณาบริบทของภาคใต้ตอนล่างซึ่งมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายและโดดเด่น จึงมีศักยภาพในการจัดกิจกรรมกีฬาในลักษณะเฉพาะพื้นที่ โดยเฉพาะกิจกรรมกีฬาวัยน้ำที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งน้ำธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้อง ทั้งนี้ วรรณกรรมที่ได้ศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนด

แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (อุทิศ สังข์รัตน์ และธเนศ ทวีบุรุษ, 2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

พูนทรัพย์ เศษศรี และคณะ (2566) ได้ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจังหวัดยโสธร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดยโสธร เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ท้องถิ่น วิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมายังจังหวัดยโสธร จำนวน 400 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เช่น งานบุญบั้งไฟ ผ้าไหมลายโบราณ และอาหารพื้นถิ่น ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือ ความคุ้มค่า และความโดดเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่น พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีลักษณะการวางแผนล่วงหน้าและนิยมเดินทางแบบครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย คือ ภาครัฐควรจัดกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้มีความต่อเนื่อง พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ที่สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรม และสนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

พัชรภา สิม์ธนาสาร และ กฤษฏีดิณณ์ พันธุ์ไพโรจน์ (2566) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและวัฒนธรรม ตามเส้นทางการเรียนรู้ของหลวงพ่อเดิม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมประวัติและความเป็นมาของทรัพยากรการท่องเที่ยวตามเส้นทางการเรียนรู้ของหลวงพ่อเดิม พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ตามเส้นทางดังกล่าว เสริมสร้างคุณธรรม ภูมิปัญญา และคุณลักษณะแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับทุนมนุษย์ในชุมชน และจัดทำหนังสือการท่องเที่ยวและถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนวิจัย ใช้การสัมภาษณ์ผู้รู้ข้อมูลชุมชนใน 3 ตำบล ได้แก่ เขาทอง สระทะเล และม่วงหัก รวม 9 คน ฝึกอบรมมัคคุเทศก์เยาวชน 96 คน ฝึกหัดครู 27 คน และประชุมกลุ่มผู้นำชุมชน 92 คน ใช้สถิติ paired t-test และสถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า ได้แหล่งเรียนรู้เชิงพุทธศาสนาและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น 3 แห่ง จัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว 3 เล่ม มัคคุเทศก์น้อย 96 คน มีคะแนนหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และครูสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับ

นักเรียนรุ่นต่อไปได้ ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย คือ ควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนาและวัฒนธรรม พัฒนาแหล่งเรียนรู้และมีคณาจารย์ชาวชนในชุมชน

อรพรรณ วงศ์คำจันทร์ (2566) ได้ศึกษาซอฟต์แวร์ไทยพวน: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทยพวนในประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อสรุปอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยพวน และเพื่อพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทยพวนในประเทศไทย วิจัย เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 20 คนในแหล่งท่องเที่ยวของวัฒนธรรมไทยพวน และการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิด 4A 2R Model ได้แก่ Agenda (A1), Actor (A2), Action (A3), Resource (R1), และ Result (R2) ผลการวิจัย พบว่า การนำเสนอวัฒนธรรมไทยพวนผ่าน 10 เรื่อง ได้แก่ ความเป็นมาของชาติพันธุ์ไทยพวน ความเป็นอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวน การทำกินแบบไทยพวน ไทยพวนวิถีพุทธ ประเพณีชาวพวน ความเชื่อและสิ่งลี้ลับกับวิถีชีวิตของชาวไทยพวน ศิลปะชาวพวน อาหารไทยพวน ดนตรีพวนและการแสดงไทยพวน และการแต่งกายไทยพวน นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การพัฒนา Soft Power เพื่อยกระดับการรับรู้วัฒนธรรม การฟื้นฟูมรดกวัฒนธรรม และสร้างคุณค่าในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมไทยพวน มีความสำคัญ ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทยพวนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนและสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยพวนได้อย่างชัดเจน

อรพรรณ วงศ์คำจันทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การตลาดเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยาทต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยาทต วิเคราะห์สภาพแวดล้อมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยาทต และศึกษากลยุทธ์การตลาดเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยาทต วิจัย เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชนและการสังเกตการณ์ภาคสนาม เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการตลาดและกลยุทธ์การตลาดที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยาทต ผลการวิจัย พบว่าสภาพแวดล้อมการตลาดของภาคอีสานน้ำพระยาทตมีความโดดเด่นในด้านวัฒนธรรมไทย-ยวนที่ยังคงรักษาไว้ได้ดี กลยุทธ์การตลาดที่ใช้เน้นการสร้างความร่วมมือกับชุมชน การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนากลยุทธ์การตลาด และพัฒนาแผนการตลาดที่เน้นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย-ยวนและสร้างความยั่งยืนในการท่องเที่ยว

อมรรัตน์ พันพโยคย์ (2564) ได้ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี 2) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว

เชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมวิธีระหว่างการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยใช้สูตรของ Cochran ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน และเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน จึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้การสุ่มแบบสะดวก ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และเป็นคำถามแบบปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบ t-test และ F-test ผลการวิจัย พบว่า องค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเป้าหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความพร้อมในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการเลือกกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการวางแผนในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา และด้านความรู้สึกต่อสถานการณ์บ้านเมืองในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อัมรินทร์ สุขเกษม (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ 2) ศึกษาถึงความต้องการและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของแฟนคลับสโมสรฟุตบอลอาชีพ 3) หาแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพรูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 400 คน ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square Test) การทดสอบที (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 กลุ่ม คือ หน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1 คน ผู้บริหารของสโมสรฟุตบอลอาชีพ จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างและทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา จากผลการวิจัยพบว่า แฟนคลับที่เดินทางท่องเที่ยว ส่วน

ใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มีสถานะโสด การศึกษาสูงสุดในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน ในส่วนของพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าชมการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพของสโมสรฟุตบอลอาชีพมากกว่า 15 ครั้งต่อ 1 ฤดูกาล ทราบข้อมูลโดยสื่ออินเทอร์เน็ต เดินทางมาชมการแข่งขันเนื่องจากนักฟุตบอล ผู้ร่วมเดินทางส่วนใหญ่เป็นเพื่อน เดินทางโดยรถส่วนตัว จะเดินทางวันที่มีการแข่งขัน มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชมการแข่งขันน้อยกว่า 1,000 บาท มีการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีการแข่งขัน เพื่อเป็นการพักผ่อน เลือกเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีการแข่งขัน ในวันที่มีการแข่งขัน (ก่อนเวลาการแข่งขัน) และมีการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียงที่มีการแข่งขัน ในกรณีที่เดินทางท่องเที่ยว จะเลือกใช้บริการที่พักประเภทโรงแรม/รีสอร์ท/บังกะโลและมีการเข้าร่วมกิจกรรมในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว เป็นการซื้อของพื้นเมืองหรือของที่ระลึก นอกจากนี้ ระดับความต้องการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสินค้าและของที่ระลึก ด้านที่พัก ด้านธุรกิจท่องเที่ยว ด้านเทศกาลพิเศษและบันเทิง และด้านแหล่งท่องเที่ยว และจากการสัมภาษณ์พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพนั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารสโมสรเป็นหลัก ผู้บริหารกำหนดนโยบายจากผลงานและความสำเร็จของสโมสร ฐานแฟนคลับของสโมสร และเงินทุนของสโมสร โดยจุดแข็งจะเป็นการคมนาคมสะดวก มีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง จุดอ่อนคือ การขาดแคลนบุคลากรและเงินทุน ซึ่งสโมสรมีโอกาสประสบความสำเร็จในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวสูง อุปสรรค ได้แก่ ความนิยมของฟุตบอลไทยตกลง ปัญหาเศรษฐกิจ สภาพการจราจรโดยรอบ และโปรแกรมการแข่งขันที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดการท่องเที่ยวของสโมสรมากนัก

สโรชา อมรพงษ์มงคล (2561) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติความจริงแท้และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษาเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 จังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 ในมิติของความจริงแท้และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ วิธีวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 รวมถึงการสังเกตการณ์ภาคสนาม เพื่อวิเคราะห์การจัดการการท่องเที่ยวในมิติต่าง ๆ ผลการวิจัย พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวของเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 เน้นการสร้างประสบการณ์ที่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 และมีการใช้การเล่าเรื่องและกิจกรรมที่มีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้สึกเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ข้อเสนอแนะ คือ ควรพัฒนาแนวทางการจัดการที่เน้นความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมของชุมชนในระยะยาว และควรส่งเสริมการฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการนำเสนอวัฒนธรรมอย่างถูกต้องและน่าสนใจ

นลวัชร ขุนลา (2561) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ศึกษา การรับรู้ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 3) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้พื้นที่เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรณีศึกษา ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาศักยภาพของพื้นที่ โดยใช้ในการ สัมภาษณ์เชิงลึก เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่จัดกิจกรรม การแข่งขันกีฬา (Sport event) และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ จำนวน 22 คน และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ต่อมาในส่วนของวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ใช้ เครื่องมือวิจัย 2 แบบ ได้แก่ แบบประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการเก็บ ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 22 คน และในการศึกษาการรับรู้ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จากมุมมองของนักท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวทั่วไป และผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับนักกีฬา ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ทดสอบค่าความ แตกต่าง t-test และ F-test จากผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ในภาพรวมอยู่ในระดับดี มีศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ศักยภาพด้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลายรูปแบบ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีความหลากหลาย แต่ยังคงขาดศักยภาพด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในส่วนของผลการศึกษา การรับรู้ภาพลักษณ์ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับดีทั้งหมด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการออกกำลังกาย กีฬาที่นิยมมากที่สุดคือการวิ่ง/วิ่ง มารารอน ส่วนสิ่งที่ควรพัฒนาคือ สภาพของถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และการออกแบบ อารยสถาปัตย์ ในบริเวณสนามการแข่งขันกีฬา ในการรองรับนักท่องเที่ยวผู้พิการและกลุ่มผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังพบว่า ประเภทนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา นักท่องเที่ยวทั่วไป และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ นักกีฬา มีการรับรู้ภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยได้นำไปสู่การนำเสนอแผนพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุยต่อไป

ประภัสสร มีน้อย (2560) ได้ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ ภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา สภาพการณ์และความต้องการของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการ เข้าสู่ประเทศไทย 4.0 2) สังเคราะห์รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อ รองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 3) วิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ ภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 และ 4) รับรองรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 เป็นลักษณะการวิจัยและ

พัฒนา และการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 30 คน ประเมินตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน จากการศึกษาพบว่า 1) สภาพการณ์และความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกมีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวและมีความพร้อมในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นอกจากนี้ผู้จัดกิจกรรมเห็นว่าภาครัฐควรกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละพื้นที่ให้ชัดเจน และควรสร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬารูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยว 2) ได้รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 เรียกว่า “SPORT- K Model” ประกอบด้วย S – Standard, P – Participation, O –Organizing, R – Responsibility, T - Technology and Innovation และ K – Knowledge 3) กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตก กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากทรัพยากรท้องถิ่นสู่การสร้างกิจกรรม สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬابนฐานอัตลักษณ์ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ภาคีเครือข่ายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างนักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนากลไกขับเคลื่อนการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตก และกลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาค้นด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการเสริมสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬารองรับไทยแลนด์ 4.0 4) รับรองรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 ด้วยการจัดประชุมเชิงนโยบาย พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเห็นอย่างฉันทามติว่ารูปแบบและกลยุทธ์ทั้ง 5 กลยุทธ์มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Chang et al. (2022) ได้ศึกษาความสำคัญของการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของชาวท้องถิ่น: บทบาทใกล้เกลี่ยผลกระทบที่รับรู้ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าการรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นสื่อกลางของความสัมพันธ์ระหว่าง 1) ภาพลักษณ์ของสถานที่และการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 2) ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประชาชนในท้องถิ่นจำนวน 300 คนเข้าร่วมในการศึกษานี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ซอฟต์แวร์ SmartPLS ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของสถานที่และการรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้อยู่

อาศัย ภาพลักษณ์ของสถานที่และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นอกจากนี้ การรับรู้ผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬายังเป็นสื่อกลางในความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และบางส่วนเป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ของสถานที่และการสนับสนุนของผู้อยู่อาศัยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การค้นพบนี้จะนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าแก่ผู้กำหนดนโยบายการท่องเที่ยวในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากผู้อยู่อาศัยในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการกล่าวถึงนัยทางทฤษฎีและนัยทางปฏิบัติพร้อมกับข้อจำกัดและการวิจัยในอนาคต

Hsieh et al. (2021) ได้ศึกษาการศึกษาประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อการตลาดของเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อการตลาดเมือง โดยเน้นการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือในการสร้างภาพลักษณ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองเจ้าภาพ เครื่องมือวิจัยที่ใช้ คือ การวิเคราะห์กรณีศึกษาและการสำรวจความคิดเห็น ผลการศึกษา พบว่าการจัดการแข่งขันกีฬาสามารถเสริมสร้างภาพลักษณ์ของเมือง เพิ่มความน่าสนใจในการท่องเที่ยว และส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

Park et al. (2020) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา: กรณีศึกษาการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมืองพย็องชัง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความนิยมของนักกีฬาดาวเด่น ความเพลิดเพลินของผู้ชม และความตั้งใจในการกลับมาเยือนอีกครั้งของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวที่เมืองพย็องชัง เครื่องมือวิจัยที่ใช้ คือ การสำรวจความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมจำนวน 419 คน และการวิเคราะห์ด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ผลการศึกษา พบว่าความนิยมของนักกีฬาดาวเด่นมีผลต่อความเพลิดเพลินของผู้ชม และความเพลิดเพลินนั้นส่งผลต่อความตั้งใจในการกลับมาเยือนอีกครั้ง ความเพลิดเพลินยังเป็นตัวแปรกลางที่เชื่อมโยงระหว่างความนิยมของนักกีฬากับความตั้งใจในการกลับมาเยือน

Masa'adeh et al. (2017) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (โดยใช้ตัวแปรของผลกระทบทางสังคม ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และผลกระทบทางเศรษฐกิจ) ต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว มีการใช้แบบสอบถามทั้งหมด 480 ชุด มี 19 รายการเพื่อรวบรวมข้อมูลจากชาวเมืองอควาบา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัวมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบทางเศรษฐกิจ ต่อการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว ในขณะที่ความผันแปรของผลกระทบทางสังคมไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ผลการทดสอบ T-test แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในผลกระทบของทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อการ

พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่สนับสนุนเรื่องเพศ ในทางกลับกัน ผลการทดสอบ ANOVA พบว่าในกรณีที่ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในผลกระทบของทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งอาจเกิดจากอายุและระดับการศึกษา พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านรายได้ส่วนบุคคล

Monterrubio (2016) ได้ศึกษาผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ประเทศเม็กซิโก: ความจำเป็นและโอกาสในการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีต่อเมืองเจ้าภาพในประเทศเม็กซิโก และระบุความจำเป็นในการวิจัยเพิ่มเติมในประเทศกำลังพัฒนา โดยใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์กรณีศึกษา ผลการศึกษา พบว่า การแข่งขันกีฬาสามารถส่งผลต่อความภาคภูมิใจของชุมชน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ยังขาดการวิจัยที่ครอบคลุมในบริบทของประเทศกำลังพัฒนา

Taleghani and Ghafary (2014) ได้ศึกษาการ จัดทำรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการจัดการการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและค้นหาปัญหาของอุตสาหกรรมนี้ โดยใช้แบบสอบถาม 112 ชุดเป็นเครื่องมือในการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ KMO และการวิเคราะห์เชิงยืนยัน จากผลการวิจัยพบว่า การป็นเขามีค่าไหลดแพกเตอร์เท่ากับ 0.79 กีฬายายหาคามีค่าไหลดแพกเตอร์เท่ากับ 0.78 สถานที่ท่องเที่ยวในทะเลทรายมีค่าไหลดแพกเตอร์เท่ากับ 0.75 สถานที่ล่าสัตว์ 0.75 มีค่าไหลดแพกเตอร์เท่ากับ 0.75 ปัญหาของอุตสาหกรรมนี้มีดังนี้ 1) อุปสรรคทางวัฒนธรรม 2) ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน 3) แหล่งท่องเที่ยว

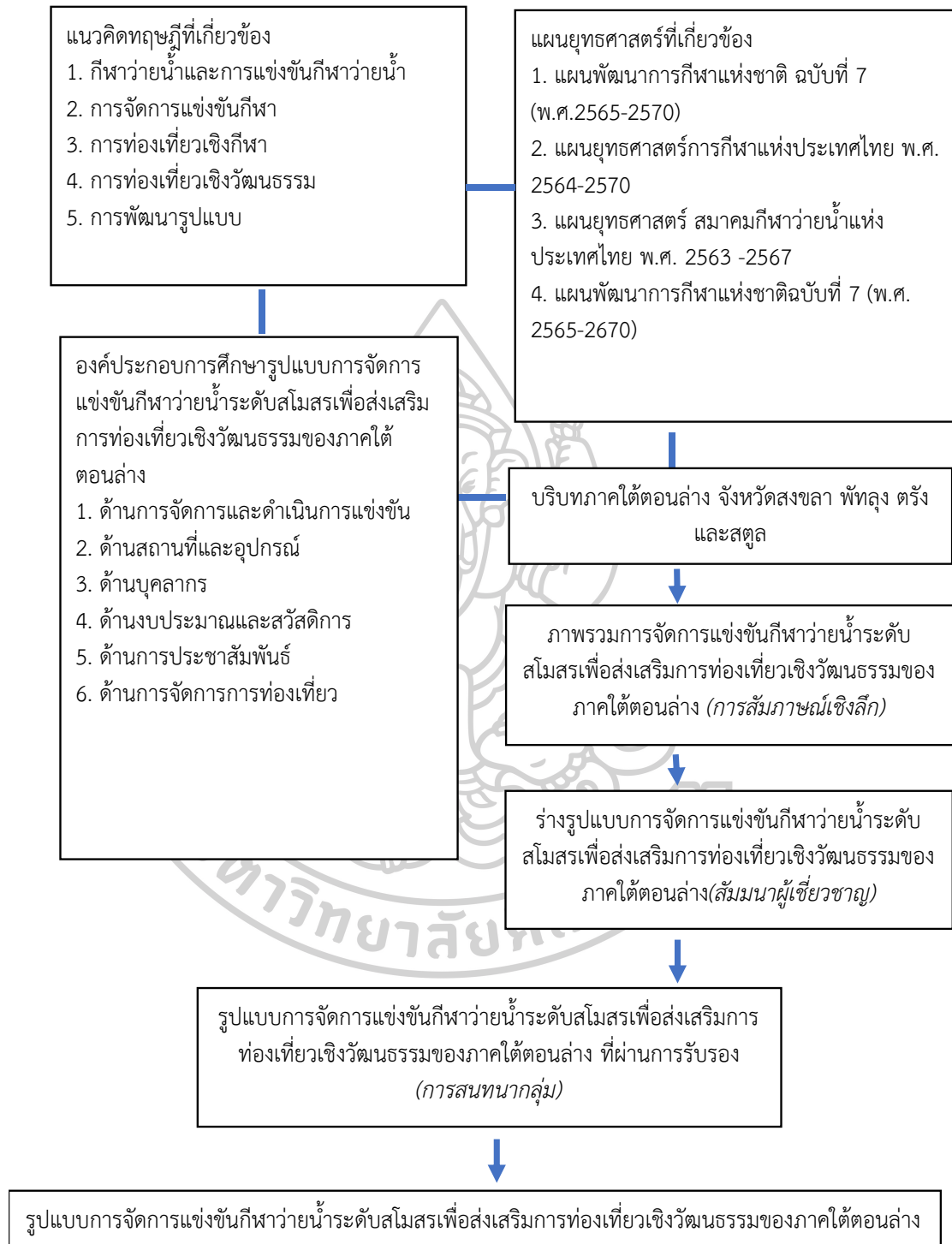
Turco (2008) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: แนวโน้มประเด็นสำคัญ และทิศทางในอนาคต มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและประเด็นสำคัญในการวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เน้นกิจกรรมการแข่งขันกีฬา โดยใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาผลการศึกษาพบว่า งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเน้นที่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น

Wright (2007) ได้ศึกษาการวางแผนเพื่อรับมือสิ่งที่ไม่แน่นอน: ความท้าทายของการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการแข่งขันกีฬาที่ขับเคลื่อนโดยผู้ชม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคในนิวซีแลนด์ในการวางแผนและจัดการการแข่งขันกีฬา โดยใช้กรณีศึกษาการแข่งขัน British and Irish Lions Tour ปี 2005 โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้แทนจากองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า การจัดการการแข่งขันกีฬาในระดับภูมิภาคเผชิญกับความท้าทายด้านทรัพยากรและการประสานงาน การวางแผนที่ยืดหยุ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมกีฬา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการจัดการแข่งขันกีฬา โดยเฉพาะ กีฬาวายน้ำระดับสโมสร มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายหลากหลาย ทั้งนักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้ชม และนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการผสมผสานเอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรมในพื้นที่เข้าไปในกิจกรรมการแข่งขัน ก็จะยิ่งเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมและกระตุ้นการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจนโดยแนวคิดเกี่ยวกับ รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬา ที่ประสบความสำเร็จมักมีการวางแผนในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรม โปรแกรม การแข่งขัน ระบบบริหารจัดการ การตลาดกีฬา การมีส่วนร่วมของชุมชน ตลอดจนการบูรณาการกับ แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีผลต่อความสำเร็จของงานและ ความยั่งยืนในการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ แนวคิดด้าน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เน้นการ เรียนรู้และซึมซับอัตลักษณ์ท้องถิ่น ผ่านกิจกรรมและประสบการณ์ตรง ซึ่งการแข่งขันกีฬาในพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่าง อาจเป็นเวทีสำคัญในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น อาหารพื้นเมือง การแสดง ศิลปวัฒนธรรม งานหัตถกรรม และประเพณีดั้งเดิมของชุมชนในพื้นที่ ดังนั้น การออกแบบรูปแบบ การแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสร ที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมร่วมด้วย จึงเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความ ภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่างได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกรอบแนวคิด ตามภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง พัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรือ R&D ซึ่งใช้กระบวนการวิจัยหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

พื้นที่การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยมีพื้นที่เป้าหมาย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ซึ่งมีความพร้อมด้านสถานที่จัดการแข่งขัน มีสระน้ำที่มีมาตรฐานและเป็นจังหวัดที่เคยใช้จัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

1. ในการศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กำหนดผู้ให้ข้อมูลกำหนดผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง เป็นผู้มีความรู้และมีส่วนเกี่ยวข้องข้องด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย ตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ตัวแทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตัวแทนท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ตัวแทนสมาคมกีฬาว่ายน้ำและสโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และ นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

2. ในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) กำหนดผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

3. การประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กำหนดผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

การกำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และบทบาทในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง และมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 27 คนหรือ เป็นตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมนักกีฬาว่ายน้ำ สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในการศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน ประกอบด้วย ตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ 3 คน ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน 4 คน ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ 3 คน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3 คน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 2 คน สมาคมนักกีฬาว่ายน้ำ 4 คน สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ 3 คน ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว 2 คน ชุมชนท่องเที่ยว 1 คน นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 2 คน

ในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กำหนดผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง เป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร และมีความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง มากกว่า 10 ปี กำหนดจำนวนจากหลักเกณฑ์ทฤษฎีวิธีการ ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2555) ที่กล่าวไว้ว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจะใช้จำนวนสมาชิกอยู่ระหว่าง 8 - 10 คน โดยผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มจะถูกคัดเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์ตรง หรือเป็นผู้สามารถให้ข้อมูลที่

ต้องการได้ ดังนั้น ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มจึงจะเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะหลาย ๆ ประการที่คล้ายคลึงกัน (Homogeneity) โดยกลุ่มคนเหล่านี้ จะถูกเชิญให้มาร่วมวงสนทนากันอย่างเป็นธรรมชาติ ในบรรยากาศที่เหมาะสม และในการตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 13 คน ประกอบด้วย นักวิชาการด้านการกีฬา จำนวน 3 คน นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด สงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรสมาคมกีฬาในพื้นที่ จำนวน 3 คน

ในการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กำหนดผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร และมีความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวนไม่ต่ำกว่า 12 คน Reifer (2001) กล่าวว่าในการประชุมกลุ่มย่อยควรมีก่อนมีกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่ 3 ถึง 12 คน โดยในการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างมีผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการประชุม จำนวน 15 คน ประกอบด้วย นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 4 คน นักวิชาการด้านการกีฬา จำนวน 4 คน ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญจากธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรสมาคมกีฬาในพื้นที่ จำนวน 3 คน

ขั้นตอนในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปตามระเบียบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 Research (R₁) เป็นการศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง อันได้แก่ ตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาว่ายน้ำ สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวนทั้ง

27 คน โดยดำเนินการใช้แบบสัมภาษณ์ รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล ซึ่งคัดเลือกจากวิธีการแบบเฉพาะเจาะจง มีขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและบริบทการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

2. กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ และข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยแบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์บริบทและศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านการประชาสัมพันธ์ และส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์บริบทและศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล)

3. นำร่างแบบสัมภาษณ์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับนิยามเชิงปฏิบัติการ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

4. นำร่างแบบสัมภาษณ์ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

5. ประสานงานเพื่อขอสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (Formal Interview) หรืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลักอันประกอบด้วย ตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สยามกีฬาว่ายน้ำ สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 27 คน

6. ดำเนินการตามขั้นตอนการสัมภาษณ์ที่ออกแบบไว้ โดยผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลโดย กล่าวทักทายกับผู้ให้ข้อมูล พร้อมกับแนะนำตัวเอง ชี้แจงรายละเอียดในการสัมภาษณ์ ข้อมูลที่ได้มาจะเป็นความลับ ไม่เปิดเผยชื่อ-สกุล บุคคลนั้น ๆ ทำการสอบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง หรือพูดคุย โดยใช้คำถามที่มีลักษณะกระตุ้นให้ได้แสดงความคิดเห็น ในประเด็นองค์ประกอบและบริบทการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการจดบันทึกลงบนสมุดหรืออุปกรณ์พร้อมใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วยในการเก็บข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์จนมีความสมบูรณ์ เมื่อเสร็จสิ้นกล่าว “ขอบคุณ” กับผู้ให้ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 Development (D₁) พัฒนาร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 นำมากำหนดเป็นร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ขั้นตอนที่ 3 Research (R₂) การตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้เทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship) ในการพัฒนาร่างรูปแบบฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (มาเรียม นิลพันธุ์, 2565) จำนวน 13 คน มาวิพากษ์ให้ข้อคิดเห็นพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางตามเทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ดังนี้

1. กำหนดตัวบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อเรื่องหรือประเด็นที่จะมาเข้าร่วมสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ
2. กำหนด วันและเวลา สถานที่ของการสัมมนา
3. ติดต่อผู้เชี่ยวชาญให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการสัมมนาและกำหนดการสัมมนา
4. เตรียมเอกสารที่ใช้ในการสัมมนา จัดพิมพ์รายงานผลการศึกษาคำถามเป็นเอกสารประกอบในการสัมมนา ในการสัมมนา
5. ในวันสัมมนาผู้วิจัยชี้แจงเรื่องวัตถุประสงค์หรือประเด็นของวาระ ก่อนการเข้าสู่การระดมสมอง สัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกเทคนิคการเก็บข้อมูลจากแนวทางในการสัมภาษณ์อย่างเป็นระบบ เพื่อทำการตั้งประเด็นคำถามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
6. ในระหว่างการสนทนาเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญจะแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณ และวิพากษ์ ในแต่ละรอบ ไม่ว่าจะเป็นการสุ่มหรือมีโครงสร้าง
7. จากนั้นบันทึกข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ คำวิพากษ์ วิจาร์ณ บนกระดาน ปะติด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านได้รับทราบข้อมูล และประติดประต่อแนวคิดได้อย่างต่อเนื่องชัดเจนในแต่ละประเด็น
8. เมื่อทำการสัมมนาได้ครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว จึงทำการขยายความคิดเห็นแต่ละความคิด และตัดลดความคิดที่ซ้ำกันอย่างชัดเจน รวมความคิดที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน เก็บรายละเอียดรอบด้านแล้วนำไปวิเคราะห์ผล

ขั้นตอนที่ 4 Research (R4) นำไปสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยในการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. เตรียมเอกสารร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
2. จัดเตรียมประเด็นคำถามเพื่อประเมินร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
3. ประสานงานผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประเมินรูปแบบ
4. จัดการการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องเพื่อร่วมประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ
5. วิเคราะห์ผล
6. นำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงรูปแบบก่อนนำเสนอรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
2. ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
3. ประเด็นสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
4. ประเด็นคำถามในการประชุมสนทนากลุ่มเพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาภาพรวมการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นที่จะถามในเครื่องมือวิจัย
2. สร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมประเด็นที่จะศึกษา
3. ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงและครอบคลุม ถูกต้องตามเนื้อหา

วิชาการของเครื่องมือวิจัย

4. นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนนำกลับมาปรับปรุงก่อน

นำไปใช้จริงในการพัฒนาประเด็นสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

ในการพัฒนาประเด็นคำถามเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นที่จะถามในเครื่องมือวิจัย
2. สร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมประเด็นที่จะศึกษา
3. ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงและครอบคลุม ถูกต้องตามเนื้อหา

วิชาการของเครื่องมือวิจัย

4. นำประเด็นในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนนำกลับมาปรับปรุงก่อน

นำไปใช้จริง

ในการพัฒนาประเด็นคำถามในการประชุมสนทนากลุ่มเพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

1. ศึกษากรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นที่จะถามในเครื่องมือวิจัย
2. สร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมประเด็นที่จะศึกษา
3. ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงและครอบคลุม ถูกต้องตามเนื้อหา

วิชาการของเครื่องมือวิจัย

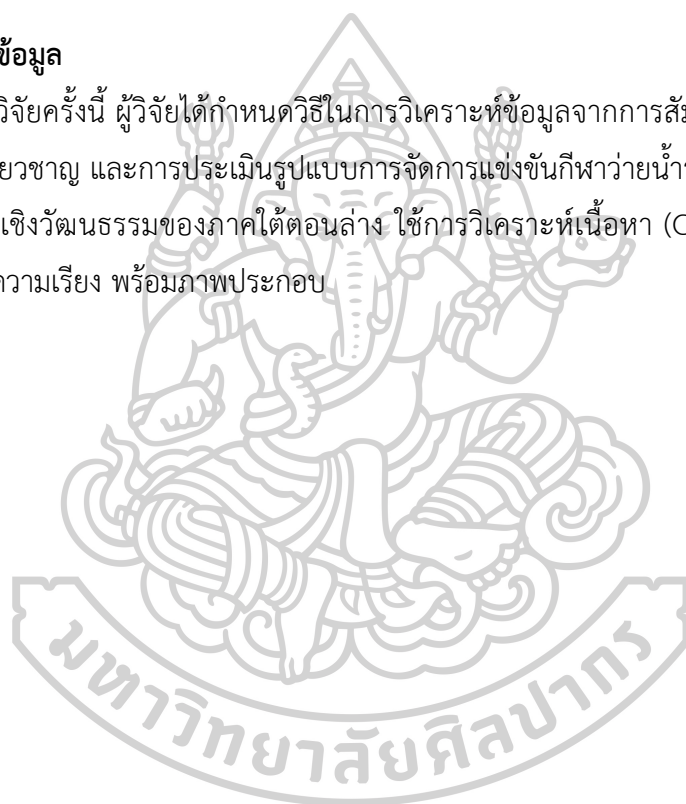
4. นำประเด็นในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนนำกลับมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาภาพรวมการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอ เป็นความเรียง พร้อมภาพประกอบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 13 คน มาวิพากษ์ให้ข้อคิดเห็น และขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยการนำรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องประเมินความเป็นไปได้ จำนวน 15 คน เพื่อรับรองรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาเรียงตามลำดับ ดังนี้

ผลการศึกษาขั้นตอนที่ 1 ศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ และด้านการประชาสัมพันธ์ ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน ประกอบด้วย ตัวแทนนักกีฬาว่ายน้ำ 3 คน (S1,

S8, S12) ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน 4 คน (S3, S4,S7, S21) ผู้ชมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ 3 คน (S13, S6, S24) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3 คน (S5, S19, S20) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด 2 คน (S14, S18) สมาคมกีฬาว่ายน้ำ 4 คน (S17, S22, S23, S25) สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ 3 คน (S9, S10, S26) ตัวแทนธุรกิจที่พัก ธุรกิจท่องเที่ยว 2 คน (S2, S11) ชุมชนท่องเที่ยว 1 คน (S15) นักวิชาการด้านการกีฬาและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 2 คน (S16, S27) โดยใช้เครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากผลการศึกษาศึกษาสามารถสรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง

1. ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน จากการศึกษาพบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่ดีและเป็นไปตามหลักสากล ซึ่งได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย โดยมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักกีฬาระดับเยาวชนได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับชาติ ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันนั้นมีความเหมาะสม เนื่องจากส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงวันหยุด ทำให้นักกีฬาและผู้ปกครองมีเวลาในการเตรียมตัวฝึกซ้อมกีฬา การเดินทาง และเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งระยะเวลาการแข่งขัน จะอยู่ในช่วงประมาณ 2 - 4 วัน ถือว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อรายการการแข่งขันแต่ละประเภท ส่วนการประสานงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม และมีการร่วมมือกันระหว่างผู้สนับสนุน กรรมการฝ่ายจัดการแข่งขัน ประธานในพิธี และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้การแข่งขันเป็นไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ ยังพบว่าการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารออนไลน์ เช่น การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (กลุ่มไลน์) และเฟซบุ๊ก ที่ช่วยให้การแจ้งข้อมูลและรายละเอียดเป็นไปอย่างรวดเร็วและเข้าถึงง่าย อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าควรมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขวาง ครอบคลุม และเข้าถึงได้ง่ายมากขึ้นสำหรับนักกีฬา ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความสนใจ การประสานงานยังมีความคลาดเคลื่อน ขาดความชัดเจน และควรมีกำหนดปฏิทินการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน และนักกีฬาและผู้ปกครองสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ควรมีการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาอย่างทั่วถึง โดยเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถ เข้าถึงการแข่งขัน โดยไม่ปิดกั้นสมาคมที่ยังไม่ขึ้นทะเบียน กำหนดมาตรฐานการแข่งขันที่ชัดเจน เป็นระบบ และตรวจสอบได้ เช่น การใช้ลู่วิ่ง การว่ายน้ำระยะสั้น (Sprint) การควบคุมเวลาตามจำนวนรอบที่ผู้ฝึกสอนกำหนด (Pacing) ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการที่ใช้เวลานานเกินไป เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมการแข่งขัน

แข่งขันมากขึ้น ควรเพิ่มจำนวนวันในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเพื่อให้ผู้เข้าร่วมมีเวลาท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่นานขึ้น เป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควรปรับปรุงวิธีการสมัครเข้าแข่งขันผ่านช่องทางออนไลน์ให้มีความสะดวก กระบวนการไม่ซับซ้อน ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุมป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคตรวมทั้งสร้างแนวทางการตัดสินใจในกรณีมีเหตุการณ์ร้าย และการจัดการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เพื่อส่งเสริมด้านความปลอดภัย

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ จากการศึกษาพบว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ตอนล่างมีความเหมาะสมและพร้อมต่อการจัดการแข่งขัน โดยสถานที่จัดการแข่งขันมีมาตรฐานสากล อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันก็เป็นไปตามระเบียบที่สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย กำหนด อีกทั้ง ในการจัดการแข่งขันยังได้รับการอำนวยความสะดวกที่ดี สถานที่จัดการแข่งขันมีความกว้างขวาง รองรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้จำนวนมาก รวมทั้งสถานที่จอดรถและที่พักสำหรับนักกีฬา อย่างไรก็ตาม ยังมีบางประเด็นที่ต้องการการปรับปรุง ได้แก่ ความพร้อมของสถานที่แข่งขันในบางจังหวัด ความพร้อมของการจัดที่พักคอยสำหรับผู้ปกครองและผู้ติดตาม การปรับปรุงอุปกรณ์บางอย่างให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำ ที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่าย นอกจากนี้ ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน จัดให้มีสถานที่ตรวจสอบสารกระตุ้นหรือสารต้องห้ามของนักกีฬาเพื่อความโปร่งใสในการแข่งขันโดยอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้ง่าย จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในบริเวณจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน ควรตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้เข้าชมการแข่งขัน และนักกีฬาว่ายน้ำ และควรจัดให้มีสถานที่สำหรับการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่นเฉพาะสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีสถานที่พักในช่วงระหว่างการแข่งขันสำหรับนักกีฬาผู้ติดตาม ผู้ฝึกสอนและผู้ชมการแข่งขันอย่างเพียงพอและเหมาะสม

3. ด้านบุคลากร จากการศึกษาพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการยอมรับในระดับสูงในด้านมาตรฐานและการบริหารจัดการ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกาการแข่งขัน มีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน และมีประสบการณ์ในการทำงานและการจัดการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริมให้ บุคลากรได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอเพื่อตอบข้อ

ซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ ควรจัดให้มีหน่วยแพทย์และพยาบาลฉุกเฉินที่พร้อมให้บริการในกรณีเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขัน ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยรอบบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันอย่างเพียงพอ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และแผนรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดรายงานตัวอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถดูแลและควบคุมนักกีฬาได้อย่างทั่วถึง เพื่อลดความวุ่นวาย

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ จากการศึกษาพบว่า มีความคาดหวังที่จะมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน แต่ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนงบประมาณในบางส่วนของ การจัดการ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มด้านงบประมาณและสวัสดิการในการจัดการแข่งขัน รวมไปถึงการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการร่วม การจัดการแข่งขันในการสนับสนุน ทั้งนี้ ควรเสริมสร้างสวัสดิการและค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาที่มีความสำคัญ ควรมีการมอบรางวัลและสวัสดิการให้แก่แก่นักกีฬาชนะเลิศ นักกีฬาที่ทำลายสถิติ และผู้เข้าร่วมการแข่งขันอย่างเหมาะสม เช่น ค่าตอบแทนการตัดสิน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก นอกจากนี้ควรมี การร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด หน่วยงานท่องเที่ยว และ สถาบันการศึกษา เพื่อให้มีการสนับสนุนและการเติบโตของกีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ นอกจากนี้ควรจัดหา งบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้ และสนใจการแข่งขันกีฬาวัยรุ่นระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น จัดหางบประมาณที่จะนำมา จัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์วัยรุ่นนานาชาติ เพื่อใช้ ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล ควรจัดหา งบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ และควรจัดหา งบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ

5. ด้านการประชาสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า การประชาสัมพันธ์ในกีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ที่ยังไม่มีความครอบคลุมและทั่วถึง รู้จักกันเฉพาะในกลุ่มของผู้ฝึกสอน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการใช้สื่อโซเชียลในการเป็นเครื่องมือหลักในการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากช่วยเพิ่มความ รวดเร็วและชัดเจนในการสื่อสารข้อมูล นอกจากนี้ ยังพบว่า กลุ่มผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องยัง เข้าถึงข้อมูลได้ยาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนากิจกรรมประชาสัมพันธ์ในอนาคต และควร เพิ่มช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อเฟซบุ๊กแฟนเพจของสโมสรวัยรุ่นภาคใต้เป็นช่องทางใน การสื่อสาร ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างการติดตามและส่งเสริมการเข้าร่วมในกิจกรรม กีฬาในอนาคตได้ด้วย และสามารถเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น องค์กรใด ที่ควรพิจารณาความถี่ในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณาการใช้ช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายด้วย นอกจากนี้ ควรมีการ

ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมแข่งขันให้คนในพื้นที่ทราบอย่างทั่วถึง และส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคใต้ตอนล่างมีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ทั้งในด้านวัฒนธรรม ศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์โบราณคดี พิพิธภัณฑสถาน วิถีชีวิตชุมชน และอาหารท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ค่อนข้างหลากหลาย มีประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ประกอบกับมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงาม เช่น น้ำตก ชายหาด ภูเขา มีทัศนียภาพที่สวยงาม มีวิถีชีวิตชนบทที่เรียบง่ายและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ที่สืบต่อกันมาช้านาน มีวัดวาอารามที่มีสถาปัตยกรรมสวยงามแปลกตา แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หลายแห่งสามารถเดินทางเข้าถึงได้ง่าย มีป้ายบอกทางชัดเจน หลายแห่งมีการออกแบบอารยสถาปัตย์ในการรองรับคนพิการและผู้สูงอายุ มีที่พักแรมและร้านอาหารท้องถิ่น สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอสำหรับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ สามารถสรุปศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ได้ดังนี้ 1) จังหวัดสงขลา แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ ได้แก่ เมืองเก่าสงขลา พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสงขลา สวนทักษิณคดี วัดพะโคะ วิถีชุมชนเก่าแก่ ภูมิปัญญาผ้าทอเกาะยอ ชุมชนบ้านบางหยี ชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา 2) จังหวัดพัทลุง ได้แก่ วัดคูหาสวรรค์ วัดเขาพระทอง พิพิธภัณฑสถานเจ้าเมืองพัทลุง ตลาดสวนไผ่ ชุมชนท่องเที่ยวลานยอปากพูน 3) จังหวัดตรัง ได้แก่ มีชนบทที่เรียบง่ายที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างไทย-จีน ชุมชนในจังหวัดตรัง ได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงจากบรรพบุรุษจมน้ำจืดวิญญูณในสายเลือด จึงมีคำกล่าวถึงเมืองตรังว่า“มาแต่ตรัง ไม่หนังก็นอร่า” มีอาหารที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น หมูย่าง ขนมเค้ก ต้มช้ำ ฯลฯ มีประเพณีถือศีลกินผักที่จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี จังหวัดตรังเป็นงานประเพณีเก่าแก่นี้มากกว่า ๑๕๐ ปี งานเทศกาลหอยตะเภา งานเทศกาลหมูย่าง งานเทศกาลขนมเค้ก มีพิพิธภัณฑสถานจังหวัดตรัง สถานีรถไฟกันตัง บ้านพระยารัษฎาฯ งานท่องเที่ยวลูกกลม ชุมชนท่องเที่ยวบ้านเขาหลัก 4) จังหวัดสตูล ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานเตาถ่าน วัดถ้ำเขาแดง ชุมชนท่องเที่ยวต้นหยงโป บ้านท่าข้ามควาย และชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหว้า จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีศักยภาพสูงในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนควรลดการสร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่ธรรมชาติ ควรปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย ควรมีการประชาสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักครอบคลุมมากขึ้น ควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนา

สถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัยมากขึ้นและมุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปกป้องการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา ส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้แก่ชุมชน พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ส่งเสริมการจ้างงานในชุมชน มุ่งเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สัมผัสประสบการณ์ และชื่นชมวัฒนธรรมของพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความเพลิดเพลิน ตระหนักในคุณค่า และเกิดความเข้าใจวัฒนธรรมชุมชน

ผลการศึกษาค้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยได้ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3 ส่วนดังนี้

1. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ

จากการศึกษา ทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ พบว่า นักวิชาการหลายท่านมีแนวคิดที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดย สมาน อัครภูมิ (2537) กล่าวว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบนั้น ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง มีจำนวนของรูปแบบมีเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไร ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของปัจจัยหรือตัวแปรและปรากฏการณ์ที่จะศึกษาหรือความต้องการจะออกแบบแนวคิดทฤษฎีหรือหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม Brown and Moberg (1980) ได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของแบบจำลอง พบว่า แบบจำลองส่วนใหญ่ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) และ 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่งการ (Decision Making)

อุทัย บุญประเสริฐ (2546) กล่าวว่า การพัฒนาแบบจำลองโดยทั่วไป ขั้นตอนที่สำคัญ คือ การสร้างแบบจำลองและการหาความตรงของแบบจำลอง และขั้นตอนการดำเนินงานในรายละเอียดที่สำคัญแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพ ระบบ และสภาพแวดล้อมของระบบปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจระบบปัจจุบันให้ชัดเจน 2) การค้นหาและระบุปัญหาและความต้องการจำเป็น (Needs) ของระบบปัจจุบัน ว่าควรปรับปรุงและแก้ไข หรือพัฒนาอะไร 3) จัดสร้าง จัดทำแบบจำลอง ออกแบบจำลอง หรือเสนอแบบจำลองที่เป็นทางเลือก (Alternative Model) สำหรับการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา 4) ทดสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการปฏิบัติ และการยอมรับของคณะผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และ 5) ปรับต้นแบบเป็นแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติที่สุด

2. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร พบว่า การจัดการการกีฬามีขอบข่าย 3 ระดับใหญ่ ๆ (กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์, 2559) ได้แก่ การจัดการองค์กร (Organization Management) การจัดการแข่งขัน (Event Management) กระบวนการจัดการ (Process Management) และจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการกีฬาของ Misener and Doherty (2009) และ Wicker and Breuer (2011) พบว่า การจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยทรัพยากรหลายด้าน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) 2) ทรัพยากรการเงิน (Financial Resource) 3) ความสัมพันธ์และเครือข่าย (Relationship and network) และ 4) โครงสร้างพื้นฐานและกระบวนการ (Infrastructure and Process) นอกจากนี้ Mull et al. (1997) ยังกล่าวถึงในแง่ของการสนับสนุนการจัดการกีฬาด้วยโครงสร้างที่ครอบคลุมการสนับสนุนการจัดการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) บุคลากร (Personnel) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ และเจ้าหน้าที่บริหาร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอและดำเนินกิจกรรมที่สนับสนุนการกีฬาอย่างเหมาะสม 2) งบประมาณ (Budget) ได้แก่ รายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่สามารถสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เช่น การจัดการแข่งขัน การฝึกซ้อม และการพัฒนาองค์กร และ 3) สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ (Facilities and Equipment) ได้แก่ สนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการฝึกซ้อม แข่งขัน และเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

3. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นในการไปสัมผัส ชื่นชม เข้าร่วม ได้รับประสบการณ์ของวัฒนธรรม ประเพณี เทศกาลที่อาจจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในแต่ละพื้นที่ ที่ไปท่องเที่ยว มุ่งเน้นในการเรียนรู้ ศึกษาศาสนาที่ ประวัติศาสตร์ แหล่งโบราณสถานหรือโบราณวัตถุ เพื่อการเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ในอดีต และมุ่งเน้นการเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนที่ได้ไปทำการท่องเที่ยว ศึกษาองค์ความรู้ ภูมิปัญญาพื้นบ้าน วิถีการใช้ชีวิต วัฒนธรรมชุมชน ภาษา อาหาร ศาสนาความเชื่อ หรือธรรมเนียมปฏิบัติของชุมชนนั้น ๆ (ชิตาวีร์ สุขคร, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และ เพ็ญศิริ ศรีคำภา (2557) ได้อธิบายลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็น 9 ลักษณะ ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถานศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อสืบต่อถึงคนรุ่นหลัง 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการอย่างยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพยายามไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบหรือกระทบน้อยที่สุด 3) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่คงไว้ซึ่งวิถีชีวิต กล่าวคือ เป็น

การท่องเที่ยวที่ช่วยอนุรักษ์วิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดั้งเดิมของคนในท้องถิ่นทั้งในแง่ของสังคมและวัฒนธรรมซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายได้⁴) เป็น การท่องเที่ยวที่ให้ความรู้และประสบการณ์ แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ดูแลหรือเจ้าของ แหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและประชาชนท้องถิ่นรวมทั้งช่วยสร้างจิตสำนึกในการ อนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม 5) มีการกระจายรายได้ผลประโยชน์ และ อำนาจในการบริหารจัดการแก่ชุมชนท้องถิ่น 6) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะมี การตลาดของ การบริ การท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์แห่งการอนุรักษ์ โดยยึดหลักการอนุรักษ์วัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม 7) มีกิจกรรมที่ตรงตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสบการณ์และสร้าง ความประทับใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการกลับมาเที่ยวซ้ำ 8) มีการคำนึงถึงความสะอาดและขีด ความสามารถในการรองรับของพื้นที่อยู่เสมอ 9) เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงการป้องกันรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด และ ธฤชวรณ มาตกุล (2556) กล่าวว่า การท่องเที่ยวรูปแบบนี้จัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาเยี่ยมชมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสืบทอดและรักษามรดกทาง วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นไว้ โดยมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ ของท้องถิ่น ซึ่งมีหลักเกณฑ์สำคัญ คือ 1) มีประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น และ สมควรที่จะดำรงรักษาไว้สืบต่อไป 2) เจ้าของพื้นที่มีการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านการ วางแผน ด้านการจัดการและด้านการอนุรักษ์ 3) มีวิทยากรและมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น 4) มุ่งหมาย ให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความประทับใจและประสบการณ์ในการ ดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากของตน อย่างไรก็ตาม ทุองเพ็ง (2554) ได้ กล่าวถึงหลักการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1) เป็นการท่องเที่ยวที่มี การศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญ รวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ประวัติ ความเป็นมาของวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยววนั้น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกรักในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวนั้น 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการสร้างหรือส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการ ทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และได้รับผลตอบแทนจากการท่องเที่ยวในลักษณะต่าง ๆ เช่น การมี มัคคุเทศก์ของท้องถิ่นให้บริการนักท่องเที่ยว การให้บริการที่พักที่เป็นแบบโฮมสเตย์ การให้บริการ ร้านอาหารแบบพื้นเมือง เป็นต้น 3) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม และ กระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นให้คงอยู่อย่าง ยั่งยืนสืบไป 4) เป็นการท่องเที่ยวที่เคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน หรือของชุมชนอื่น ๆ และให้ เกียรติทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

จากการทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การจัดการแข่งขันกีฬา ว่ายน้ำ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และจัดหมวดหมู่ ร่วมกับผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วน เสียเกี่ยวกับศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง ในพื้นที่ 4 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล โดย นำข้อมูลทั้ง 4 ส่วนมาพัฒนาออกแบบเป็น ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ได้องค์ประกอบหลักจำนวน 6 ด้าน ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 Collaboration : ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและ เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่ 2 Activities : ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยง การแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร

องค์ประกอบที่ 3 Personnel : ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับ สโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 Budget : ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 5 Infrastructures and Facilities : ด้านการพัฒนาโครงสร้าง และสิ่ง อำนวยความสะดวก

องค์ประกอบที่ 6 Communication : ด้านการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 1 ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง		
กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>1. ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสโมสรว่ายน้ำ หน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ และผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการจัดการแข่งขัน</p> <p>2. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในฐานะเจ้าบ้านที่ดี และกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในลักษณะภาคีเครือข่าย เพื่อให้เข้าใจในบทบาท หน้าที่ในฐานะเจ้าภาพการจัดงาน</p> <p>3. สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวในมิติต่าง ๆ และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้จัดงาน ชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยว</p> <p>4. ภาครัฐเข้ามาดูแลในเรื่องการขอความร่วมมือและควบคุมราคาสินค้า ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม กำชับผู้ประกอบการให้มีการระบุราคาสินค้าอย่างชัดเจน</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์กรบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 2 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร		
<p>กลยุทธ์ที่ 2.1</p> <p>การสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่น่าสนใจ และการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการแข่งขัน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำสำรวจความต้องการทางด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ติดตาม และผู้ชมการแข่งขัน 2. จัดโปรแกรมทัวร์ที่เชื่อมโยงกับการแข่งขันกับเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น การเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งประวัติศาสตร์ และศาสนสถานในพื้นที่ หรือการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแสดงพื้นบ้าน งานแสดงสินค้าท้องถิ่น และการชิมอาหารพื้นเมือง 3. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์สามารถสร้างประสบการณ์แปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว และเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ได้ โดยออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สะท้อน อัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ 4. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม 5. ปลุกฝังจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนให้ทำกิจกรรมอย่างรับผิดชอบร่วมกัน 6. กระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและสร้างสรรค์พื้นที่ชุมชนของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของตน 7. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ 10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่าง</p>	<p>ออกแบบ การวางแผน การกำหนดมาตรการ และข้อตกลง ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่จะส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>8. ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัล และพิธีการที่ใช้เวลานานเกินไป เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p> <p>1. ศึกษา รวบรวมข้อมูลกรณีปัญหาทาง วัฒนธรรมของชุมชน เช่น ข้อมูลประวัติศาสตร์ ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น งานประเพณี พิธีกรรม สถาปัตยกรรม และนำข้อมูลเหล่านั้น มาจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ พื้นฟู และเผยแพร่</p> <p>2. มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ของที่ระลึก ของฝาก ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึง พัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น</p>	<p>1. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/ องค์การบริหารส่วน จังหวัด</p> <p>2. ภาคเอกชน</p> <p>3. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>5. สถาบันการศึกษา ในพื้นที่</p>
<p>องค์ประกอบที่ 3 ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายนํ้าระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p>		
<p>กลยุทธ์ที่ 3.1 จัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>1. จัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม และการบูรณาการเชื่อมโยงร่วมกัน ระหว่างการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความตระหนักในคุณค่าและ ทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพใน การรองรับนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาบุคลากรทุก</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหาร ส่วนตำบล/เทศบาล/ องค์การบริหารส่วน จังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ระดับผ่านหลักสูตรแบบระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>2. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนให้สามารถค้นหาและพัฒนาต้นทุนทางวัฒนธรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ เพื่อสร้างสรรค์เป็นกิจกรรม สินค้า และบริการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถดำเนินการจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว</p> <p>3. จัดทำฐานข้อมูล องค์ความรู้ ปฏิทินการจัดกิจกรรมการแข่งขัน และทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจของแต่ละพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในแต่ละจังหวัด</p>	<p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
<p>กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้การให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p>	<p>1. สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้กับการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการให้บริการที่พัก ร้านอาหาร ชุมชนท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการบริการนักท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพ และผลักดันสู่การนำไปใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากทรัพยากรท้องถิ่นไปสู่การสร้างกิจกรรม สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์ชุมชน</p> <p>2. มุ่งพัฒนาบุคลากรฝั่งผู้จัดงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ภาคองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์กรบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>เกี่ยวข้อง ให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และวางแผนในทรัพยากรของตน พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดี</p> <p>มีความเต็มใจในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะส่งมอบบริการที่ดีให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวต่อไป</p> <p>3. สร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติเชิงบวก และเพิ่มแรงจูงใจ ให้ชุมชนมองเห็นศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของตนเอง มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ ให้ความรู้แก่ชุมชนด้านการท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	
องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนงบประมาณ		
<p>กลยุทธ์ที่ 4.1</p> <p>การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน</p>	<p>1. การขอการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความพร้อมและคุณภาพของการจัดการแข่งขันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>2. ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด หน่วยงานท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา เพื่อให้มีการสนับสนุนและการเติบโตของกีฬาวายน้ำในพื้นที่</p> <p>3. ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์กรบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬา</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>4. จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ เพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล</p> <p>5. ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ และควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ</p> <p>6. ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ</p>	<p>จังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
องค์ประกอบที่ 5 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก		
<p>กลยุทธ์ที่ 5.1</p> <p>การพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ</p>	<p>1. ปรับปรุงและพัฒนาสระว่ายน้ำและอุปกรณ์ให้ทันสมัยและปลอดภัย</p> <p>2. ควรจัดให้มีการรับรองสถิติในการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน</p> <p>3. สนามแข่งขันกีฬา ที่พิกนิกกีฬา และบริเวณการแข่งขัน ควรเพิ่มมาตรการด้านระบบรักษาความปลอดภัย เช่น ตำรวจ หน่วยรักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด ฯลฯ ระบบจราจรให้มีความครอบคลุม</p> <p>4. ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการ</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬา</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคตรวมทั้งสร้างแนวทางการตัดสินใจในกรณีมีเหตุการณ์ร้าย และการจัดการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเพื่อส่งเสริมด้านความปลอดภัย</p> <p>5. ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำ ที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่าย</p> <p>6. ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ให้นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน</p> <p>7. จัดให้มีสถานที่ตรวจสอบสารกระตุ้นหรือสารต้องห้ามของนักกีฬาเพื่อความโปร่งใสในการแข่งขันโดยอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้ง่าย</p> <p>8. จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในบริเวณจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน</p> <p>9. ควรตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้เข้าชมการแข่งขัน และนักกีฬาว่ายน้ำ</p> <p>10. จัดให้มีสถานที่สำหรับการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่นเฉพาะสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ</p> <p>11. ควรจัดให้มีสถานที่พักในช่วงระหว่างการแข่งขันสำหรับนักกีฬา ผู้ติดตาม ผู้ฝึกสอนและผู้ชมการแข่งขันอย่างเพียงพอและเหมาะสม</p>	<p>จังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 5.2</p> <p>การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอความร่วมมือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว 2. ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนควรลดการสร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่ธรรมชาติ 3. ควรปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย 4. ควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัยมากขึ้น 5. มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ปลูกฝังการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรในชุมชน 6. ส่งเสริมการจ้างงาน ในชุมชน ใช้วัตถุดิบ/ทรัพยากรจากชุมชนมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่
<p>องค์ประกอบที่ 6 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ</p>		
<p>กลยุทธ์ที่ 6.1</p> <p>การประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้อย่างกว้างขวาง 2. ควรประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และสื่อท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลเข้าถึงผู้สนใจได้อย่างทั่วถึง 3. นอกเหนือจากการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงอื่น ๆ หรือแหล่ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ท่องเที่ยวใกล้เคียง เพื่อเพิ่มทางเลือกให้นักท่องเที่ยว และสร้างความหลากหลายให้แก่โปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยวนานขึ้น</p> <p>4. ควรมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าเป็นเวลานาน และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ติดตาม ผู้ปกครอง ผู้ชม มีเวลาในการวางแผน และเตรียมตัว</p> <p>5. นำเสนอเรื่องราวของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น ที่มุ่งเน้น ไปที่การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมและเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ มีความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>6. ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ</p>	<p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
<p>กลยุทธ์ที่ 6.2 การประชาสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของเครือข่าย</p>	<p>1. ประสานงานกับชุมชน ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ในการประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขันฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและสร้างความศรัทธาในพื้นที่</p> <p>2. พัฒนาบุคลากรของแบรนดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่างร่วมกัน โดยสร้างเนื้อหาและเรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และใช้กลุ่มผู้มีอิทธิพลทางความคิด</p>	<p>1. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>2. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>3. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>4. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	เพื่อเป็นสื่อกลางในการดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย	

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผู้วิจัยดำเนินการในกระบวนการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้เทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจำนวน 13 ราย มาวิพากษ์ให้ข้อคิดเห็น โดยผู้วิจัยบันทึกข้อมูลความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ คำวิพากษ์วิจารณ์ เก็บรายละเอียดครบถ้วนแล้วนำไปวิเคราะห์ผล โดยข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 1	ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	
กลยุทธ์ที่ 1.1	การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ และผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการจัดการแข่งขัน	
การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสโมสรว่ายน้ำหน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ และผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการจัดการแข่งขัน	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	2. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในฐานะเจ้าบ้านที่ดี และกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในลักษณะภาคีเครือข่าย เพื่อให้เข้าใจในบทบาท หน้าที่ในฐานะเจ้าภาพการจัดงาน	3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	3. สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวในมิติต่าง ๆ และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้จัดงาน ชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยว	ประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้
	4. ภาครัฐเข้ามาดูแลในเรื่องการขอความร่วมมือและควบคุมราคาสินค้าให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม กำชับผู้ประกอบการให้มีการระบุราคาสินค้าอย่างชัดเจน	10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ		
	1. ควรจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อองค์ประกอบ โดยพิจารณาจากชื่อหัวข้อวิจัยเป็นหลัก	
	2. ควรเชิญสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด และกระทรวงวัฒนธรรม เข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าว มีข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมในแต่ละจังหวัดของภาคใต้ตอนล่าง	
	3. ควรเชิญสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. เข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่กำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานการจัดงาน และการจัดงานให้มีความยั่งยืน	
	5. ควรร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วมผลักดันการจัดงาน สร้างความเข้าใจกับชุมชน และเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้จัดการแข่งขันกับชุมชนท่องเที่ยวท้องถิ่น	
องค์ประกอบที่ 2 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร		
กลยุทธ์ที่ 2.1	1. จัดทำสำรวจความต้องการทางด้านรูปแบบการก่อสร้าง	1. ชุมชนท่องเที่ยว
บรรยากาศการแข่งขันที่	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ติดตาม และผู้ชมการแข่งขัน	2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด
น่าสนใจ และ	2. จัดโปรแกรมทัวร์ที่เชื่อมโยงกับการแข่งขัน กับเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น การเยี่ยมชม	3. ผู้ประกอบการ

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการแข่งขัน	<p>สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งประวัติศาสตร์ และศาสนสถานในพื้นที่ หรือการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแสดงพื้นบ้าน งานแสดงสินค้าท้องถิ่น และการชิมอาหารพื้นเมือง</p> <p>3. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ สามารถสร้างประสบการณ์แปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว และเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ได้ โดยออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สะท้อนอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่</p> <p>4. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>5. ปลูกฝังจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนให้ทำกิจกรรมอย่างรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>6. กระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและสร้างสรรค์พื้นที่ชุมชนของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของตน</p> <p>7. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีการออกแบบ การวางแผน การกำหนดมาตรการ และข้อตกลง ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่จะส่งผลเสีย ต่อ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>8. ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการที่ใช้เวลานานเกินไป เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p>	<p>ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ</p> <p>ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	<p>1. ศึกษา รวบรวมข้อมูลกรณีปัญหาทางวัฒนธรรมของชุมชน เช่น ข้อมูลประวัติศาสตร์ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น งานประเพณี พิธีกรรม สถาปัตยกรรม และนำ</p>	<p>1. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ตามอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่าง	ข้อมูลเหล่านั้นมาจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ 2. มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ของที่ระลึก ของฝาก ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึงพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น	2. ภาคเอกชน 3. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 5. สถาบันการศึกษาในพื้นที่
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ		
<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจัดให้มีคู่มือสำหรับทีมนักกีฬา ที่สามารถนำไปใช้รับประทานอาหารในชุมชนได้ โดยนำเสนอรูปแบบอาหารของชุมชนที่มีเอกลักษณ์และเหมาะสมกับนักกีฬา 2. ควรจัดให้มีชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ เข้ามาร่วมกิจกรรมภายในงานด้วย โดยการจัดเลี้ยงอาหารแก่นักกีฬา ก่อน/หลังการแข่งขัน 3. จัดบูธของชุมชนบริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อนำเสนอของดีของชุมชน จำหน่ายอาหาร ของที่ระลึกของชุมชน และจัดให้มี Gift Voucher เป็นรางวัลให้แก่นักกีฬาที่สามารถสร้างสถิติใหม่ 4. กำหนดรูปแบบกิจกรรม วันที่ 1 จัดประชุมผู้จัดการทีม โดยจัดให้มีกิจกรรมต้อนรับ เช่น จัดให้มี Welcome Drink และอาหารว่างเป็นเมนูอาหารว่างแบบท้องถิ่น วันที่ 2 จัดให้มีการจัดเลี้ยงอาหารนักกีฬาด้วยอาหารท้องถิ่น และจัดให้ผู้เข้าชมได้ร่วมสนุกกับกิจกรรมลุ้นรับของรางวัลซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน 5. จัดพื้นที่ให้ชุมชนมานำเสนอการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน และจัดให้มีรถบริการรับ-ส่งทีม นักกีฬาและผู้เข้าชมการแข่งขัน ไปท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังชุมชน โดยเน้นกิจกรรมท่องเที่ยวแบบระยะสั้น เช่น 2 - 3 ชั่วโมง หลังจากจบการแข่งขันในแต่ละวัน 6. ควรเพิ่มจำนวนวันในการจัดการแข่งขันอีก 1 - 2 วัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาและผู้เข้าชมสามารถไปท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนโดยรอบได้ โดยที่สามารถกระชับเวลาในการแข่งขันให้สั้นลง 7. ควรกำหนดนโยบายไม่เก็บค่าเช่าพื้นที่จากชุมชนท่องเที่ยวที่มาออกบูธจัดแสดง และจำหน่ายสินค้าชุมชน เพื่อเป็นการสนับสนุนชุมชนและไม่ให้กระทบต่อราคาผลิตภัณฑ์ที่ชุมชนนำมาจำหน่าย นอกจากนี้ ควรจัดให้มีกิจกรรมการสาธิตจากชุมชนด้วย 		

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 3 ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		
กลยุทธ์ที่ 3.1 จัดฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง	<p>1. จัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการบูรณาการเชื่อมโยงร่วมกันระหว่างการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความตระหนักในคุณค่าและทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาบุคลากรทุกระดับผ่านหลักสูตรแบบระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>2. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนให้สามารถค้นหาและพัฒนาต้นทุนทางวัฒนธรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ เพื่อสร้างสรรค์เป็นกิจกรรม สินค้า และบริการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถดำเนินการจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว</p> <p>3. จัดทำฐานข้อมูล องค์ความรู้ ปฏิทินการจัดกิจกรรมการแข่งขัน และทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจของแต่ละพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในแต่ละจังหวัด</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
กลยุทธ์ที่ 3.2 สร้างความตระหนักให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ	<p>1. สร้างความตระหนักให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้บริการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการให้บริการที่พัก ร้านอาหาร ชุมชนท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการบริการนักท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพ และผลักดันสู่การนำไปใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจาก</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	<p>ทรัพยากรท้องถิ่นไปสู่การสร้างกิจกรรม สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์ชุมชน</p> <p>2. มุ่งพัฒนาบุคลากรฝั่งผู้จัดงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ภาคองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และวางแผนในทรัพยากรของตน พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดี มีความเต็มใจในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะ ส่งมอบบริการที่ดีให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวต่อไป</p> <p>3. สร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติเชิงบวก และเพิ่มแรงจูงใจ ให้ชุมชนมองเห็นศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของตนเอง มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ ให้ความรู้แก่ชุมชนด้านการต่อยอด เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p>ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>
ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ		
<p>1. ควรร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เพื่อเข้ามาอบรมให้ความรู้ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีใบรับรองวิชาชีพ เช่น นักเล่าเรื่อง เป็นต้น หรือ ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดฝึกอบรมระยะสั้น รวมทั้งเชิญสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เข้ามาร่วมด้วย</p> <p>2. ควรจัดให้มีตัวแทนชุมชนให้การต้อนรับและบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในชุมชน เช่น วัด โบราณสถาน ลานวัฒนธรรมชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีบทบาทในนามเจ้าของพื้นที่ และเพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้เยี่ยมชมในการสื่อความหมายได้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสถานที่</p>		
องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนงบประมาณ		
กลยุทธ์ที่ 4.1	1. การขอการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความพร้อมและคุณภาพของการจัดการแข่งขันเพื่อส่งเสริมการ	1. ชุมชนท่องเที่ยว
การขอรับการสนับสนุนงบประมาณ		2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด

รูปแบบ/แนว ทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
จากหน่วยงาน ภาครัฐ และ ภาคเอกชน	<p>1. ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>2. ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงานท่องเที่ยว และ สถาบันการศึกษา เพื่อให้มีการสนับสนุนและการเติบโตของกีฬาว่ายน้ำในพื้นที่</p> <p>3. ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรม การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น</p> <p>4. จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของ สหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ เพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล</p> <p>5. ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่ จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ และควร จัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ</p> <p>6. ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ</p>	<p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำ แห่งประเทศไทย</p>

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ควรขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน และ หน่วยงานส่งเสริมสุขภาพ เช่น สสส. โดยผู้จัดการแข่งขันจะต้องมีโครงการไปนำเสนอแก่ผู้ประกอบการและหน่วยงาน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน
2. ควรขอรับการสนับสนุนจากโรงแรมที่พักในพื้นที่ เช่น ส่วนลด เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ และส่งเสริมให้มีการพักผ่อนขึ้น

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 5 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก		
กลยุทธ์ที่ 5.1 การพัฒนา สถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวก ในการ แข่งขันกีฬา ว่ายน้ำ	<ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุงและพัฒนาสระว่ายน้ำและอุปกรณ์ให้ทันสมัยและปลอดภัย ควรจัดให้มีการรับรองสถิติในการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน สนามแข่งขันกีฬา ที่พักนักกีฬา และบริเวณการแข่งขัน ควรเพิ่มมาตรการด้านระบบรักษาความปลอดภัย เช่น ตำรวจ หน่วยรักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด ฯลฯ ระบบจราจร ให้มีความครอบคลุม ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคตรวมทั้งสร้างแนวทางการตัดสินใจในกรณีมีเหตุการณ์ร้าย และการจัดการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเพื่อส่งเสริมด้านความปลอดภัย ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำ ที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาด และมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในบริเวณจุดที่ไม่ 	<ol style="list-style-type: none"> ชุมชนท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย

รูปแบบ/แนว ทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 5.2 การพัฒนา แหล่ง ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมให้มี ความพร้อม รองรับ นักท่องเที่ยว</p>	<p>กระทบต่อการแข่งขัน</p> <p>8. ควรตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความ เที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการ มองเห็นของผู้เข้าชมการแข่งขัน และนักกีฬาว่ายนํ้า</p> <p>9. ควรจัดให้มีสถานที่พักในช่วงระหว่างการแข่งขัน สำหรับนักกีฬา ผู้ติดตาม ผู้ฝึกสอนและผู้ชมการแข่งขัน อย่างเพียงพอและเหมาะสม</p> <p>10. จัดให้มีสถานที่สำหรับการอบอุ่นร่างกายและคลาย อุ่นเฉพาะสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายนํ้า</p> <p>1. ขอความร่วมมือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการรองรับ นักท่องเที่ยว</p> <p>2. ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนควรลดการสร้างสิ่ง ปลูกสร้างรुक้าพื้นที่ธรรมชาติ</p> <p>3. ควรปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย</p> <p>4. ควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาค ประชาชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและ ความปลอดภัยมากขึ้น</p> <p>5. มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่าง ยั่งยืน ปลูกฝังการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา เพื่ออนุรักษ์ ทรัพยากรในชุมชน</p> <p>6. ส่งเสริมการจ้างงาน ในชุมชน ใช้วัตถุดิบ/ทรัพยากร จากชุมชนมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่</p>
<p>ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>1. ควรจัดทำแผนผังร้านค้าและบูธจัดแสดงต่าง ๆ เพื่อการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดการใช้ พื้นที่ซ้ำซ้อน จัดโซนพื้นที่ เพิ่มความสะดวกในการเดินชมงานของผู้เข้าชม เพิ่มประสบการณ์ที่ดีให้ ผู้เข้าร่วมงานสามารถค้นหาจุดที่ต้องการซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้น</p>	

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	2. จัดเจ้าหน้าที่ประจำ ณ ในจุดจัดพิธีมอบรางวัล เพื่อเป็นเกียรติแก่นักกีฬาและผู้มอบรางวัล	
	3. จัดให้มีพื้นที่อบอุ่นร่างกายที่เพียงพอกับทีมนักกีฬาและบุคลากรที่มาแข่งขัน	
องค์ประกอบที่ 6 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ		
กลยุทธ์ที่ 6.1	1. ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เพื่อยกระดับการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง	2. ควรประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และสื่อท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลเข้าถึงผู้สนใจได้อย่างทั่วถึง	3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน
	3. นอกเหนือจากการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงอื่น ๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง เพื่อเพิ่มทางเลือกให้นักท่องเที่ยว และสร้างความหลากหลายให้แก่โปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยวมากขึ้น	4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
	4. ควรมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าเป็นเวลานาน และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ติดตาม ผู้ปกครอง ผู้ชม มีเวลาในการวางแผน และเตรียมตัว	6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย
	5. นำเสนอเรื่องราวของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมและเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ มีความเข้าใจความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น	9. สโมสรกีฬาวายน้ำภาคใต้ 10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย
	6. ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ	

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 6.2</p> <p>การประชาสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของเครือข่าย</p>	<p>1. ประสานงานกับชุมชน ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ในการประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขัน ฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและสร้างความคิดคึกในพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่ 2. พัฒนาบุคลิกภาพของแบรนด์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่างร่วมกัน โดยสร้างเนื้อหาและเรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และใช้กลุ่มผู้มีอิทธิพลทางความคิดเพื่อเป็นสื่อกลางในการดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>1. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>2. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>3. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>4. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
<p>ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p>		
<p>1. ควรบรรจุข้อมูลการแข่งขันลงในปฏิทินกิจกรรมของจังหวัด เพื่อยกระดับความสำคัญไปสู่ระดับจังหวัด และควรกำหนดให้อยู่ในแผนของจังหวัดด้วย</p> <p>2. ควรสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ด้วยการออกแบบลวดลายหมวกของนักกีฬาว่ายน้ำ ให้สะท้อนอัตลักษณ์ของพื้นที่</p> <p>3. ควรขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ช่วยประชาสัมพันธ์การจัดงานแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานดังกล่าว</p> <p>4. จัดกิจกรรมพิธีเปิดการแข่งขันที่สะท้อนอัตลักษณ์ของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เช่น การออกแบบฉากหลัง ป้ายต่าง ๆ ศิลปะการแสดง ชูद्यุณิฟอร์มสำหรับพิธีเปิด เป็นต้น</p> <p>5. ควรประชาสัมพันธ์ผ่านป้ายโฆษณา โดยกำหนดรางวัลหรือสิทธิพิเศษสำหรับนักกีฬาที่สมัครเป็น 5 ทีมแรก หรือ 10 ทีมแรก</p> <p>6. ควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬาร่วมกับประชาสัมพันธ์เทศกาลที่จะจัดขึ้นในเดือนนั้น ๆ เพื่อสร้างการรับรู้ว่า ถ้ามาร่วมกิจกรรม ณ จังหวัดที่จัดกิจกรรมดังกล่าว จะสามารถท่องเที่ยวและเยี่ยมชมงานเทศกาลได้ด้วย</p> <p>7. ควรจัดทำสื่อวีดิทัศน์นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด โดยมีนักกีฬาที่เด่น ๆ เป็นตัวแทนของแต่ละจังหวัด เพื่อเป็นตัวละครในสื่อวีดิทัศน์ และเผยแพร่ลงในช่องทางสาธารณะต่าง ๆ</p> <p>8. ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การจัดงานและติดตั้งทั่วมุมเมือง</p>		

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. ควรจัดประชาสัมพันธ์การจัดงานผ่านช่องทางเสียงตามสายภายในชุมชนด้วย เพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชนที่ไม่ใช้สื่อออนไลน์ เช่น ผู้สูงอายุ		
10. ควรออกแบบยูนิฟอร์มการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น แสดงออกถึงการต้อนรับที่อบอุ่นและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี		

จากการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้เทคนิคการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง และผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 13 ราย ได้วิพากษ์ให้ข้อคิดเห็น ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ คำวิพากษ์ วิจาร์ณ มาปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร		
กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่น่าสนใจ และการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่	1. จัดให้มีคู่มือสำหรับทีมนักกีฬา ที่สามารถนำไปใช้รับประทานอาหารในชุมชนได้ โดยนำเสนอเมนูอาหารที่มีจุดเด่นของชุมชนและมีคุณค่าทางโภชนาการเหมาะสมกับนักกีฬา	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด
	2. จัดให้มีชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ เข้ามาร่วมกิจกรรมภายในงาน ผ่านการจัดเลี้ยงอาหารแก่นักกีฬา ในช่วงก่อนหรือหลังการแข่งขัน	3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน
	3. จัดแสดงบูธของชุมชนบริเวณสระว่ายน้ำ เพื่อ	4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
สอดคล้องกับ การแข่งขัน	<p>นำเสนอของดีของชุมชน จำหน่ายอาหาร ของที่ระลึก ของชุมชน โดยไม่เก็บค่าเช่าพื้นที่จากชุมชนท่องเที่ยว ที่มาออกบูธจัดแสดง และจำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อเป็นการสนับสนุนชุมชนและไม่ให้กระทบต่อราคา</p> <p>ผลิตภัณฑ์ที่ชุมชนนำมาจำหน่าย นอกจากนี้ควรจัดให้มี กิจกรรมการสาธิตจากชุมชนด้วย และจัดให้มี Gift Voucher เป็นรางวัลให้แก่ นักกีฬาที่สร้างสถิติใหม่ และ จัดให้ผู้เข้าชมได้ร่วมสนุกกับกิจกรรมลุ้นรับของรางวัล ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของดีชุมชน</p> <p>4. จัดทำสำรวจความต้องการทางด้านรูปแบบการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ติดตาม และผู้ชมการแข่งขัน</p> <p>5. จัดโปรแกรมทัวร์ที่เชื่อมโยงกับการแข่งขัน กับ เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น การเยี่ยมชม สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งประวัติศาสตร์ และศาสนสถานในพื้นที่ หรือการจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแสดงพื้นบ้าน งานแสดงสินค้าท้องถิ่น และการชิมอาหารพื้นเมือง</p> <p>6. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ สามารถสร้างประสบการณ์แปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว และเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา เพื่อสร้างความ ประทับใจแก่นักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่นไว้ได้ โดยออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มี กิจกรรมที่หลากหลาย สะท้อนอัตลักษณ์ของแต่ละ พื้นที่</p> <p>7. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่ ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p> <p>11. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด</p> <p>12. กระทรวงวัฒนธรรม</p> <p>13. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและ นิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน.</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 1.2 สร้างมูลค่าเพิ่ม ทางเศรษฐกิจ ตามอัตลักษณ์ ของภาคใต้ ตอนล่าง</p>	<p>8. ปลุกฝังจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนให้ทำกิจกรรมอย่างรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>9. กระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและสร้างสรรค์พื้นที่ชุมชนของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของตน</p> <p>10. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีการออกแบบการวางแผน การกำหนดมาตรการ และข้อตกลง ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่จะส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>11. ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการที่ใช้เวลานานเกินไป เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p>	
	<p>1. ศึกษา รวบรวมข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชุมชน เช่น ข้อมูลประวัติศาสตร์ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น งานประเพณี พิธีกรรม สถาปัตยกรรม และนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่</p> <p>2. มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ของที่ระลึก ของฝาก ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึงพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>3. จัดให้มีบริการรับ-ส่งที่มณฑลภิบาลและผู้เข้าชมการแข่งขัน ไปท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังชุมชน โดยเน้นกิจกรรมท่องเที่ยวแบบระยะสั้น หลังจากจบการแข่งขันในแต่ละวัน</p> <p>4. ขยายจำนวนวันในการจัดการแข่งขันอีก 1 – 2 วัน และกระชับเวลาในการแข่งขันให้สั้นลง เพื่อส่งเสริมให้</p>	<p>1. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>2. ภาคเอกชน</p> <p>3. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>5. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาและผู้เข้าชมสามารถไป ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนโดยรอบ	
องค์ประกอบที่ 2 ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากร ทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		
กลยุทธ์ที่ 2.1 จัดฝึกอบรม และพัฒนา บุคลากรที่ เกี่ยวข้องกับ การแข่งขัน และการ ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง	<p>1. ร่วมมือกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เพื่อเข้ามาอบรมให้ความรู้ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีใบรับรองวิชาชีพ เช่น นักเล่าเรื่อง เป็นต้น หรือ ร่วมกับ สถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดฝึกอบรมระยะสั้น รวมทั้งเชิญสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เข้ามาร่วมด้วย</p> <p>2. จัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการบูรณาการเชื่อมโยงร่วมกันระหว่างการแข่งขันกีฬา และการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความตระหนักในคุณค่า และทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาบุคลากรทุกระดับผ่าน หลักสูตรแบบระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>3. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนให้ สามารถค้นหาและพัฒนาต้นทุนทางวัฒนธรรม และ ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ เพื่อสร้างสรรค์เป็น กิจกรรม สินค้า และบริการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของ คนในชุมชนให้สามารถดำเนินการจัดการท่องเที่ยวให้มี คุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ ของนักท่องเที่ยว</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำ แห่งประเทศไทย</p> <p>11. สถาบันคุณวุฒิ วิชาชีพ (องค์การมหาชน)</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างความ ตระหนักรู้ ให้แก่บุคลากร ที่เกี่ยวข้อง ให้กับการ ให้บริการการ ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	<p>4. จัดทำฐานข้อมูล องค์กรความรู้ ปฏิทินการจัดกิจกรรม การแข่งขัน และทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจของแต่ละพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในแต่ละจังหวัด</p> <p>1. สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้กับการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการให้บริการที่พัก ร้านอาหาร ชุมชนท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการบริการนักท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพ และผลักดันสู่การนำไปใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากทรัพยากรท้องถิ่นไปสู่การสร้างกิจกรรม สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์ชุมชน</p> <p>2. มุ่งพัฒนาบุคลากรฝั่งผู้จัดงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ภาคองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และหวงแหนในทรัพยากรของตน พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดี มีความเต็มใจในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะ ส่งมอบบริการที่ดีให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวต่อไป</p> <p>3. สร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติเชิงบวก และเพิ่มแรงจูงใจ ให้ชุมชนมองเห็นศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของตนเอง มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติให้ความรู้แก่ชุมชนด้านการต่อยอด เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณ		
กลยุทธ์ที่ 3.1 การขอรับการ สนับสนุน งบประมาณ จากหน่วยงาน ภาครัฐ และ ภาคเอกชน	<p>1. ขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน และ หน่วยงาน ส่งเสริมสุขภาพ เช่น สสส. โดยต้องแสดงหลักฐาน โครงการไปนำเสนอแก่ผู้ประกอบการและหน่วยงาน เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน</p> <p>2. ควรขอรับการสนับสนุนจากโรงแรมที่พักในพื้นที่ เช่น ส่วนลด เพื่อส่งเสริมให้มีการพักนานขึ้น อันเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีการจับจ่ายมากขึ้น</p> <p>3. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงาน ภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความพร้อม และคุณภาพของ การจัดการแข่งขันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p>4. ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงานท่องเที่ยว และ สถาบันการศึกษา เพื่อให้มีการสนับสนุนและการเติบโต ของกีฬาว่ายน้ำในพื้นที่</p> <p>5. ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรม การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คน รับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของ ภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น</p> <p>6. จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของ สหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ เพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อ ยกระดับ การแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับ</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์กรบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำ แห่งประเทศไทย</p> <p>11. สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ (สสส.)</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	สากล 7. ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่ จัด การแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ และควร จัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัดเจ้าภาพ 8. ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ	
องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง		
กลยุทธ์ที่ 4.1 การสร้างความ ร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	1. เชิญสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด และกระทรวง วัฒนธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีข้อมูล องค์ความรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ในแต่ละจังหวัดของภาคใต้ตอนล่าง 2. เชิญสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการจัดงาน และการจัดงานให้มี ความยั่งยืน เข้ามามีส่วนร่วม 3. ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วม ผลักดันการจัดงาน สร้างความเข้าใจกับชุมชน และเป็น ตัวเชื่อมระหว่างผู้จัดการแข่งขันกับชุมชนท่องเที่ยว ท้องถิ่น 4. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรม ในฐานะเจ้าบ้านที่ดี และกำหนดขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบในการทำงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุก ภาคส่วนในลักษณะภาคีเครือข่าย เพื่อให้เข้าใจใน	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน 4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคใต้ 10. สมาคมกีฬาทางน้ำ

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>บทบาท หน้าที่ในฐานะเจ้าภาพการจัดงาน</p> <p>5. สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวในมิติต่าง ๆ และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้จัดงาน ชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยว</p> <p>6. ภาครัฐเข้ามาดูแลในเรื่องการขอความร่วมมือและควบคุมราคาสินค้าให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม กำชับผู้ประกอบการให้มีการระบุราคาสินค้าอย่างชัดเจน</p>	<p>แห่งประเทศไทย</p> <p>11. สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด</p>
<p>องค์ประกอบที่ 5 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>กลยุทธ์ที่ 5.1</p> <p>การพัฒนา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการแข่งขันกีฬา ว่ายน้ำ</p>	<p>1. จัดทำแผนผังร้านค้าและบูธจัดแสดงต่าง ๆ เพื่อจัดโซนพื้นที่ เพิ่มความสะดวกในการเดินชมงานของผู้เข้าชม และอำนวยความสะดวกให้ผู้เข้าร่วมงานสามารถค้นหาจุดที่ต้องการซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้น</p> <p>2. จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในบริเวณจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน โดยจัดเจ้าหน้าที่ประจำ ณ ในจุดจัดพิธีมอบรางวัล เพื่อเป็นเกียรติแก่นักกีฬาและผู้มอบรางวัล</p> <p>3. จัดให้มีพื้นที่อบอุ่นร่างกายที่เพียงพอกับทีมนักกีฬา และบุคลากรที่มาแข่งขัน</p> <p>4. ปรับปรุงและพัฒนาสระว่ายน้ำและอุปกรณ์ให้ทันสมัยและปลอดภัย</p> <p>5. ควรจัดให้มีการรับรองสถิติในการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>6. เพิ่มมาตรการด้านระบบรักษาความปลอดภัย เช่น ตำรวจ หน่วยรักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด ฯลฯ ระบบจราจร ให้มีความครอบคลุม</p> <p>7. จัดทำแผนจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคต รวมทั้งสร้างแนวทางการตัดสินใจในกรณีมีเหตุการณ์ร้าย และการจัดการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เพื่อส่งเสริมด้านความปลอดภัย</p> <p>5. จัดให้มีการทำความสะอาดห้องน้ำเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่าย</p> <p>6. จัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ให้นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน</p> <p>7. ควรตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้เข้าชมการแข่งขัน และนักกีฬาว่ายน้ำ</p> <p>8. ควรจัดให้มีสถานที่พักในช่วงระหว่างการแข่งขัน สำหรับนักกีฬา ผู้ติดตาม ผู้ฝึกสอนและผู้ชมการแข่งขัน อย่างเพียงพอและเหมาะสม</p> <p>9. จัดให้มีสถานที่สำหรับการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่นเฉพาะสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ</p>	<p>ไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลยุทธ์ที่ 5.2 การพัฒนา แหล่ง ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมให้มี ความพร้อม รองรับ นักท่องเที่ยว	1. จัดให้มีตัวแทนชุมชนให้การต้อนรับและบรรยาย สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในชุมชน เช่น วัด โบราณสถาน ลานวัฒนธรรมชุมชน เพื่อให้ชุมชนมี บทบาทในนามเจ้าของพื้นที่ และเพื่อสร้าง ประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้เยี่ยมชมในการสื่อความหมายได้ อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ของสถานที่ 2. ส่งเสริมให้ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนหลีกเลี่ยง การสร้างสิ่งปลูกสร้างรुक้าพื้นที่ธรรมชาติ 3. มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชน ท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึง การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความ ปลอดภัย และปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย 4. มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่าง ยั่งยืน ปลูกฝังการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา เพื่ออนุรักษ์ ทรัพยากร ในชุมชน 6. ส่งเสริมการจ้างงาน ในชุมชน ใช้วัตถุดิบ/ทรัพยากร จากชุมชนมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน 4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่
องค์ประกอบที่ 6 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ		
กลยุทธ์ที่ 6.1 การ ประชาสัมพันธ์ เพื่อยกระดับ การแข่งขัน กีฬาว่ายน้ำ	1. สร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ ตอนล่าง ด้วยการออกแบบลวดลายหมวกของนักกีฬา ว่ายน้ำ ให้สะท้อนอัตลักษณ์ของพื้นที่ 2. จัดกิจกรรมพิธีเปิดการแข่งขันที่สะท้อนอัตลักษณ์ ของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เช่น การออกแบบฉากหลัง	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วน ตำบล/เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ระดับสโมสร และการจัดการ ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมใน พื้นที่ภาคใต้ ตอนล่าง	<p>ป้ายต่าง ๆ ศิลปะการแสดง ชุดยูนิฟอร์มสำหรับพิธีเปิด เป็นต้น</p> <p>3. ประชาสัมพันธ์ผ่านป้ายโฆษณา โดยกำหนดรางวัล หรือสิทธิพิเศษสำหรับนักกีฬาที่สมัครเป็น 5 ทีมแรก หรือ 10 ทีมแรก โดยติดตั้งทั่วมุมเมือง</p> <p>4. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการแข่งขันกีฬา ร่วมกับ ประชาสัมพันธ์เทศกาลที่จะจัดขึ้นในเดือนนั้น ๆ เพื่อ สร้างการรับรู้ว่า ถ้ามาร่วมกิจกรรม ณ จังหวัดที่จัด กิจกรรมดังกล่าว จะสามารถท่องเที่ยวและเยี่ยมชมงาน เทศกาล ได้ด้วย</p> <p>5. จัดทำสื่อวีดิทัศน์นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละ จังหวัด โดยมีนักกีฬาที่เด่น ๆ เป็นตัวแทนของแต่ละ จังหวัด เพื่อเป็นตัวละครในสื่อวีดิทัศน์ และเผยแพร่ลง ในช่องทางสาธารณะต่าง ๆ</p> <p>6. ออกแบบยูนิฟอร์มการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ที่มี เอกลักษณ์ของท้องถิ่น แสดงออกถึงการต้อนรับที่ ออบอุ่นและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี</p> <p>7. ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้ อย่างกว้างขวาง</p> <p>โดยควรประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และสื่อท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูล เข้าถึงผู้สนใจได้อย่างทั่วถึง</p> <p>8. ประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าเป็นเวลานาน และ ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักกีฬาและ ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ติดตาม ผู้ปกครอง ผู้ชม มีเวลาใน การวางแผน และเตรียมตัว</p>	<p>4. กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาใน พื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำ ภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำ แห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนว ทางการ พัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 6.2</p> <p>การ ประชาสัมพันธ์ ร่วมกันใน รูปแบบของ เครือข่าย</p>	<p>9. นำเสนอเรื่องราวของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมและ</p> <p>เกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ มีความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>10. ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ</p> <p>1. บรรจุข้อมูลการแข่งขันลงในปฏิทินกิจกรรมของจังหวัด เพื่อยกระดับความสำคัญไปสู่ระดับจังหวัด และควรกำหนดให้อยู่ในแผนของจังหวัด</p> <p>2. ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ช่วยประชาสัมพันธ์การจัดงานแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานดังกล่าว</p> <p>3. ประชาสัมพันธ์การจัดงานผ่านช่องทางเสียงตามสายภายในชุมชนด้วย เพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชนที่ไม่ใช้สื่อออนไลน์ เช่น ผู้สูงอายุ</p> <p>4. พัฒนาบุคลากรภาพของแบรนด์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่างร่วมกัน โดยสร้างเนื้อหาและเรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และใช้กลุ่มผู้มีอิทธิพลทางความคิดเพื่อเป็นสื่อกลางในการดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>1. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>2. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>3. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>4. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

ผลการศึกษาระดับตอนที่ 4 การประเมินร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องประเมินความเป็นไปได้เพื่อรับรองรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้แนวทางการทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิของ Eisner (1976) เนื่องจากการทดสอบรูปแบบในบางเรื่องไม่สามารถกระทำได้โดยข้อมูลเชิงประจักษ์ระบุว่าการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นการวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณาซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจรรย์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมินรูปแบบการประเมินที่เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมินโดยพัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง แนวคิดนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเป็นองค์ความรู้เฉพาะสาขาผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้น จึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้งดังนั้น ในวงการศึกษานิยมนำรูปแบบนี้มาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะการรับรองรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งผลการรับรองร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร 2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณ 4) ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 6) ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนที่เหมาะสมจากการศึกษาการศึกษาศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง วิเคราะห์

เอกสาร ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและครอบคลุมทุกประเด็น โดยในการนำรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างไปประยุกต์ใช้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ที่เกี่ยวข้อง

จากการประเมินร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 15 คน ประกอบด้วย นักกีฬาว่ายน้ำ กรรมการ และผู้ฝึกสอน จำนวน 3 คน (T1, T2, T3) ผู้จัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 3 คน (T4, T5, T6) ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 2 คน (T7, T8) ตัวแทนจากองค์กรภาคเอกชนที่มีบทบาทต่อการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 2 คน (T9, T10) ตัวแทนนักวิชาการด้านกีฬาและการท่องเที่ยวของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จำนวน 2 คน (T11, T12, T13) ตัวแทนจากชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ จำนวน 2 คน (T14, T15) ทั้งนี้ ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง การประเมินร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 15 คน ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีความเห็นว่า ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง สามารถเกิดขึ้นได้จริง สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมการแข่งขันว่ายน้ำได้ และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างแท้จริง เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมและครอบคลุมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง และหากนำไปใช้จริงจะเป็นการเริ่มต้นการจัดการที่ดี ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง และช่วยสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ และจะช่วยส่งเสริมความภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ได้ ดังข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นในการประชุมกลุ่มดังนี้

“โมเดลนี้สามารถเกิดขึ้นได้จริง สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมการแข่งขันได้ และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่” (T7) (T8)

“โมเดลนี้ ประเด็นมีความครอบคลุมถึงการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำที่ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเราสามารถยึดถือโมเดลนี้ไปใช้ร่วมกัน ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างได้” (T14) (T15)

“การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำรูปแบบนี้มีความสร้างสรรค์ และช่วยสร้างสีสันให้กับการจัดการแข่งขัน และสามารถดึงดูดผู้สนใจเข้ามาแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ และดึงคนเข้ามาเที่ยวในจังหวัดได้มาก” (T5)

“โมเดลนี้จะสมบูรณ์แบบมาก ๆ เมื่อมีการดึงเอาภาครัฐ เช่น ท่องเที่ยวกีฬาจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมกัน” (T1)

“มีความเป็นไปได้อย่างแน่นอน เราเพิ่มวันในการจัดการแข่งขันเพิ่มขึ้น เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว เขาจะมีเวลาท่องเที่ยวหลังจากจบการแข่งขัน” (T3)

“อยากให้ผลักดันไปสู่ระดับจังหวัด บรรลุลงไปในพื้นที่จังหวัด และปฏิทินจังหวัดด้วย เพื่อสร้างความตระหนัก และให้ผู้ใหญ่เห็นความสำคัญ ผมว่าโครงการนี้เกิดขึ้นได้แน่ ๆ ” (T4)

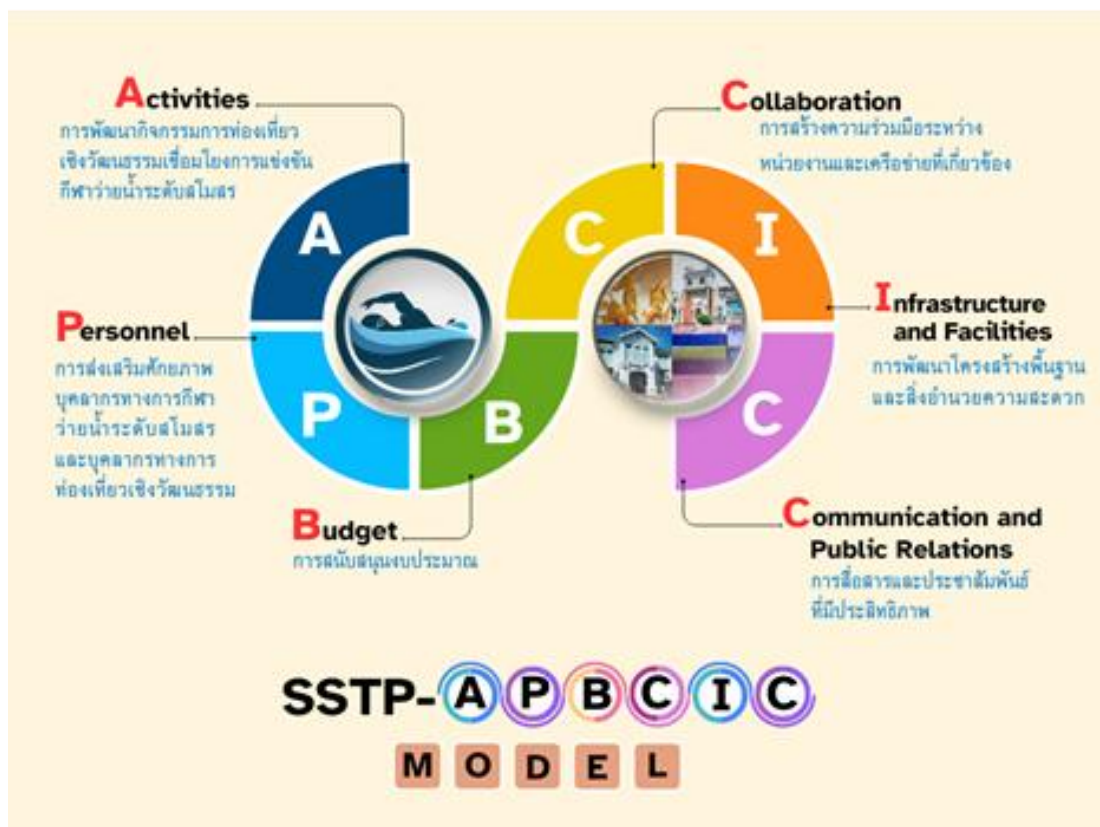
“โครงการนี้จะทำให้คนรู้จักภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น ชุมชนรายรอบก็จะได้ประโยชน์ วัฒนธรรม ประเพณี ของดีต่าง ๆ ก็จะได้ถือโอกาสเผยแพร่ในงานนี้” (T11) (T12)

“การแข่งขันกีฬารูปแบบนี้ จะทำให้ประชาชนในพื้นที่ตื่นตัวมากขึ้น เขาจะภาคภูมิใจในบ้านตัวเอง และพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี” (T2)

“ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อโมเดลนี้ และเราต้องเชิญหน่วยงานภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เข้ามาร่วม เพื่อสร้างความเข้มแข็ง และเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างรอบด้าน” (T6)

“โมเดลนี้จะสมบูรณ์แบบมาก ๆ เมื่อมีการดึงเอาภาครัฐ เช่น ท่องเที่ยวกีฬาจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมกัน” (T9) (T10)

“โครงการนี้น่าสนใจมาก ๆ และเราควรสร้างการรับรู้ให้กับชุมชนท่องเที่ยวในท้องถิ่น ในการเตรียมพร้อมเป็นเจ้าบ้านที่ดี” (T13)

ภาพที่ 2 องค์ประกอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
ที่มา: ปิโยรส ปุยชุมพล (ผู้วิจัย)

จากภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน ได้ร่วมกันแสดงความ
คิดเห็น ว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากิจกรรม
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร 2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพ
บุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) ด้านการ
สนับสนุนงบประมาณ 4) ด้านการสร้างร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5)
ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 6) ด้านการสื่อสารและ
ประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผลการศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง พบว่า

ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่ดีและเป็นไปตามหลักสากล ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย ส่งเสริมให้นักกีฬาระดับเยาวชนได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาไปสู่การแข่งขันระดับชาติ ในส่วนของช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันถือว่ามีความเหมาะสม เนื่องจากส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงวันหยุด ซึ่งระยะเวลาการแข่งขัน ใช้เวลาประมาณ 2 - 4 วัน จัดว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อรายการการแข่งขันแต่ละประเภท ในส่วนของการประสานงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันมีความราบรื่นเหมาะสม และมีความร่วมมือระหว่างผู้สนับสนุน กรรมการฝ่ายจัดการแข่งขัน ประธานในพิธี และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้การแข่งขันเป็นไปอย่างเรียบร้อย นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร

ออนไลน์ เช่น การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชัน (กลุ่มไลน์) และเฟซบุ๊ก ช่วยอำนวยความสะดวกให้การแจ้งข้อมูลและรายละเอียดการจัดงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยง่าย อย่างไรก็ตาม ภาครัฐควรมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขวาง ครอบคลุม และเข้าถึงได้ง่ายมากขึ้นสำหรับนักกีฬา ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความสนใจเข้าชมการแข่งขัน และควรจัดทำปฏิทินการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน ทั้งนี้ ควรส่งเสริมการเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถสามารถเข้าถึงการแข่งขันโดยไม่ปิดกั้น และควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการให้ระยะเวลา ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมการแข่งขันมากขึ้น ควรเพิ่มจำนวนวันในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเพื่อให้ผู้เข้าร่วมมีเวลาท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่นานขึ้น เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควรปรับปรุงช่องทางการสมัครเข้าแข่งขันช่องทางออนไลน์ให้มีความง่าย สะดวก และมีกระบวนการไม่ซับซ้อน ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย

ด้านสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ตอนล่างมีความเหมาะสมและพร้อมต่อการจัดการแข่งขัน โดยสถานที่จัดการแข่งขันอยู่ในระดับมาตรฐานสากล อุปกรณ์ในการแข่งขันเป็นไปตามระเบียบที่สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทยกำหนด อีกทั้งในการจัดการแข่งขันยังได้รับการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี สถานที่จัดการแข่งขันมีความกว้างขวาง สามารถรองรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งสถานที่จอดรถและที่พักสำหรับนักกีฬา อย่างไรก็ตาม ยังมีบางประเด็นที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ความพร้อมของสถานที่แข่งขันในบางจังหวัด ความพร้อมของการจัดที่พักคอยสำหรับผู้ปกครองและผู้ติดตาม การปรับปรุงอุปกรณ์บางอย่างให้ทันสมัยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่ายในหลาย ๆ จุด นอกจากนี้ ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน จัดให้มีสถานที่ตรวจสอบสารกระตุ้นหรือสารต้องห้ามของนักกีฬาเพื่อความโปร่งใสในการแข่งขันโดยอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้ง่าย จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน หมั่นตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้ชมและนักกีฬา นอกจากนี้ ควรจัดให้มีสถานที่สำหรับอบอุ่นร่างกายสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ

ด้านบุคลากร พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันเป็นที่ยอมรับในด้านมาตรฐานและการบริหารจัดการ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในระดับสูง มีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกาการแข่งขันอย่างลึกซึ้ง และมีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อให้เพียงพอ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันและข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ ควรจัดให้มีหน่วยแพทย์และพยาบาลฉุกเฉินที่พร้อมให้บริการในกรณีเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขัน ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยรอบบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันอย่างเพียงพอ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีแผนรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดรายงานตัวอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถควบคุมดูแลนักกีฬาได้อย่างทั่วถึง

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ พบว่า มีความคาดหวังที่จะมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน มีความกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนงบประมาณในบางส่วนของจัดการ นอกจากนี้ ควรเพิ่มงบประมาณและสวัสดิการในการจัดการแข่งขัน รวมไปถึงการขอรับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ควรส่งเสริมสวัสดิการและค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาที่โดดเด่น เช่น การมอบรางวัลและสวัสดิการให้แก่นักกีฬาที่ชนะเลิศ นักกีฬาที่ทำลายสถิติ และผู้เข้าร่วมการแข่งขันอย่างเหมาะสม เช่น ค่าตอบแทนการตัดสิน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก นอกจากนี้ ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด หน่วยงานท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา เพื่อผลักดันการเติบโตของกีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ นอกจากนี้ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาวัยรุ่นระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์กีฬานานาชาติเพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ รวมถึงการจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์กีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ยังไม่มีครอบคลุมและทั่วถึงมากนัก เนื่องจากทราบข่าวเฉพาะในกลุ่มของผู้ฝึกสอน ซึ่งควรใช้โซเชียลเป็นเครื่องมือหลักในการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากช่วยเพิ่มความรวดเร็วและชัดเจนในการสื่อสารข้อมูล นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องยังเข้าถึงข้อมูลได้ยาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนากิจกรรมประชาสัมพันธ์ในอนาคต และควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อเฟซบุ๊กแฟนเพจของสโมสรกีฬาวัยรุ่นภาคใต้เป็นช่องทางในการสื่อสาร ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างการติดตามและส่งเสริมการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาวัยรุ่นในอนาคต และ

สามารถเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี ควรพิจารณาความถี่ในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณาการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายช่องทาง เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายด้วย นอกจากนี้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในพื้นที่ทราบอย่างทั่วถึง และส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดี

ผลการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง พบว่าภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล) มีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี พิพิธภัณฑ์ วิถีชีวิตชุมชน อาหารท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ เช่น น้ำตก ชายหาด ภูเขา มีทัศนียภาพที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจในหลายพื้นที่ มีประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ซึ่งสืบทอดกันมาอย่างช้านาน มีวัดวาอารามที่มีสถาปัตยกรรมสวยงามแปลกตา อีกทั้ง แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หลายแห่งสามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน หลายแห่งมีการออกแบบอารยสถาปัตย์ในการรองรับผู้พิการและผู้สูงอายุ มีที่พักแรมและร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ตามความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว ดังนั้นสามารถสรุปแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

จังหวัดสงขลา มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ เมืองเก่าสงขลา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา สวนทักษิณคดี วัดพะโค๊ะ วิถีชุมชนเก่าแก่วัด ภูมิปัญญาผ้าทอเกาะยอ ชุมชนบ้านบางหยี และชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา

จังหวัดพัทลุง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ ได้แก่ วัดคูหาสวรรค์ วัดเขาพระทอง พิพิธภัณฑ์เจ้าเมืองพัทลุง ตลาดสวนไผ่ และชุมชนท่องเที่ยวลานยอปากพูน

จังหวัดตรัง มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างไทย-จีน ชุมชนในจังหวัดตรัง ได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงจากบรรพบุรุษจนมีจิตวิญญาณในสายเลือด จึงมีคำกล่าวถึงเมืองตรังว่า “มาแต่ตรัง ไม่หนังกี่โนรา” มีอาหารที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก เช่น หมูย่าง ขนมเค้ก ต้มข่า ฯลฯ มีประเพณีถือศีลกินผักที่จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี จังหวัดตรังเป็นงานประเพณีเก่าแก่นี้มากกว่า ๑๕๐ ปี งานเทศกาลหอยตะเภา งานเทศกาลหมูย่าง งานเทศกาลขนมเค้ก งานท่องเที่ยวลูกกลม และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์จังหวัดตรัง สถานีรถไฟกันตัง บ้านพระยารัษฎาฯ และชุมชนท่องเที่ยวบ้านเขาหลัก

จังหวัดสตูล มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เตาถ่าน วัดถ้ำเขาแดง ชุมชนท่องเที่ยวต้นหยงโป ชุมชนบ้านท่าข้ามควาย และชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหว้า

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีศักยภาพสูงในการพัฒนาและส่งเสริมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนควรลดการสร้างสิ่งปลูกสร้างรुक้าพื้นที่ธรรมชาติ ควรปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย ควรมีการประชาสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย และควรมุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปลูกฝังการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา ส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้แก่ชุมชน พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ส่งเสริมการจ้างงานในชุมชน มุ่งเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สัมผัสประสบการณ์ และชื่นชมวัฒนธรรมของพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความเพลิดเพลิน ตระหนักในคุณค่า และเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมชุมชน

2. ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ และมีกลยุทธ์ของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร

กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่น่าสนใจ และการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ 1.2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่าง

2. ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ 2.1 จัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้บริการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ 3.1 การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน

4. ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 4.1 การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก

กลยุทธ์ที่ 5.1 การพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

กลยุทธ์ที่ 5.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว

6. ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 6.1 การประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

กลยุทธ์ที่ 6.2 การประชาสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของเครือข่าย

อย่างไรก็ดี รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จะสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผลจากการรับรองรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างทั้ง 6 องค์ประกอบ อันได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร 2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณ 4) ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 6) ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนที่เหมาะสม ตั้งแต่การศึกษาศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง การวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ ทำให้ได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือและครอบคลุมทุกประเด็น

ดังนั้น ผลการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างดังกล่าวนี้ สามารถเกิดขึ้นได้จริง สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมการแข่งขันว่ายน้ำได้ เป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างแท้จริง ดังนั้น หากนำไปใช้จริงจะเป็นการเริ่มต้นการจัดการที่ดี ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ช่วยส่งเสริมความภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ และช่วยสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

จากผลการศึกษาด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีมาตรฐานอยู่ในระดับที่ดีและเป็นไปตามหลักสากล ได้รับการรับรองจากสมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย ส่งเสริมให้นักกีฬาระดับเยาวชนได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาไปสู่การแข่งขันระดับชาติ ในส่วนของช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันถือว่ามีความเหมาะสม เนื่องจากส่วนใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงวันหยุด ซึ่งระยะเวลาการแข่งขัน ใช้เวลาประมาณ 2 - 4 วัน จัดว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อรายการการแข่งขันแต่ละประเภท ในส่วนของการประสานงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันมีความราบรื่นเหมาะสม และมีความร่วมมือระหว่างผู้สนับสนุน กรรมการฝ่ายจัดการแข่งขัน ประธานในพิธี และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งช่วยให้การแข่งขันเป็นไปอย่างเรียบร้อย นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีสื่อสารออนไลน์ เช่น การสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันไลน์ (กลุ่มไลน์) และเฟซบุ๊ก ช่วยอำนวยความสะดวกให้การแจ้งข้อมูลและรายละเอียดการจัดงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย องค์กรที่ดีควรมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขวาง ครอบคลุม และเข้าถึงได้ง่ายมากขึ้นสำหรับนักกีฬา ผู้ปกครอง และผู้ที่มีความสนใจเข้าชมการแข่งขัน และควรจัดทำปฏิทินการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน ทั้งนี้ ควรส่งเสริมการเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถสามารถเข้าถึงการแข่งขันโดยไม่ปิดกั้น

ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการให้กระชับเวลา ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมการแข่งขันมากขึ้น ควรเพิ่มจำนวนวันในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเพื่อให้ผู้เข้าร่วมมีเวลาท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่นานขึ้น เพื่อกระตุ้นการ

ท่องเที่ยวในพื้นที่ ควรปรับปรุงช่องทางการสมัครเข้าแข่งขันช่องทางออนไลน์ให้มีความง่าย สะดวก และมีกระบวนการไม่ซับซ้อน

ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย

ในด้านสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ตอนล่างมีความเหมาะสมและพร้อมต่อการจัดการแข่งขัน โดยสถานที่จัดการแข่งขันอยู่ในระดับมาตรฐานสากล อุปกรณ์ในการแข่งขันเป็นไปตามระเบียบที่สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทยกำหนด อีกทั้งในการจัดการแข่งขันยังได้รับการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี สถานที่จัดการแข่งขันมีความกว้างขวาง สามารถรองรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้เป็นจำนวนมาก รวมทั้งสถานที่จอดรถและที่พักสำหรับนักกีฬา

อย่างไรก็ตาม ยังมีบางประเด็นที่ควรปรับปรุง ได้แก่ ความพร้อมของสถานที่แข่งขันในบางจังหวัด ความพร้อมของการจัดที่พักคอยสำหรับผู้ปกครองและผู้ติดตาม การปรับปรุงอุปกรณ์บางอย่างให้ทันสมัยยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำ ที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจน มองเห็นได้ง่ายในหลาย ๆ จุด นอกจากนี้ ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ให้นักกีฬามีสมาธิในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน จัดให้มีสถานที่ตรวจสอบสารกระตุ้นหรือสารต้องห้ามของนักกีฬาเพื่อความโปร่งใสในการแข่งขันโดยอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้ง่าย จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน หมั่นตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้ชมและนักกีฬา นอกจากนี้ ควรจัดให้มีสถานที่สำหรับอบอุ่นร่างกายสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ ในด้านบุคลากร พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ

ในด้านมาตรฐานและการบริหารจัดการ มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในระดับสูง มีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกาการแข่งขันอย่างลึกซึ้ง และมีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อให้เพียงพอ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันและข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ ควรจัดให้มีหน่วยแพทย์และพยาบาลฉุกเฉินที่พร้อมให้บริการในกรณีเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการแข่งขัน ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยโดยรอบบริเวณสถานที่จัดการแข่งขันอย่างเพียงพอ เพื่อความ

เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีแผนรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำจุด รายงานตัวอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถควบคุมดูแลนักกีฬาได้อย่างทั่วถึง

ในด้านงบประมาณและสวัสดิการ พบว่า มีความคาดหวังที่จะมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน มีความกังวลเกี่ยวกับการขาดแคลนงบประมาณในบางส่วนของการจัดการ นอกจากนี้ควรเพิ่มงบประมาณและสวัสดิการในการจัดการแข่งขัน รวมไปถึงการขอรับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ควรส่งเสริมสวัสดิการและค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาที่โดดเด่น เช่น การมอบรางวัลและสวัสดิการให้แก่นักกีฬาที่ชนะเลิศ นักกีฬาที่ทำลายสถิติ และผู้เข้าร่วมการแข่งขันอย่างเหมาะสม เช่น ค่าตอบแทนการตัดสิน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก นอกจากนี้ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด หน่วยงานท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา เพื่อผลักดันการเติบโตของกีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ นอกจากนี้ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาวัยรุ่นระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์วัยรุ่นนานาชาติเพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ รวมถึงการจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ

ในด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์กีฬาวัยรุ่นในพื้นที่ยังไม่มีครอบคลุมและทั่วถึงมากนัก เนื่องจากทราบข่าวเฉพาะในกลุ่มของผู้ฝึกสอน ซึ่งควรใช้สื่อโซเชียลเป็นเครื่องมือหลักในการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากช่วยเพิ่มความรวดเร็วและชัดเจนในการสื่อสารข้อมูล นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องยังเข้าถึงข้อมูลได้ยาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนากิจกรรมประชาสัมพันธ์ในอนาคต และควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เช่น การใช้สื่อเฟซบุ๊กแฟนเพจของสโมสรวัยรุ่นภาคใต้เป็นช่องทางในการสื่อสาร ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างการติดตามและส่งเสริมการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาวัยรุ่นในอนาคต และสามารถเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาความถี่ในการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ และควรพิจารณาการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายช่องทาง เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงและสร้างความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายด้วย นอกจากนี้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในพื้นที่ทราบอย่างทั่วถึง และส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดี

ผลการศึกษาข้างต้น มีความสอดคล้องกับ กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545) ที่กล่าวถึงศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) ศักยภาพด้านสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย คือ บริเวณสนามกีฬาหรือศูนย์กีฬามีบรรยากาศที่ปลอดภัย กว้างขวาง มีการจัดวางผังออกเป็นสัดส่วนและมีข้อมูลรายละเอียดของผังชัดเจน โดยรวมถึงสนามกีฬาต้องมีห้องน้ำ

ให้บริการที่สะอาด และมีจุดนั่งพักผ่อนสำหรับผู้ที่มาออกกำลังกาย 2) ศักยภาพของอุปกรณ์กีฬา คือ อุปกรณ์สำหรับออกกำลังกาย มีความหลากหลาย เข้าถึงกลุ่มประชาชนที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายได้ทุกกลุ่ม อย่างเพียงพอ และอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการใช้งาน 3) ศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา คือ บุคลากรมีความรู้และมีทักษะด้านการกีฬาเป็นอย่างดี และให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีบุคลากรเพียงพอต่อความต้องการ 4) ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวมีความดึงดูดใจ คือ แหล่งท่องเที่ยวมีพื้นที่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก มีการบริการที่มีคุณภาพ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง ที่สร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว 5) ศักยภาพด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว คือ มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ห้องน้ำสาธารณะ ที่จอดรถที่เพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว มีป้ายบอกทาง ป้ายเตือนที่เข้าใจง่ายและชัดเจน มีร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และร้านขายของที่ระลึกไว้ให้บริการนักท่องเที่ยว และ 6) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว คือ เส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีความสะดวกสบาย รวดเร็ว ปลอดภัย มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน ยานพาหนะทุกประเภทสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก เส้นทางมีสภาพดี

ผลการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง พบว่า ภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล) มีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี พิพิธภัณฑ์ วิถีชีวิตชุมชน อาหารท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ เช่น น้ำตก ชายหาด ภูเขา มีทัศนียภาพที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เนื่องจากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจในหลายพื้นที่ มีประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ซึ่งสืบต่อกันมาอย่างช้านาน มีวัดวาอารามที่มีสถาปัตยกรรมสวยงามแปลกตา อีกทั้ง แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ หลายแห่งสามารถเดินทางเข้าถึงได้อย่างสะดวก มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน หลายแห่งมีการออกแบบอารยสถาปัตย์ในการรองรับผู้พิการและผู้สูงอายุ มีที่พักแรมและร้านอาหารท้องถิ่น สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ตามความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว โดยจังหวัดสงขลา มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ เมืองเก่าสงขลา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา สวนทักษิณคดี วัดพะโคะ วิถีชุมชนเก่าแก่ ภูมิปัญญาผ้าทอเกาะยอ ชุมชนบ้านบางหยี และชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ ได้แก่ วัดคูหาสวรรค์ วัดเขาพระทอง พิพิธภัณฑ์เจ้าเมืองพัทลุง ตลาดสวนไผ่ และชุมชนท่องเที่ยวลานยอปากพูน จังหวัดตรัง มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างไทย-จีน ชุมชนในจังหวัดตรัง ได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงจากบรรพบุรุษจนมีจิตวิญญาณในสายเลือด จึงมีคำกล่าวถึงเมืองตรังว่า “มาแต่ตรัง ไม่หนักก็โนรา” มีอาหารที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก

เช่น หมูย่าง ขนมเค้ก ต้มช้ำ ฯลฯ มีประเพณีถือศีลกินผักที่จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี จังหวัดตรังเป็นงานประเพณีเก่าแก่นี้มากกว่า 150 ปี งานเทศกาลหอยตะเภา งานเทศกาลหมูย่าง งานเทศกาลขนมเค้ก งานท่องเที่ยวลูกกลม และมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑ์จังหวัดตรัง สถานีรถไฟกันตัง บ้านพระยารัษฎานุ และชุมชนท่องเที่ยวบ้านเขาหลัก

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างจึงมีศักยภาพสูงในการพัฒนาและส่งเสริมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการจ้างงาน

ในชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สัมผัสประสบการณ์ และชื่นชมวัฒนธรรมของพื้นที่ เพื่อมุ่งเน้น

ให้เกิดความเพลิดเพลิน ตระหนักในคุณค่า และเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ Tuntisearanee et al. (2017) ที่กล่าวถึงจังหวัดสงขลาว่าเป็นเมืองมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์มากกว่า 100 ปี ซึ่งมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวด้วยความสะดวกทั้งทางถนน รถไฟ และการบิน และปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าของจังหวัดสงขลา ได้ขึ้นทะเบียนเป็นเมืองเก่าที่มีความสำคัญต่อความเป็นมาของชาติ 1 ใน 10 เมืองของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2553 ได้รับการจัดให้อยู่ในหมวดเมืองเก่าประเภทที่ 1 เนื่องจากมีการพบร่องรอยกำแพงเมืองโบราณและมีหลักฐานของการตั้งถิ่นฐานตั้งแต่ช่วงสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ย่านเมืองเก่าเป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (พุทธ จีน และมุสลิม) อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียว ซึ่งเป็นสถานที่ที่ให้ความเพลิดเพลิน ที่สร้างความรู้ความเข้าใจในทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี มีความหลากหลายของสถาปัตยกรรมของอาคาร จิตรกรรมฝาผนังศาลหลักเมือง วัฒนธรรม อาหารพื้นบ้าน โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ หับ โห่ หิ้น หรือโรงสีแดง บ้านนครใน ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสงขลา และศาลเจ้าพ่อกวนอู อาคารโบราณ ได้แก่ สถาปัตยกรรมจีน สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส สถาปัตยกรรมผสม และสถาปัตยกรรมร่วมสมัย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รูปภาพบนกำแพงและสตรีทอาร์ต อาหารไทย จีน และมุสลิม ที่หลากหลาย และของฝากพื้นเมือง เป็นต้น

สอดคล้องกับ ธนะวิทย์ เพียรดี และคณะ (2561) ที่กล่าวว่า จังหวัดตรังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย ได้แก่ ดึกโบราณย่านเมืองตรัง ถนนคนเดิน สถานีรถไฟตรัง ตลาดสดทับเที่ยง อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ สวนสาธารณะกะพังสุรินทร์ ศาลเจ้าท่ามก่งเยี่ย ศาลเจ้าพ่อเสือ ศาลเจ้าพ่อหมื่นราม ศาลเจ้ากิวอ่องเอี้ย วัดภูเขาทอง วัดตันติยาภิรม โบสถ์คริสต์ กลุ่มผลิตภัณฑ์มีดพร้านาป้อ เจ้าแม่กวนอิมหนองยวน เทศกาลประเพณีต่าง ๆ ได้แก่ ประเพณีถือศีลกินเจ เทศกาลขนมเค้ก เทศกาลหมูย่าง ประเพณีลากพระ ซึ่งตรังมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างไทย-จีน ชุมชนในจังหวัดตรัง ได้รับการถ่ายทอดศิลปะการแสดงจากบรรพบุรุษจนมี

จิตวิญญาณในสายเลือด จึงมีคำกล่าวถึงเมืองตรังว่า “มาแต่ตรัง ไม่หนังกี่โนรา” มีอาหารที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น หมูย่าง ขนมหั้ว ต้มช้ำ ฯลฯ มีประเพณีถือศีลกินผักที่จัดช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี จังหวัดตรังเป็นงานประเพณีเก่าแก่มากกว่า 150 ปี จังหวัดสตูล มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพหลายแห่ง ได้แก่ พิพิธภัณฑสถาน วัดถ้ำเขาแดง ชุมชนท่องเที่ยวต้นหยงโป ชุมชนบ้านท่าข้ามควาย และชุมชนท่องเที่ยวทุ่งหว้า

สอดคล้องกับ นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของพื้นที่ว่ามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและสถานที่ หมายถึง ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งรูปแบบของทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สนามกีฬา สวนสาธารณะ เป็นต้น ทั้งนี้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หากทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม การพัฒนาจะเป็นไปได้อย่างยากลำบาก ฉะนั้นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพจำเป็นต้องพัฒนาไปควบคู่กับการอนุรักษ์ และบำรุงรักษา 2) สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การจัดการด้านสถานที่ท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว และสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัย เช่น การจัดทำป้ายสื่อความหมายป้ายบอกทางที่มากกว่า 2 ภาษา การสร้างกิจกรรมเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานและสามารถรองรับผู้ใช้บริการได้เพียงพอตามความเหมาะสม 3) ความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวรวมถึงความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การตรวจสอบมาตรฐานของอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ โครงสร้างของสนามกีฬา หรือพื้นที่การแข่งขันมีความปลอดภัย การจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น มีการแจ้งวิธีการใช้งานของอุปกรณ์ความปลอดภัยต่าง ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาแต่ละประเภทเป็นผู้ควบคุมและรักษาความปลอดภัย 4) บุคลากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง เจ้าหน้าที่ทางการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญในกีฬาแต่ละชนิด ดังนั้นบุคลากรจะต้องมีความเชี่ยวชาญในการนำเที่ยว เพื่อลดอุบัติเหตุจากการทำกิจกรรม นอกจากนี้จะต้องจัดบุคคลให้ทำงานในความถนัดของแต่ละบุคคล 5) การตลาดและประชาสัมพันธ์ หมายถึง การทำการตลาดและประชาสัมพันธ์ให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อกระตุ้นการเพิ่มปริมาณนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ดังนั้นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี เพื่อช่วยให้การส่งข้อมูลข่าวสารมีความถูกต้อง ครบถ้วน รวมถึงการเลือกใช้สื่อการโฆษณาที่หลากหลายและเหมาะสม 6) การมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวและผลประโยชน์ที่ชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวควรได้รับ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้การมีส่วนร่วมทำให้ชุมชนเล็งเห็นถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและเกิดความรักและต้องการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวนั้น

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ และมีกลยุทธ์ของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำน้ำระดับสโมสร

กลยุทธ์ที่ 1.1 การสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่น่าสนใจ และการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ 1.2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่าง

2. ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ 2.1 จัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ 2.2 สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้กับการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ 3.1 การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน

4. ด้านการสร้างร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 4.1 การสร้างร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก

กลยุทธ์ที่ 5.1 การพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ

กลยุทธ์ที่ 5.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว

6. ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 6.1 การประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

กลยุทธ์ที่ 6.2 การประชาสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของเครือข่าย

อย่างไรก็ดี รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จะสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ซึ่งผลการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ มุ่งหมายให้ผู้เล่นมีสุขภาพแข็งแรงทั้งทางร่างกาย เสริมสร้างกำลังใจ และเน้นการมีส่วนร่วม รวมถึงเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับชีวิต หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเข้าชมหรือเป็นผู้แข่งขันที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดพักผ่อน หรือการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีกีฬาเป็นแรงจูงใจหลักที่ทำให้เกิดการเดินทางเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา สอดคล้องกับ Wright (2007) ที่ได้ศึกษาการวางแผนเพื่อรับมือสิ่งที่ไม่แน่นอน ความท้าทายของการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการแข่งขันกีฬาที่ขับเคลื่อนโดยผู้ชม ซึ่งพบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาในระดับภูมิภาคเผชิญกับความท้าทายด้านทรัพยากรและการประสานงาน การวางแผนที่ยืดหยุ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านกิจกรรมกีฬา และสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ที่กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสนใจของนักท่องเที่ยวส่งผลให้การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากกระแสการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564 – 2570 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2563) ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมเรื่องการขยายความร่วมมือเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ ตั้งแต่กีฬาเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ และกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ โดยมีกรอบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ที่มุ่งเน้นส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว บนพื้นฐานความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ Kurtzman and Zauhar (1997) ได้เสนอ

รูปแบบการท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาว่า ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงสังคม (Social Tourism) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Culture Tourism)

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผลจากการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) โดยผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างทั้ง 6 องค์ประกอบ อันได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร 2) ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณ 4) ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 5) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 6) ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนที่เหมาะสม ตั้งแต่การศึกษาศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง การวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและครอบคลุมทุกประเด็น ดังนั้น ผลการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างดังกล่าวนี้ สามารถเกิดขึ้นได้จริง สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมการแข่งขันว่ายน้ำได้ เป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างแท้จริง ดังนั้น หากนำไปใช้จริงจะเป็นการเริ่มต้นการจัดการที่ดี ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ช่วยส่งเสริมความภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ และช่วยสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

จากผลจากการประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ดังกล่าว สอดคล้องกับการนำรูปแบบไปใช้ประโยชน์ของ พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์ (2560) ที่ได้กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้นจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ ทั้งนี้ ในการพัฒนารูปแบบนั้น มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบ โดยนำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัย มีการทดสอบ และปรับปรุงแบบก่อนนำรูปแบบไปใช้ในงานจริง ประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้งานจริง

สอดคล้องกับอุทัย บุญประเสริฐ (2546) ที่กล่าวว่า การพัฒนาแบบจำลองโดยทั่วไป ขั้นตอนที่สำคัญ คือ การสร้างแบบจำลองและการหาความตรงของแบบจำลอง และขั้นตอนการดำเนินงาน ได้แก่ การศึกษาสภาพ ระบบ และสภาพแวดล้อมของระบบปัจจุบัน เพื่อทำความเข้าใจระบบปัจจุบันให้ชัดเจน การค้นหาและระบุปัญหาและความต้องการจำเป็น (Needs) ของระบบปัจจุบัน ว่าควรจะปรับปรุงและแก้ไข หรือพัฒนาอะไร จัดสร้าง จัดทำแบบจำลอง ออกแบบจำลอง หรือเสนอแบบจำลองที่เป็นทางเลือก (Alternative Model) สำหรับการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา ทดสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการปฏิบัติ และการยอมรับของคณะผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และปรับต้นแบบเป็นแบบจำลองฉบับสมบูรณ์ที่เหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติที่สุด

รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างมีความสอดคล้องกับ ธัญวรรณ มาตกุล (2556) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นรูปแบบนี้จัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาเยี่ยมชมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสืบทอดและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นไว้ โดยมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์สำคัญ ได้แก่ 1) มีประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น และสมควรที่จะดำรงรักษาไว้สืบต่อไป 2) เจ้าของพื้นที่มีการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านการวางแผน ด้านการจัดการและด้านการอนุรักษ์ 3) มีวิทยากรและมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น 4) มุ่งหมายให้นักท่องเที่ยวได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความประทับใจและประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากของตน และยังสอดคล้องกับจุฑาภรณ์ ทองเพ็ง (2554) ได้กล่าวถึงหลักการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าประกอบด้วย 1) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญ รวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวนั้น 2) เป็นการท่องเที่ยวที่มีการสร้างหรือส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นของตนเอง และได้รับผลตอบแทนจากการท่องเที่ยวในลักษณะต่าง ๆ เช่น การมีมัคคุเทศก์ของท้องถิ่นให้บริการนักท่องเที่ยว การให้บริการที่พักที่เป็นแบบโฮมสเตย์ การให้บริการร้านอาหารแบบพื้นเมือง เป็นต้น 3) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม และกระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบไป 4) เป็นการท่องเที่ยวที่เคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน หรือของชุมชนอื่น ๆ และให้เกิดมิตรภาพกันอย่างเท่าเทียมกัน และสอดคล้องกับปรัชญาพร พัฒนาผล (2554) ที่กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวสนใจที่จะเรียนรู้วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น

และสอดคล้องกับ วริศรา บุญสมเกียรติ (2555) ที่กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมหรือสัมผัสศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม ภาษาและวรรณกรรม หัตถกรรม นาฏศิลป์และดนตรี รวมถึงงานเทศกาล ประเพณี ต่าง ๆ และสอดคล้องกับ Richards (2001) ที่กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ทัศนคติสำคัญ และเป็นคุณลักษณะของสิ่งที่ได้รับการเรียกว่า การท่องเที่ยวใหม่ ซึ่งมีความยืดหยุ่น ละเอียดอ่อน การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ และด้านการประชาสัมพันธ์ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ และสมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย ควรขยายช่องทางการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขวาง ครอบคลุม และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น ควรออกแบบจัดทำปฏิทินการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถ สามารถเข้าถึงการแข่งขันได้โดยไม่ปิดกั้น ปรับปรุงช่องทางการสมัครเข้าแข่งขันช่องทางออนไลน์ให้มีความง่าย สะดวก และมีกระบวนการไม่ซับซ้อน ร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมการแข่งขันมากขึ้น เพิ่มจำนวนวันในการแข่งขันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ มีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน ควรส่งเสริมเรื่องสวัสดิการและค่าตอบแทนให้กับนักกีฬาที่โดดเด่น เช่น การมอบรางวัลและสวัสดิการให้แก่นักกีฬาที่ชนะเลิศ และนักกีฬาที่ทำลายสถิติ

1.2 จากผลการศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างของ จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล พบว่ามีความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ศาสนสถาน แหล่งประวัติศาสตร์โบราณคดี พิพิธภัณฑ์ วิถีชีวิตชุมชน อาหารท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ และมีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืน หน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ควร

ส่งเสริมให้หลีกเลี่ยงการสร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่ธรรมชาติ ปรับปรุงถนนหรือเส้นทางการเข้าถึงให้มีความปลอดภัย ควรมีการประชาสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสาลดการทำลายสิ่งแวดล้อมและรูปแบบกิจกรรมที่กระทบต่อสังคม วัฒนธรรม ชุมชน ส่งเสริมความเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้แก่ชุมชน พัฒนาการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว ส่งเสริมการจ้างงานในชุมชน มุ่งเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สัมผัสประสบการณ์ และชื่นชมวัฒนธรรมของพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความเพลิดเพลิน ตระหนักในคุณค่า และเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมชุมชนมากขึ้น

1.3 จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และผลการรับรองรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ด้านการสนับสนุนงบประมาณ ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีความเป็นไปได้ และสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง ดังนั้น รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จะสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เพื่อร่วมมือส่งเสริมและผลักดันอย่างจริงจัง ให้การจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกิจกรรมการแข่งขันว่ายน้ำ สร้างความเพลิดเพลินและประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ส่งเสริมความภาคภูมิใจในประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ และช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ Hsieh et al. (2021) ที่ได้ศึกษาการศึกษาประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อการตลาดของเมือง ที่พบว่า การ

จัดการแข่งขันกีฬาสามารถเสริมสร้างภาพลักษณ์ของเมือง เพิ่มความน่าสนใจในการท่องเที่ยว และส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

1.4 จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยขอเสนอเส้นทางท่องเที่ยวตัวอย่างที่สามารถนำมาใช้ได้จริงกับการต่อยอดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสร ดังนี้

1.4.1 เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา

เวลา 08:00 น. เริ่มต้นที่แหลมสมิหลา เดินเล่นริมหาด ถ่ายรูปกับรูปปั้นนางเงือก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมือง ชม เกาะหนู - เกาะแมว บริเวณใกล้ชายหาด ชิมอาหารเช้าแบบท้องถิ่น เช่น ต้มช้ำ ข้าวมันแกง หรือโรตีสาย

เวลา 09:30 น. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา ชมอาคารโบราณสมัยรัชกาลที่ 5 เรียนรู้เรื่องราวประวัติศาสตร์เมืองสงขลา ชมศิลปวัตถุและวิถีชีวิตในอดีต

เวลา 11:00 น. ย่านเมืองเก่าสงขลา (Old Town Songkhla) เดินชมบ้านเรือนสไตล์ชิโน-ยูโรเปียน จุดเด่น เช่น ซอยยะหริ่ง ถนนนางงาม ถ่ายรูปกับสตรีตอาร์ตสีสดใส เยี่ยมชมร้านกาแฟเก่าแก่ และร้านขายของพื้นเมือง

เวลา 12:30 น. รับประทานอาหารกลางวัน ร้านอาหารพื้นเมือง เช่น ข้าวยำ สะตอผัดกะปิกุ้ง หรือแกงส้มปลา

เวลา 14:00 น. มัสยิดกลางสงขลา (มัสยิดดิย์นูลอิสลาม) ชมสถาปัตยกรรมสวยงาม เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมอิสลามในพื้นที่ เคารพกฎการเยี่ยมชมมัสยิด เช่น การแต่งกายสุภาพ

เวลา 15:30 น. วัดแหลมพ้อ (วัดเขาแก้วแสน) ตั้งอยู่บนเนินเขาเห็นวิวทะเลสงขลา กราบไหว้พระพุทธรูปสำคัญ เช่น หลวงพ่อทันใจ ชมวิวทะเลสาบสงขลา

เวลา 17:00 น. สะพานติณสูลานนท์ แวะชมวิวชมพระอาทิตย์ตก แวะซื้อของฝาก เช่น ขนมลา ข้าวสังข์หยด หรือผ้าทอพื้นเมือง

1.4.2 เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงการจัดการแข่งขันกีฬาวายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดตรัง

เวลา 08:00 น. เริ่มต้นที่สถานีรถไฟตรัง ชมอาคารสถานีสไตล์ย้อนยุค ลิ้มรสอาหารเช้าแบบคนตรัง ต้มช้ำ ชาร้อน/กาแฟโบราณ

เวลา 09:30 น. วัดต้นตยาภิรม (วัดหลวงพ่อบั๊ว) วัดสำคัญใจกลางเมือง สักการะพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ “หลวงพ่อบั๊ว” ชมศิลปะวัดที่ผสมผสานจีน-ไทย

เวลา 10:30 น. ย่านเมืองเก่าตรัง (Trang Old Town) เดินชมอาคารสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ถ่ายรูปสตรีตอาร์ต (Trang Street Art) แวะร้านกาแฟเก่าแก่ และร้านขายของพื้นถิ่น

เวลา 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน เมนูแนะนำ ได้แก่ หมูย่างเมืองตรัง ข้าวหมูแดง ขนมจีนน้ำยาใต้

เวลา 13:30 น. พิพิธภัณฑ์สถานจังหวัดตรัง ชมประวัติศาสตร์เมืองตรัง และวิถีชีวิตดั้งเดิม แสดงของเก่า ศิลปวัตถุ และวัฒนธรรมของชาวตรัง

เวลา 15:00 น. ศาลเจ้าท่ามกงเยี้ย ศาลเจ้าจีนเก่าแก่ที่มีความศักดิ์สิทธิ์ สถานที่สะท้อนวัฒนธรรมชาวจีนโพ้นทะเลในตรังซึ่งมีการจัดงานเทศกาลถือศีลกินเจทุกปีอย่างยิ่งใหญ่

เวลา 16:00 น. สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ร.9 (ถ้าเขาช้างหาย) เดินเล่นชมวิวธรรมชาติ มีตำนาน "เขาช้างหาย" และร่องรอยถ้ำโบราณ ชมพระอาทิตย์ตกดิน

เวลา 17:30 น. แวะซื้อของฝากก่อนเดินทางกลับ สินค้าแนะนำ ได้แก่ หมูย่างตรัง เค้กเมืองตรัง ขนมเปียะ ผ้าบาติก

1.4.3 เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดพัทลุง

เวลา 08:00 น. เริ่มต้นที่วัดเขียนบางแก้ว วัดเก่าแก่กว่า 800 ปี สร้างในสมัยอยุธยา ชมเจดีย์โบราณ วิหาร และภาพจิตรกรรมฝาผนังเก่าแก่ ศูนย์รวมความศรัทธาของชาวพัทลุง

เวลา 09:30 น. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพัทลุง เรียนรู้ประวัติศาสตร์พัทลุง และเรื่องราวของเมืองเก่า ชมโบราณวัตถุ เครื่องใช้พื้นบ้าน และวัฒนธรรมพื้นถิ่น ชมการจำลองวิถีชีวิตชาวใต้ในอดีต

เวลา 11:00 น. ศาลเจ้าว่งจูเก็ง (ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองพัทลุง) สถานที่เคารพบูชาสำคัญของชาวพัทลุง แสดงถึงวัฒนธรรมผสมผสานไทย-จีน ขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคล

เวลา 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน แนะนำเมนูพื้นบ้าน เช่น แกงส้มปลากระบอก น้ำพริกกะปิ สะตอผัดกุ้ง ข้าวย่า

เวลา 13:30 น. วังเจ้าเมืองพัทลุง (วังเจ้าเมืองพระยาสุโขทัย) บ้านเก่าของเจ้าเมืองสมัยรัตนโกสินทร์ ชมเรือนไทยโบราณ พร้อมเรื่องราวในอดีตของเจ้าเมือง หนึ่งในสถานที่ประวัติศาสตร์สำคัญของเมืองพัทลุง

เวลา 15:00 น. โรงสีแดง และย่านเมืองเก่าพัทลุง จุดถ่ายรูปปริศนาล่อง แสดงถึงความรุ่งเรืองของการค้าขายในอดีต เดินเล่นชมบ้านไม้เก่าแก่ คาเฟ่พื้นเมือง และศิลปะสตรีตอาร์ต ชิมขนมพื้นบ้าน เช่น ขนมลา ขนมต้ม ขนมพองเวลา 16:30 น. ชมบรรยากาศ "บึงพันธุ์บัว" หรือ "ทุ่งนาเรืองแสง" จุดถ่ายรูปธรรมชาติยามเย็น วิวทุ่งนา ภูเขา และพระอาทิตย์ตก

เวลา 17:30 น. แวะซื้อของฝากพื้นเมือง ได้แก่ ผ้าทอพัทลุง ขนมลา น้ำพริกกุ้งเสียบ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร

1.4.4 เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสตูล

เวลา 08:00 น. เริ่มต้นที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูล (คฤหาสน์กูเด็น) อาคารสถาปัตยกรรมโคโลเนียล สีขาวงดงาม สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งเดิมเป็นที่พำนักของเจ้าเมืองสตูล ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑสถานจัดแสดงประวัติศาสตร์เมืองสตูล เรียนรู้เรื่องราวของเจ้าพระยาอภัย (เจ้าเมืองสตูลคนสุดท้าย)

เวลา 09:30 น. ชมมัสยิดมาบัง (มัสยิดกลางจังหวัดสตูล) มัสยิดสีขาวโดดเด่นตั้งอยู่ริมคลองมาบัง เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวมุสลิมในพื้นที่ สัมผัสวัฒนธรรมอิสลามในแบบวิถีชาวใต้

เวลา 10:30 น. ย่านเมืองเก่าสตูล เดินชมอาคารเก่าแก่แบบชิโน-มลายู ผสมยุโรป ถ่ายภาพกับสตรีทอาร์ต และเยี่ยมชมร้านค้าท้องถิ่น แวะร้านกาแฟโบราณ เช่น ร้านโกปี หรือร้านขนมพื้นเมือง

เวลา 12:00 น. รับประทานอาหารกลางวัน เมนูแนะนำ ได้แก่ ข้าวย่ำสตูล ข้าวหมกไก่ ข้าวมันแกง และโรตีสายดำ

เวลา 13:30 น. ชมวัดขนาธิปเฉลิม วัดพุทธเก่าแก่ที่มีความกลมกลืนกับชุมชนมุสลิมโดยรอบ แสดงถึงความหลากหลายทางศาสนาและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

เวลา 14:30 น. บ้านนาบัน จุดเรียนรู้วัฒนธรรมชาวมลายู เยี่ยมชมหมู่บ้านที่ยังคงรักษาภาษา วิถีชีวิต และการแต่งกายแบบดั้งเดิม เรียนรู้การทำผ้า ทำขนมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมมลายูพื้นเมือง สามารถร่วมกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม เช่น ทำขนมกุหลาบ หรือผ้ามัดย้อม

เวลา 16:00 น. แวะชม สะพานศึกษาธรรมชาติเขาโต๊ะหยงาย เดินชมเส้นทางธรรมชาติ ชมป่าชายเลน วิถีชาวประมงพื้นบ้าน ถ่ายรูปวิวเขาหินปูน และพระอาทิตย์ยามเย็น

เวลา 17:30 น. แวะซื้อของฝาก ได้แก่ ผ้าทอมลายู โรตีสายดำ ขนมพื้นเมือง และสมุนไพรพื้นบ้าน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง เป็นการพัฒนารูปแบบในการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องและตัวชี้วัดแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ อย่างไรก็ตามควรผลักดันให้เกิดขึ้นจริง และมีการศึกษาต่อยอดเพื่อติดตามประสิทธิผลและประสิทธิภาพของโมเดลดังกล่าวนี้ ซึ่งในแต่ละจังหวัดจะมีข้อจำกัดและบริบท

ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ควรศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนล่าง ในรูปแบบของการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ด้วย เช่น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เป็นต้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

**แบบสัมภาษณ์เรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง**

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง และนำไปกำหนดรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้บริหารสโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ตอนล่าง นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

วันที่สัมภาษณ์.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....

สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

รหัสผู้ให้ข้อมูล.....เพศ.....อายุ.....

ตำแหน่ง.....สังกัดหน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 คำถามปลายเปิด (Open End)

1. ศักยภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง

1.1 ท่านคิดว่าศักยภาพของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่าง ด้านการจัดการ และดำเนินการแข่งขันในปัจจุบันเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการส่งเสริมพัฒนา

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่าศักยภาพของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างด้านสถานที่และ อุปกรณ์ ในปัจจุบันเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการส่งเสริมพัฒนา

.....

.....

.....

.....

1.3 ท่านคิดว่าศักยภาพของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างด้านบุคลากร ในปัจจุบันเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการส่งเสริมพัฒนา

.....

.....

.....

.....

1.4 ท่านคิดว่าศักยภาพของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างด้านงบประมาณ และสวัสดิการในปัจจุบันเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการส่งเสริมพัฒนา

.....

.....

.....

.....

1.5 ท่านคิดว่าศักยภาพของการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างด้านการ ประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการส่งเสริมพัฒนา

.....

.....

2. สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างในปัจจุบัน

2.1 ท่านคิดว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่างในปัจจุบันเป็นอย่างไร เช่น สิ่งดึงดูดใจ จุดเด่น และความเป็นเอกลักษณ์เชิงพื้นที่ การเข้าถึงและการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในพื้นที่ เป็นต้น

2.2 . ท่านคิดว่าศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างในรายจังหวัดดังต่อไปนี้ เป็นอย่างไรบ้าง

1) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสงขลา

2) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดพัทลุง

3) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดตรัง

4) ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสตูล

.....

.....

2.3 แนวทางการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างเพื่อรองรับการ
จัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร

.....

.....

.....

.....

กำหนดการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์ ร่าง รูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับ
สโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2567 เวลา 13.30 – 16.00
รูปแบบออนไลน์

กำหนดการและลำดับขั้นตอนในการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ

- 13.30 น. นายปิโยรส ปุยชุมพล นักวิจัย แนะนำผู้วิจัยและผู้ช่วยในการประชุม และบอกวัตถุประสงค์ของการสัมมนา จากนั้นแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสัมมนา
- 13.45 น. นักวิจัยนำเสนอร่างรูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง จากนั้น นำประเด็นคำถามที่เตรียมไว้เข้าสู่การประชุมที่ละคำถาม เชิญผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านวิพากษ์แสดงความคิดเห็น ข้อดี และข้อควรพัฒนา ให้ข้อเสนอแนะประเด็นที่ควรเพิ่มหรือลด เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ที่มีความสมบูรณ์ถูกต้อง
- 15.45 น. นักวิจัยสรุปประเด็นความคิดเห็น ข้อแนะนำ ที่ได้รับจากการวิพากษ์ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ให้ที่ประชุมสัมมนาทราบอีกครั้ง
- 16.00 น. นักวิจัยกล่าวขอบคุณผู้เชี่ยวชาญและปิดการประชุม

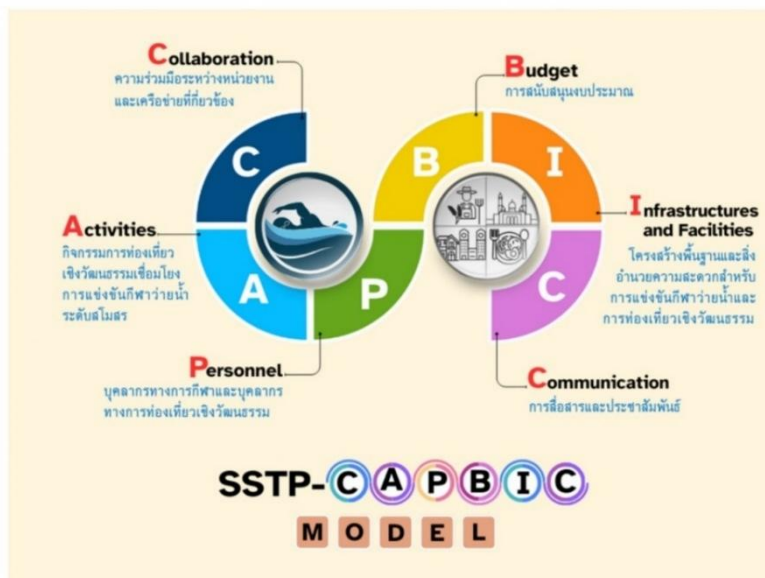
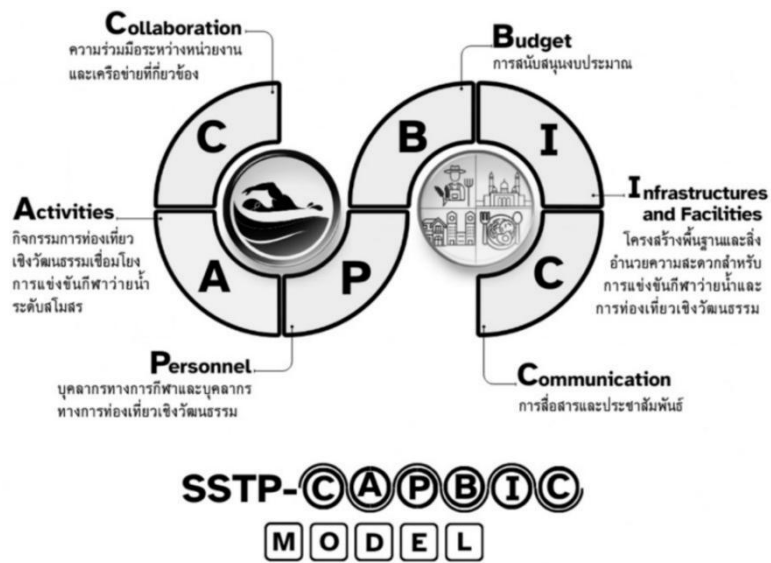
การสัมมนาผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์ ร่าง รูปแบบการจัดการแข่งขันแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
วันเสาร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2567 เวลา 13.30 – 16.00
รูปแบบออนไลน์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายเกษม อนนทรี ประธานสโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้
2. นายสุรศักดิ์ เฉลิมชัย ผู้แทนสมาคมกีฬาว่ายน้ำ
3. นายปิยะ ละอองเพชร ประธานผู้ตัดสินว่ายน้ำภาคใต้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
(เรียนรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.วงศ์พัทธ์ ชูดำ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตตรัง
(เรียนรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตตรัง)
5. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา
6. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง
7. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล
8. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง
9. ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานหาดใหญ่
10. รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรวี จิตภักดิ์ รักษาการแทนคณบดีคณะสหวิทยาการและการประกอบการ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริรินทร์ พันธรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรมบริการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
12. อาจารย์มาฆฤกษ์ ชูช่วย อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งตรัง
13. อาจารย์คินีนาฏ พูลแก้ว อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา

(ร่าง)

แบบการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ของภาคใต้ตอนล่าง

โมเดลรูปภาพ

อธิบายโมเดลรูปภาพ

<p>SSTP เป็นอักษรย่อแสดงขอบเขตด้านพื้นที่ประกอบด้วย</p> <p>S. Songkhla (สงขลา)</p> <p>S. Satun(สตูล)</p> <p>T Trang(ตรัง)</p> <p>P. Pattalung(พัทลุง)</p>	<p>CAPBIC เป็นองค์ประกอบด้านการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักได้แก่</p> <p>C Collaboration ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>A Activities กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร</p> <p>P personnel บุคลากรทางการกีฬาและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>B Budget การสนับสนุนงบประมาณ</p> <p>I Infrastructure and facilities โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p> <p>C Communication การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์</p>
---	---

แนวทางการจัดการการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 1 ด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง		
<p>แนวทางที่ 1.1</p> <p>การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสโมสรว่ายน้ำ หน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ และผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการจัดการแข่งขัน 2. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในฐานะเจ้าบ้านที่ดี และกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในลักษณะภาคีเครือข่าย เพื่อให้เข้าใจในบทบาท หน้าที่ในฐานะเจ้าภาพการจัดการงาน 3. สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวในมิติต่าง ๆ และสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้จัดการงานชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	4. ภาครัฐเข้ามาดูแลในเรื่องการขอความร่วมมือและควบคุมราคาสินค้า ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม กำชับผู้ประกอบการให้มีการระบุราคาสินค้าอย่างชัดเจน	10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย
องค์ประกอบที่ 2 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชื่อมโยงการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสร		
แนวทางที่ 2.1 การสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่น่าสนใจ และการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการแข่งขัน	1. จัดทำสำรวจความต้องการทางด้านรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ติดตาม และผู้ชมการแข่งขัน 2. จัดโปรแกรมทัวร์ที่เชื่อมโยงกับการแข่งขัน กับเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น การเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งประวัติศาสตร์ และศาสนสถานในพื้นที่ หรือการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การแสดงพื้นบ้าน งานแสดงสินค้าท้องถิ่น และการชิมอาหารพื้นเมือง 3. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ สามารถสร้างประสบการณ์แปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว และเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวแต่ยังคงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ได้ โดยออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สะท้อนอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ 4. ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม 5. ปลูกฝังจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวและชุมชนให้ทำกิจกรรมอย่างรับผิดชอบร่วมกัน 6. กระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นพัฒนาและสร้างสรรค์พื้นที่ชุมชนของตนเองให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของตน 7. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่มีการออกแบบ การวางแผน การกำหนดมาตรการ และข้อตกลง ต่าง ๆ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบทางลบที่จะส่งผลเสียต่อ วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ 10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	8. ควรมีการปรับปรุงกระบวนการมอบรางวัลและพิธีการที่ใช้เวลานานเกินไป เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	
แนวทางที่ 2.2 สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามอัตลักษณ์ของภาคใต้ตอนล่าง	1. ศึกษา รวบรวมข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชุมชน เช่น ข้อมูลประวัติศาสตร์ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น งานประเพณี พิธีกรรม สถาปัตยกรรม และนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ พื้นฟู และเผยแพร่ 2. มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เช่น ของที่ระลึก ของฝาก ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึง พัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้น	1. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2. ภาคเอกชน 3. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 4. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 5. สถาบันการศึกษาในพื้นที่
องค์ประกอบที่ 3 ด้านการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรทางการกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและบุคลากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		
แนวทางที่ 3.1 จัดฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง	1. จัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการบูรณาการเชื่อมโยงร่วมกันระหว่างการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความตระหนักในคุณค่าและทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยพัฒนาบุคลากรทุกระดับผ่านหลักสูตรแบบระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเสริมสร้างทักษะการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง 2. จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชนให้สามารถค้นหาและพัฒนาต้นทุนทางวัฒนธรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ เพื่อสร้างสรรค์เป็นกิจกรรม สินค้า และบริการ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถดำเนินการจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว 3. จัดทำฐานข้อมูล องค์ความรู้ ปฏิทินการจัดกิจกรรมการแข่งขัน และทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจของแต่ละพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในแต่ละจังหวัด	1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่ 7. สมาคมกีฬาจังหวัด 8. การกีฬาแห่งประเทศไทย 9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ 10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>แนวทางที่ 3.2</p> <p>สร้างความตระหนักรู้ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้บริการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการให้บริการที่พัก ร้านอาหาร ชุมชนท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการบริการนักท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพ และผลักดันสู่การนำไปใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากทรัพยากรท้องถิ่นไปสู่การสร้างกิจกรรม สินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวบนฐานของอัตลักษณ์ชุมชน 2. มุ่งพัฒนาบุคลากรฝั่งผู้จัดงานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาคองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์และหวงแหนในทรัพยากรของตน พร้อมทั้งมีจิตสำนึกที่ดี มีความเต็มใจในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะ ส่งมอบบริการที่ดีให้เกิดความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวต่อไป 3. สร้างความรู้ความเข้าใจ ทักษะคติเชิงบวก และเพิ่มแรงจูงใจให้ชุมชนมองเห็นศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของตนเอง มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ ให้ความรู้แก่ชุมชนด้านการต่อยอด เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่
องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนงบประมาณ		
<p>แนวทางที่ 4.1</p> <p>การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การขอการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความพร้อมและคุณภาพของการจัดการแข่งขันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง 2. ควรมีการร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น สมาคมกีฬาแห่งจังหวัด หน่วยงานท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา เพื่อให้มีการสนับสนุนและการเติบโตของกีฬาว่ายน้ำในพื้นที่ 3. ควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้และดึงดูดให้ผู้คนรับรู้และสนใจการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรของภาคใต้ตอนล่างมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>4. จัดหางบประมาณที่จะนำมาจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ที่ทันสมัย มีมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์ว่ายน้ำนานาชาติ เพื่อใช้ในการแข่งขัน และเพื่อยกระดับการแข่งขันให้มีความทัดเทียมกับการแข่งขันในระดับสากล</p> <p>5. ควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการตกแต่งสถานที่จัดการแข่งขันให้มีความสวยงามและน่าสนใจ และควรจัดหางบประมาณเพื่อใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเจ้าภาพ</p> <p>6. ควรส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อขอรับการสนับสนุนและงบประมาณที่เพียงพอ</p>	<p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>
องค์ประกอบที่ 5 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก		
<p>แนวทางที่ 5.1</p> <p>การพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ</p>	<p>1. ปรับปรุงและพัฒนาสระว่ายน้ำและอุปกรณ์ให้ทันสมัยและปลอดภัย</p> <p>2. ควรจัดให้มีการรับรองสถิติในการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน</p> <p>3. สนามแข่งขันกีฬา ที่พนักกีฬา และบริเวณการแข่งขัน ควรเพิ่มมาตรการด้านระบบรักษาความปลอดภัย เช่น ตำรวจ หน่วยรักษาความปลอดภัย หรือกล้องวงจรปิด ฯลฯ ระบบจราจร ให้มีความครอบคลุม</p> <p>4. ควรมีการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยง (Risk Management) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยทบทวนปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย กำหนดกระบวนการหรือวิธีการทำงาน และวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดโอกาสและความรุนแรงจากเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคตรวมทั้งสร้างแนวทางการตัดสินใจในกรณีมีเหตุการณ์ร้าย และการจัดการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน เพื่อส่งเสริมด้านความปลอดภัย</p> <p>5. ควรจัดสถานที่สำหรับร้านค้า ร้านอาหาร ร้านของฝาก ให้เพียงพอ เหมาะสม สะอาด และมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงความพร้อมของห้องน้ำ ที่ควรมีจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นระยะ</p>	<p>1. ชุมชนท่องเที่ยว</p> <p>2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย</p> <p>6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่</p> <p>7. สมาคมกีฬาจังหวัด</p> <p>8. การกีฬาแห่งประเทศไทย</p> <p>9. สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้</p> <p>10. สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย</p>

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ๆ เช่น ทุก ๆ 20 นาที และควรมีป้ายบอกทางไปห้องน้ำที่ชัดเจนมองเห็นได้ง่าย</p> <p>6. ควรจัดให้มีห้องรายงานตัวสำหรับนักกีฬาที่สะอาดและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ นักกีฬา มีสมาธิ ในการเตรียมตัวก่อนการแข่งขัน</p> <p>7. จัดให้มีสถานที่ตรวจสอบสารกระตุ้นหรือสารต้องห้ามของนักกีฬา เพื่อความโปร่งใสในการแข่งขันโดยอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้ง่าย</p> <p>8. จัดให้มีสถานที่รับเหรียญรางวัลในบริเวณจุดที่ไม่กระทบต่อการแข่งขัน</p> <p>9. ควรตรวจสอบอุปกรณ์จับเวลาอัตโนมัติให้มีความเที่ยงตรงและแม่นยำ และอยู่ในจุดที่สะดวกต่อการมองเห็นของผู้เข้าชมการแข่งขัน และนักกีฬาว่ายน้ำ</p> <p>10. จัดให้มีสถานที่สำหรับการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่นเฉพาะสำหรับโค้ชและนักกีฬาว่ายน้ำ</p> <p>11. ควรจัดให้มีสถานที่พักในช่วงระหว่างการแข่งขันสำหรับนักกีฬา ผู้ติดตาม ผู้ฝึกสอนและผู้ชมการแข่งขันอย่างเพียงพอและเหมาะสม</p>	
<p>แนวทางที่ 5.2</p> <p>การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขอความร่วมมือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว 2. ชุมชนท่องเที่ยวและนักลงทุนควรลดการสร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำพื้นที่ธรรมชาติ 3. ควรปรับปรุงถนนบางพื้นที่ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย 4. ควรมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันทั้งภาคประชาชนท้องถิ่น ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัยมากขึ้น 5. มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ปลูกฝังการท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรในชุมชน 6. ส่งเสริมการจ้างงาน ในชุมชน ใช้วัตถุดิบ/ทรัพยากรจากชุมชนมาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนท่องเที่ยว 2. องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด 3. ผู้ประกอบการภาคเอกชน 4. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 6. สถาบันการศึกษาในพื้นที่

รูปแบบ/แนวทางการพัฒนา	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
องค์ประกอบที่ 6 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ		
แนวทางที่ 6.1 การประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรและการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง	<ol style="list-style-type: none"> ใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้อย่างกว้างขวาง ควรประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทุกช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย และสื่อท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลเข้าถึงผู้สนใจได้อย่างทั่วถึง นอกเหนือจากการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงอื่น ๆ หรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง เพื่อเพิ่มทางเลือกให้นักท่องเที่ยว และสร้างความหลากหลายให้แก่โปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยวยาวนานขึ้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าเป็นเวลานาน และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ติดตาม ผู้ปกครอง ผู้ชม มีเวลาในการวางแผน และเตรียมตัว นำเสนอเรื่องราวของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและทรัพยากรของแต่ละท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมและเกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้ มีความเข้าใจ ความตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอเพื่อตอบข้อซักถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านอื่น ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> ชุมชนท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ประกอบการภาคเอกชน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษาในพื้นที่ สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย
แนวทางที่ 6.2 การประชาสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของเครือข่าย	<ol style="list-style-type: none"> ประสานงานกับชุมชน ผู้ประกอบการภาคเอกชน หน่วยงานราชการ ในการประชาสัมพันธ์การแข่งขันฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและสร้างความศรัทธาในพื้นที่ พัฒนาบุคลิกภาพของแบรนด์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนล่างร่วมกัน โดยสร้างเนื้อหาและเรื่องเล่าของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และใช้กลุ่มผู้มีอิทธิพลทางความคิดเพื่อเป็นสื่อกลางในการดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย 	<ol style="list-style-type: none"> สมาคมกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย สโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้ สมาคมกีฬาทางน้ำแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ที่ อว 8612/๑๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน อาจารย์มาฆฤกษ์ ชูช่วย อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตรัง

ด้วย นายปิโยรส ชุยมุขพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชุยมุขพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๑๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ผศ. ศรินันท์ พันธรัักษ์ อาจารย์สาขาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ด้วย นายปิโยรส ชุยมุขพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชุยมุขพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๒๑๖

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรวี จิตภักดี คณบดีคณะสหวิทยาการและการประกอบการ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการ วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนา อ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงาน โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชฉัตรนารชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 8612/๑๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานหาดใหญ่

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๖๒๙๖

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขออนุญาตเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขออนุญาตท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนารชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๑๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 - 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๑๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.วงศ์พัทธ์ ชูดำ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตตรัง

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการ วิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนา อ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงาน โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายปิยะ ละอองเพชร ประธานผู้ตัดสินว่ายน้ภาคใต้ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

ด้วย นายปิโยรส ชุยมุขพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชุยมุขพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนารชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๑๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายสุรศักดิ์ เฉลิมชัย ผู้แทนสมาคมกีฬาว่ายน้ำ

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๒๑๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายเกษม อนนทรี ประธานสโมสรกีฬาว่ายน้ำภาคใต้

ด้วย นายปิโยรส ชุยมุขพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชุยมุขพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๖๒๙๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

11 ธันวาคม 2567

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน อาจารย์ศินีนาฏ พูลเกื้อ อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ สงขลา

ด้วย นายปิโยรส ชูชุมพล รหัสประจำตัว 640630045 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2567 เวลา 13.30 – 16.00 น. รูปแบบออนไลน์ เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายปิโยรส ชูชุมพล หมายเลขโทรศัพท์ 081-176-9050 เป็นผู้ประสานงาน โดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชฉัตรนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ภาคผนวก ค
กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1
 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้วิจัย: นายปิโยรส ปุยชุมพล

รหัสประจำตัว 640630045

ชื่อโครงงานวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

ชื่อโครงงานวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) The swimming competition management model
 Development to promote cultural tourism in the lower southern area

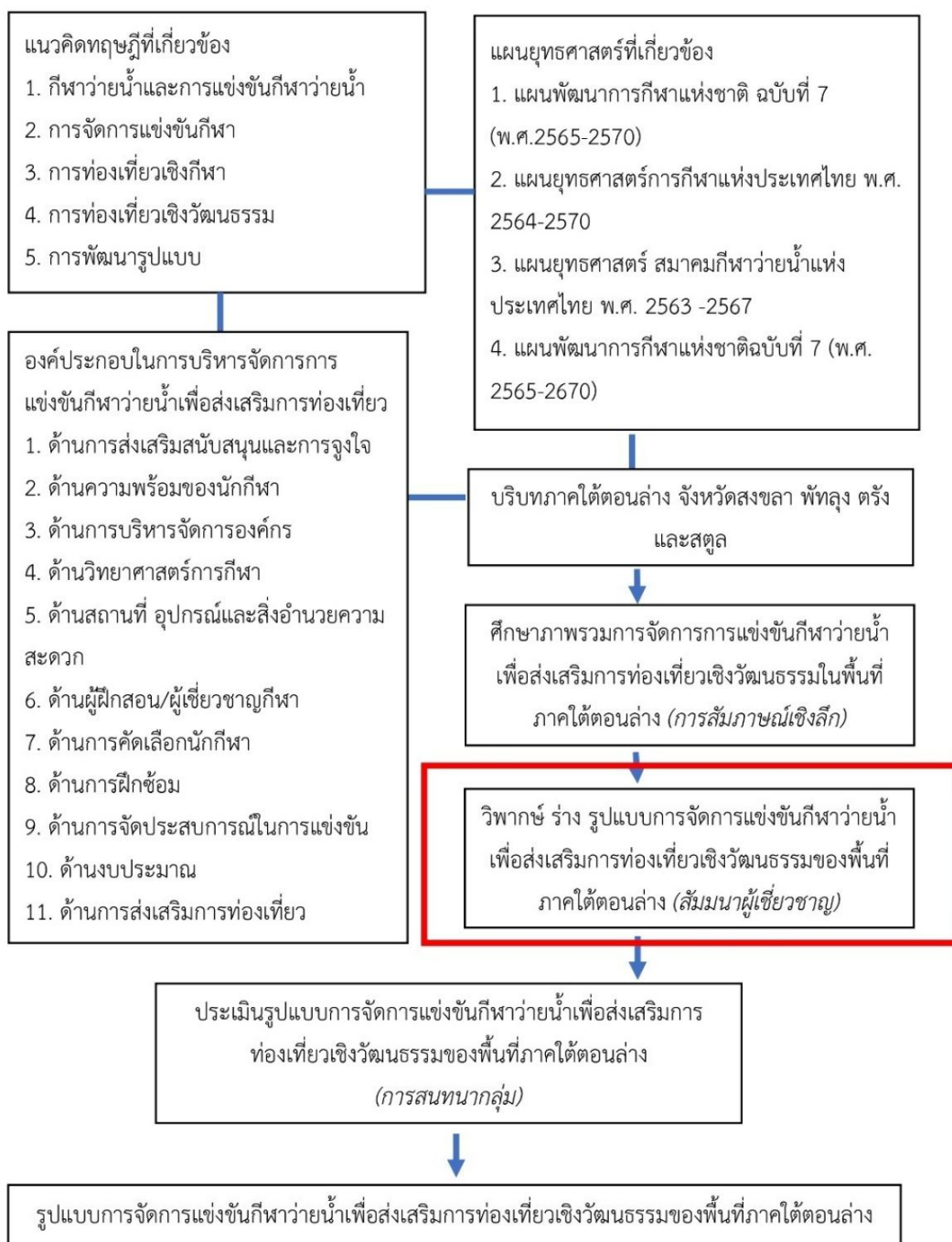
ที่ปรึกษาหลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โรม วรงค์ประเสริฐ

ที่ปรึกษาร่วม: ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย รองศาสตราจารย์.ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำของภาคใต้ตอนล่างในภาพรวม
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง
3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

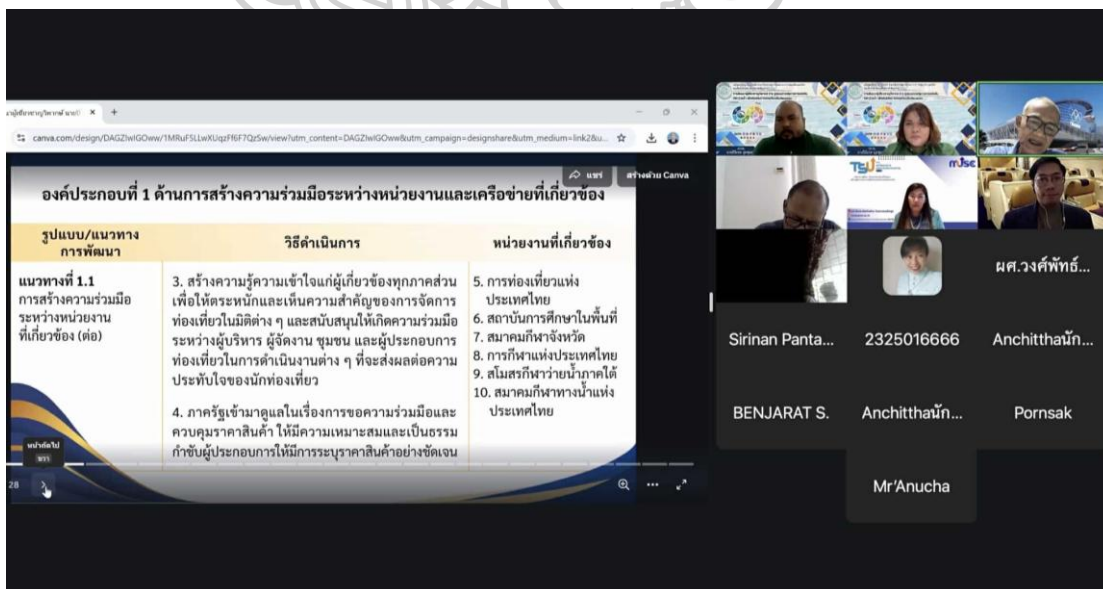
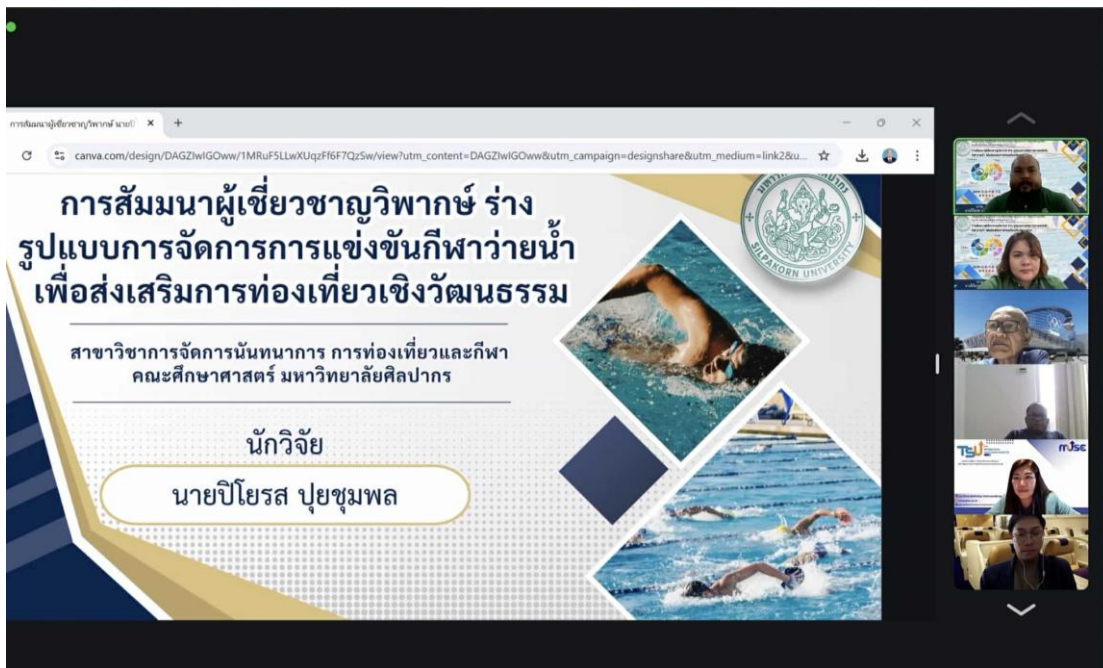
กรอบแนวคิดการวิจัย

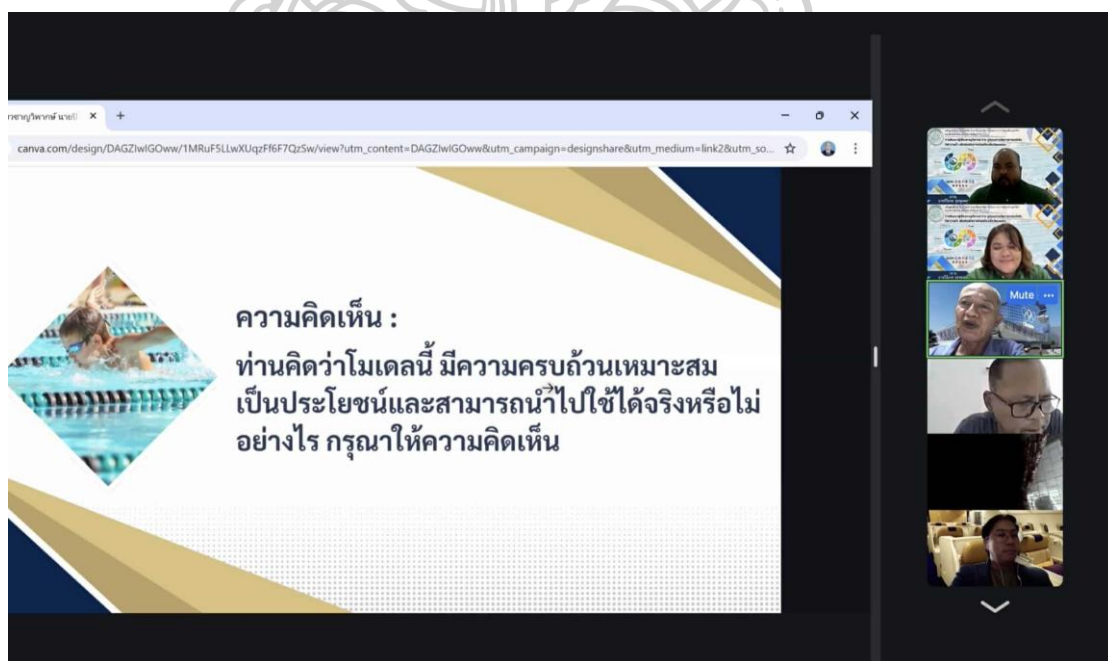
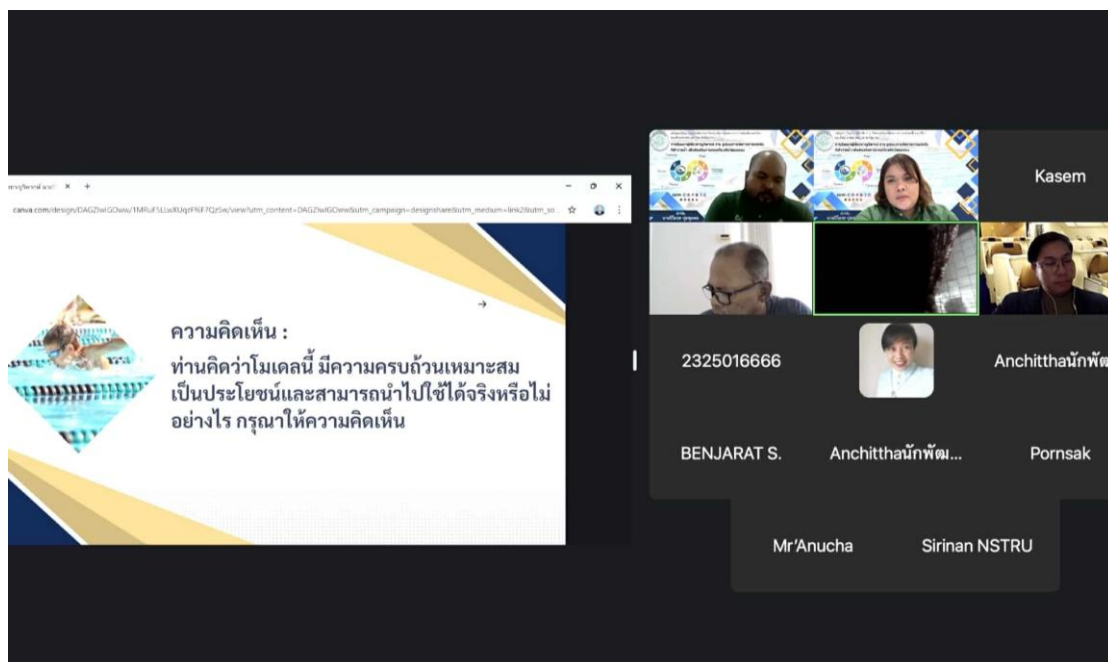
กรอบแนวคิดการวิจัย

ประมวลภาพการการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์การตรวจสอบรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ
 น้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

ประมวลภาพการการสนทนาผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำระดับสโมสรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง

รายการอ้างอิง

- Bardo, J. W., and Hartman, J. J. (1982). *Urban society: A systemic introduction*. Madison: Peacock.
- Bull, C. J., and Weed, M. E. (1999). Niche markets and small island tourism: The development of sports tourism in Malta. *Managing Leisure*, 4(3), 142-155.
- Chang, M.-X., Choong, Y. O., Ng, L. P., and Seow, A. N. (2022). The importance of support for sport tourism development among local residents: The mediating role of the perceived impacts of sport tourism. *Leisure Studies*, 41(3), 420–436.
- Eisner, E. (1976). Educational connoisseurship and criticism: Their form and functions in educational evaluation. *Journal of Aesthetic Education*, 10(3), 135-150.
- Gibson, H. J. (1998). Active sport tourism: Who participates? *Leisure Studies*, 17, 155-170.
- Goeldner, C. R., and Ritchie, J. R. B. (2014). *Tourism: Principles, practices, philosophies* (12th, Ed.). New Jersey: Wiley.
- Gómez-Martín, M. B. (2012). *Tourism demand and atmospheric parameters: Non-intrusive observation techniques*. Barcelona: University of Barcelona.
- Hall, R. (1992). The strategic analysis of intangible resources. *Strategic Management Journal*, 13(2), 135-144.
- Hinch, T. D., and Higham, J. E. S. (2011). *Sport tourism development* (2nd ed.). Bristol: Channel View Publications.
- Hsieh, Y., Lin, K. W., and Wu, X. Q. (2021). A study on the benefits of sports tourism on city marketing. *European Journal of Management and Marketing Studies*, 6(2), 1-15. Retrieved from <https://doi.org/10.46827/ejmms.v6i2.999>
- Keeves, P. J. (1988). *Model and model building*. In *Educational research methodology and measurement*. Oxford: Pergamon Press.
- Kurtzman, J., and Zauhar, J. (1997). A wave in time – The sports tourism phenomena. *Journal of Sports Tourism*, 4, 5-19.
- Lieper, N. (1990). Tourism attraction system. *Annals of Tourism Research*, 17(3), 367–384.

- Maier, J., and Weber, W. (1993). Sport tourism in local and regional planning. *Tourism Recreation Research*, 18(2), 33-43.
- Masa'adeh, R., Nasseef, M. A., Alshaveb, H., Ojilat, J., and Alshafiee, M. (2017). The importance of support for sport tourism development among local residents: The mediating role of the perceived impacts of sport tourism. *Leisure Studies*, 41(3), 420–436.
- Monterrubio, C. (2016). Sociocultural impacts of sport event tourism in Mexico: Research needs and opportunities. In V. Katsoni & M. Stratigea, *Tourism and culture in the age of innovation*
- Neirotti, L. D. (2003). *Sport and adventure tourism*. . New York: The Howorth Hospitality Press.
- Orams, M. B. (1999). *Marine tourism: Development, impact and management*. Hove: Psychology Press.
- Park, J., Kim, M., Nauright, J., and Kim, Y. H. (2020). Sport event tourists' (SET's) behavior: A case study of the PyeongChang Winter Olympics. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, 21(3), 483–498. Retrieved from <https://doi.org/10.1108/IJSMS-09-2019-0101>
- Reifer, C. J. (2001). *Using focus group methodology to develop diabetes screening, education, and prevention programs for African American woman* [Doctoral dissertation, Texas Women's University].
- Richards, G. (2001). *Creating a new tourism? In Tourism I culture: Debats del Congres de Turisme Cultural*. . Barcelona: Interarts Foundation.
- Rossmann, J. R., and Schlatter, B. E. (2000). *The program development cycle* Retrieved 19 January 2016 from Retrived from <http://www.recreationprogramming.com>
- Ruskin, H. (1987). Selected views on socio-economic aspects of outdoor recreation, outdoor education and sport tourism. In M. Grammies, Proceedings of the International Seminar and Workshop on Outdoor Education, Recreation and Sport Tourism, London.
- Standevan, J. (1999). Sport tourism: Joint marketing. A starting point for beneficial synergies. *Journal of Vacation Marketing*, 4, 39-51.
- Steiner, E. (1988). *Methodology of theory building*. New York: Educology Research

Associates.

- Taleghani, G. R., and Ghafary, A. (2014). Providing a management model for the development of sports tourism. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 120, 289-298.
- Tuntisearanee, S., Putsukee, T., Jepsongkorh, P., & Siriphanich, S. (2017). Cultural development of old town site in Songkhla municipality. *Politics Administration and Law*, 9(2), 361-400.
- Turco, D. M. (2008). An analysis of sport event tourism research: Trends, issues and future directions. *Journal of Tourism Research*, 2(1), 61-76. Retrieved from <https://ideas.repec.org/a/rau/jurtct/v1y2008i2p61-76.html>
- Weed, M., and Bull, C. (1997). The search for a sport tourism policy network. In I. Cooper & M. F. Collins, *Leisure management: Issues and applications* Wallingford.
- Wright, R. K. (2007). Planning for the great unknown: The challenge of promoting spectator-driven sports event tourism. *International Journal of Tourism Research*, 9(4), 219-230. Retrieved from <https://doi.org/10.1002/jtr.640>

ภาษาไทย

- กมลวรรณ กาญจนกิตติ. (2545). *ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. เชียงใหม่.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนารูปแบบทางธุรกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย ประจำปี 2560*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2563). *แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2564-2670)*. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570)*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- จุฬารัตน์ ทองเพ็ญ. (2554). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. ชลบุรี.
- ธนวิทย์ เพียรดี, อินทิรา ไพรัตน์, และ เสวตฉัตร นาคะชาติ. (2561). *แนวทางการพัฒนาการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดตรัง* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

- ธฤชวรรณ มาตกุล. (2556). แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยเชื่อมโยงสู่เชิงวัฒนธรรมอีสานกรณีศึกษา วัดศิลาอาสน์ (ภูพระ) จังหวัดชัยภูมิ [การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ขอนแก่น.
- นรินทร์ หลิมไพโรจน์. (2554). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ขอนแก่น.
- นลวัชร ชุนลา. (2561). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. สงขลา.
- นุชนารถ รัตนสุวงศ์ชัย. (2554). กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 31(2), 45-60.
- บงกช จันทร์สุขวงศ์, และ ปัญญา สังขวดี และคณะ. (2564). องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(1), 1-12.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: เพรสแอนด์ดีไซน์.
- ประภัสสร มีน้อย. (2560). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. กรุงเทพมหานคร.
- ปรัชญาพร พัฒนผล. (2554). การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมแม่น้ำเพชรบุรี [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. ปทุมธานี.
- ปรีชา ตันจรรย์านนท์. (2529). การศึกษาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพมหานคร.
- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566–2670. (2566). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 140 ตอนพิเศษ 75 ง). สืบค้นจาก chrome-extension://efaidnbmnribpcajpcglclefindmkaj/<https://www.watbost.go.th/portals/datas/file/1687846766.pdf>
- พรพิมล รุ่งเรืองศิลป์. (2560). สภาพปัญหาการจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยราชภัฏ [การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการการกีฬา, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. พิษณุโลก.
- พัชรภา สິงห์ธนสาร, และ กฤษฏีดิณณ์ พันธุ์ไพโรจน์. (2566). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพุทธศาสนา และวัฒนธรรม ตามเส้นทางการเรียนรู้ของหลวงปู่ติ่ม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 43(6), 95-110.
- พีรศักดิ์ วิลัยรัตน์. (2554). การกีฬา ความสำคัญของกีฬา. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2565 สืบค้นจาก <http://www.pantown.com>

- พูนทรัพย์ เศษศรี, ชวลีย์ ณ ถกลาง, เสรี วงษ์มณฑา, และ สุทินันท์ พรหมสุวรรณ. (2566). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยและการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจังหวัดยโสธร. *วารสารวิทยาการจัดการวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 18(2), 95-108.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). *การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร* [วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. นครปฐม.
- รชพร จันทร์สว่าง. (2560). *การพัฒนารูปแบบการเป็นท่าเรือสำราญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเรือสำราญในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันของไทย* (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2548). *การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับประเทศไทย* [วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพมหานคร.
- รววิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ. (2547). โรงเรียนปีนผาไทยก้าวใหม่ของวงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. *Annual of International Thai Tourism Journal*, 2016, 1-10.
- ไศรยา หอมชื่น. (2551). *ศตวรรษที่ 21 ของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา* eTAT tourism journal. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2565 สืบค้นจาก <http://www.etajournal.com/upload/225/2SportTourism.pdf>.
- ไศรยา หอมชื่น, และ ฐานิช ลิ้มตระกูล. (2555). *Tourism and Sport Event*. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (eTAT tourism journal, 2).
- สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). *การท่องเที่ยวเชิงกีฬา*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2565 สืบค้นจาก <http://www.thailandtourismcouncil.org/th/about.php>
- สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. (2558). *กีฬาว่ายน้ำ*. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2565 สืบค้นจาก <http://www.swimming.or.th>
- สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. (2560). *กติกากีฬาว่ายน้ำฉบับแปลภาษาไทย ประจำปี 2560-2564*. กรุงเทพมหานคร: สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย.
- สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย. (2563). *แผนยุทธศาสตร์สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สมาคมกีฬาว่ายน้ำแห่งประเทศไทย.
- สมาน อัครภูมิ. (2537). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการประถมศึกษาระดับจังหวัด* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพมหานคร.
- สโรชา อมรพงษ์มงคล. (2561). *การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติความจริงแท้และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรณีศึกษาเมืองมัลลิกา ร.ศ.124 จังหวัดกาญจนบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. ปทุมธานี.

สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพัทลุง. (2561). แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2567 สืบค้นจาก <https://phatthalung.mots.go.th/>

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สุทชนะ ดิงศภัทย์. (2559). พฤติกรรมการอบอุ่นร่างกายและคลายอุ่นร่างกายของนักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 43 [วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพมหานคร.

อมรรัตน์ พันพยัคฆ์. (2564). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี]. ชลบุรี.

อรพรรณ วงศ์คำจันทร์. (2565). กลยุทธ์การตลาดเพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรมไทย-ยวนของภาคอีสานน้ำพระยา. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 14(2), 45-60.

อรพรรณ วงศ์คำจันทร์. (2566). ซอฟต์แวร์ไทยพวน: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไทยพวนในประเทศไทย. วารสารวิชาการทางวัฒนธรรม, 15(1), 45-60.

อัมรินทร์ สุขเกษม. (2562). การพัฒนาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสโมสรฟุตบอลอาชีพ [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา]. พะเยา.

อภาวดี ทับสิริกข์. (2555). การพัฒนาศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชาวญ้อгурอำเภอสทิงพระ จังหวัดชัยภูมิ [การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ขอนแก่น.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทิศ สังข์รัตน์, และ ธเนศ ทวีบุรุษ. (2558). การจัดการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีชุมชนในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศพื้นที่ภาคใต้ (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อุทุมพร จามรमान. (2541). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายปิโยรส ปุยชุมพล
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2555: B.Ed. (Physical Education and Sports) ESCUELA INTERNACIONAL DE EDUCACION FISICA Y DEPORTES, CUBA 2012, ประเทศคิวบา. ปีการศึกษา 2561: การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ ,ประเทศไทย.
ผลงานตีพิมพ์	Puichumpol, P., et all. (2020). “Relationship between lesson implementation and intrinsic motivation of pre-service physical educators in universities in the border provinces of Southern Thailand.” <i>Journal of Research in Education and Society</i> . 11(1), pp. 1-11. Puichumpol, P. (2019). “Classroom management strategies and teaching motivation among physical education teachers in primary school.” <i>African Educational Research Journal</i> . 7(4), pp. 212-219. doi: 10.30918/AERJ.74.19.050 ปิโยรส ปุยชุมพล วิไลพิน แก้วเพ็ง และชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม. (2562,พฤษภาคม – สิงหาคม). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเขตภาคใต้. <i>วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา</i> , 11(2), น. 275-289.